

การศึกษาเพลงขับร้องเพลงหมูในศาสนาคริสต์ ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ)
ตำบลป่าเต็ง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนครสวรรค์

การศึกษาเพลงขับร้องเพลงหมู่ในศาสนาคริสต์ ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ)
ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา 2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาเพลงขับร้องเพลงหมูในศาสนาคริสต์ ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี”

ของ ขจรรยศ ทาสา

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาตรีวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(ศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี)

.....ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศศิณัฐ พงษ์นิล)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(รองศาสตราจารย์ ดร. ธีรศ อัมโร)

อนุมัติ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชมนาด อินทจามรรักษ์)

หัวหน้าภาควิชาภาษาศาสตร์ คติชนวิทยา ปรัชญาและศาสนา คณะมนุษยศาสตร์

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การศึกษาเพลงขับร้องเพลงหมู่ในศาสนาคริสต์ ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี
ผู้วิจัย	ขจรยศ ทาสา
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศศิณัฐ พงษ์นิล
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ ดศ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2568
คำสำคัญ	เพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ ดนตรีชาติพันธุ์ จังหวัดเพชรบุรี กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาลักษณะเฉพาะของเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี และ 2) ศึกษาบทบาทและหน้าที่ของเพลงดังกล่าวในบริบททางศาสนาและชุมชน การวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาเอกสารและเก็บข้อมูลภาคสนาม เครื่องมือ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ กึ่งโครงสร้าง การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การบันทึกเสียงและภาพ และการถอดโน้ตเพลงเป็นสัญลักษณ์ ดนตรีตะวันตก กลุ่มตัวอย่างคัดเลือกแบบเจาะจงจากผู้นำศาสนา สมาชิกคริสตจักร ผู้นำชุมชน และผู้ขับร้องเพลงหมู่ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาและองค์ประกอบทางดนตรี

ผลการวิจัยพบว่า เพลงมีลักษณะร้องแนวเดียว ทำนองเรียบง่าย ใช้บันไดเสียงเมเจอร์เป็นหลัก โครงสร้างส่วนใหญ่เป็นแบบไบนารีและเทอร์นารี จังหวะที่พบมากคือ 4/4 และใช้คอร์ดพื้นฐานตามระบบดนตรีตะวันตก เพลงทำหน้าที่ในการสรรเสริญ อธิษฐาน ขอบคุณ และถ่ายทอดหลักคำสอน อีกทั้งเสริมสร้างความสามัคคีและธำรงอัตลักษณ์ของชุมชนผ่านการผสมผสานวัฒนธรรมดนตรีตะวันตกกับท้องถิ่น

สรุปได้ว่า เพลงขับร้องหมู่เป็นกลไกสำคัญในการสืบทอดความเชื่อและอัตลักษณ์ชาติพันธุ์ และเป็นองค์ความรู้ด้านดนตรีวิทยาเพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมดนตรีต่อไป

Title THE STUDY OF CHORAL MUSIC OF KAREN ETHNIC GROUP
(PAKAKENYO), PA DENG SUB-DISTRICT, KAENG KRACHAN DISTRICT
PHETCHABURI PROVINCE

Author Kajonyos Tasa

Advisor Assistant Professor Sasainut Phongnil, Ph.D.

Academic Paper M. M. Thesis, Naresuan University, 2025

Keywords Christian Congregational Singing, Ethnomusicology, Phetchaburi
Province, Karen (Pgaz K'nyau) Ethnic Group

ABSTRACT

This study aims to: 1) examine the distinctive characteristics of Christian congregational songs of the Karen (Pgaz K'nyau) community in Pa Deng Subdistrict, Kaeng Krachan District, Phetchaburi Province; and 2) investigate their roles and functions within religious and community contexts.

A qualitative research approach was employed through documentary study and fieldwork. Research instruments included semi-structured interviews, participant observation, audio-visual recording, and transcription into Western staff notation. Participants were purposively selected from church leaders, congregation members, community leaders, and choir singers. Data were analyzed using content and musical analysis.

Findings indicate that the songs are performed in unison with simple melodies, primarily based on major scales. Most follow binary and ternary forms, commonly in 4/4 meter, with basic Western harmonic progressions. The songs function in praise, prayer, thanksgiving, and doctrinal transmission, while also fostering social cohesion and reinforcing ethnic identity through the integration of Western and local musical elements.

In conclusion, congregational singing serves as a key mechanism for sustaining faith and ethnic identity and contributes to musicological knowledge for cultural preservation.

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศศิณัฐ พงษ์นิล ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้คำแนะนำ กำลังใจตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ และทรงคุณค่า

กราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี ประธานสอบวิทยานิพนธ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร. ธรรมศ อัมโร กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะซึ่งเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กรกฤต นิลวานิช และอาจารย์ ดร. เคลน บุญยานันท์ ที่ได้กรุณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ เพื่อปรับปรุงให้เครื่องมือวิจัยมีความตรงมากยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณ คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ขอขอบพระคุณ นายเอกรินทร์ ทองคำ ผู้ให้ความอนุเคราะห์เข้าพื้นที่เก็บข้อมูล และที่สำคัญยิ่งต้องขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่เข้าร่วมการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ครอบครัว และเพื่อนร่วมงานของผู้วิจัยที่ ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านอย่างดียิ่งเสมอมา

คุณค่า และคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อไป

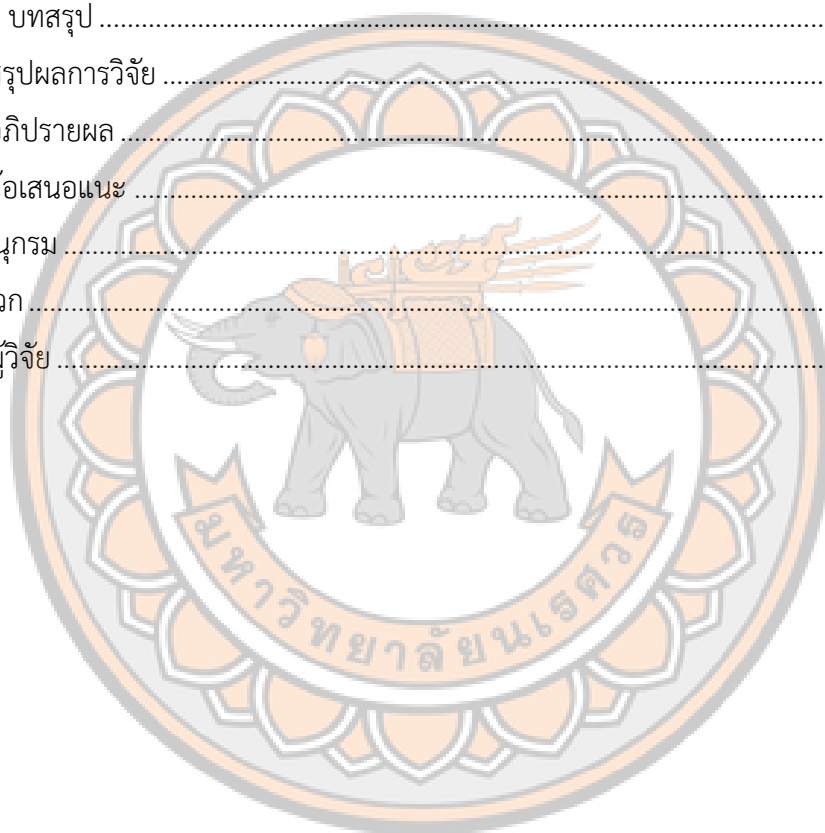
ขจรรยศ ทาสา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
ประกาศคุณูปการ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
บริบทเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ).....	7
บริบทเกี่ยวกับพื้นที่วิจัย.....	8
บริบทเกี่ยวกับดนตรีในกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง	10
การขับร้องประสานเสียง	11
บริบทเกี่ยวกับการขับร้องในกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง	13
การขับร้องเพลงในศาสนาคริสต์	15
แนวคิดทฤษฎีในการวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้อง	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	23
รูปแบบการวิจัย.....	23
ผู้ให้ข้อมูลหลัก.....	23
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล	24
การตรวจสอบคุณภาพข้อมูล	25

การวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
แผนการดำเนินการวิจัย.....	26
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	27
ลักษณะเฉพาะของเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	
ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี	27
บทบาทและหน้าที่ของเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	
ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี	54
บทที่ 5 บทสรุป	63
สรุปผลการวิจัย	65
อภิปรายผล	68
ข้อเสนอแนะ	69
บรรณานุกรม	70
ภาคผนวก	75
ประวัติผู้วิจัย	104

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
ตาราง 2 แสดงแผนการดำเนินการวิจัย	26
ตาราง 3 แสดงเพลงฮาเลลูยา.....	29
ตาราง 4 แสดงเพลงลูกขึ้นพร้อมใจกัน	32
ตาราง 5 แสดงเพลงเลือดบริสุทธิ์	36
ตาราง 6 แสดงเพลงถวายชีวิต หรือถวายชีวา.....	39
ตาราง 7 แสดงเพลงทุกคนควรรู้ความจริง.....	44
ตาราง 8 แสดงเพลงพระคุณเปี่ยมล้นมาจากพระเจ้า.....	48
ตาราง 9 แสดงเพลงผู้เป็นนิรันดร์ที่ควรได้รับการสรรเสริญ	52
ตาราง 10 แสดงกำหนดการรายละเอียดกิจกรรมของคริสตจักรป่าเต็ง.....	56

สารบัญภาพ

หน้า

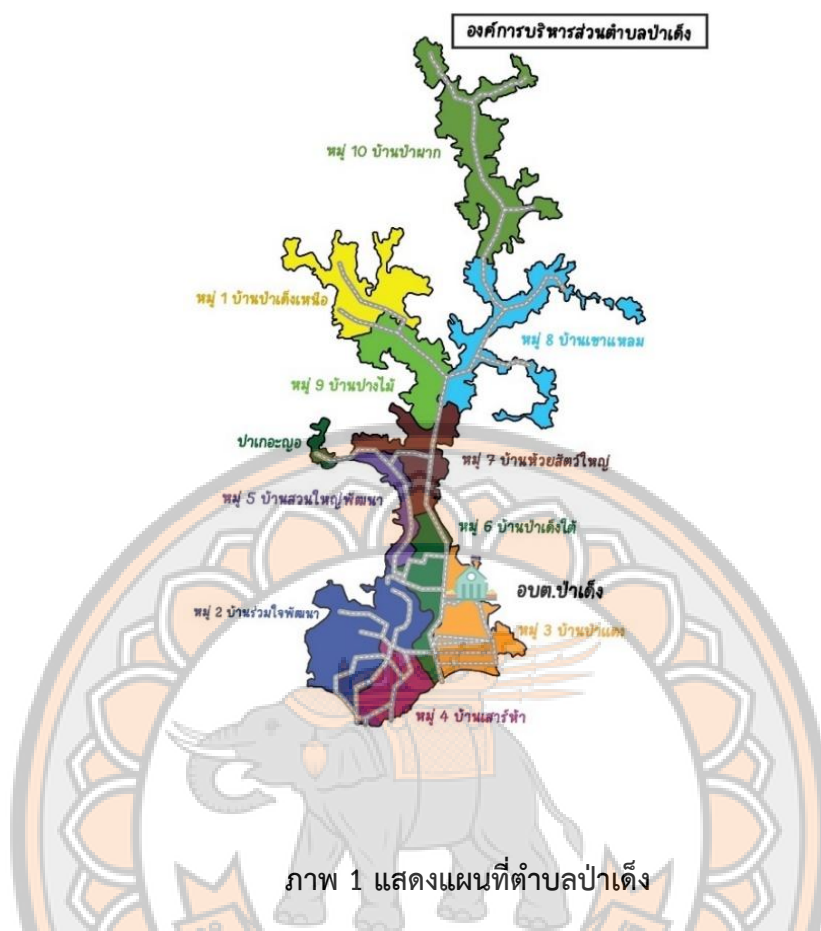
ภาพ 1 แสดงแผนที่ตำบลป่าเต็ง.....	2
ภาพ 2 แสดงกรอบแนวคิด.....	5
ภาพ 3 แสดงหมู่บ้านกะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี	9
ภาพ 4 แสดงแผนที่ดาวเทียมหมู่บ้านกะเหรี่ยง(ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี.....	9
ภาพ 5 แสดงเพลงฮาเลลูยา	28
ภาพ 6 แสดงเพลงลูกขึ้นพร้อมใจกัน	31
ภาพ 7 แสดงเพลงเลือดบริสุทธิ์.....	35
ภาพ 8 แสดงเพลงถวายชีวิต หรือถวายชีวา	38
ภาพ 9 แสดงเพลงทุกคนควรรู้ความจริง.....	43
ภาพ 10 แสดงเพลงพระคุณเปี่ยมล้นมาจากพระเจ้า	47
ภาพ 11 แสดงเพลงผู้เป็นนิรันดร์ที่ควรได้รับการสรรเสริญ.....	51
ภาพ 12 แสดงการขับร้องเพลงหมู่ช่วยสร้างสัมพันธ์ภาพในกลุ่มคริสตศาสนิกชน.....	55
ภาพ 13 แสดงการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน	57
ภาพ 14 แสดงการไหว้บรรพบุรุษ.....	59
ภาพ 15 แสดงการผนวกรวมทางวัฒนธรรม (Transculturation).....	60
ภาพ 16 แสดงการขับร้องเพลงหมู่ในชุมชนอื่น.....	61

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงปกากะญอ เป็นกลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มใหญ่จะอาศัยทางทิศตะวันตกของประเทศไทยบริเวณภูเขาชายแดนไทย – เมียนมาร์และได้ตั้งถิ่นฐานเป็นชุมชนเป็นการปกครองตนเองในภาคตะวันตกของประเทศไทยจะมีกลุ่มชาติพันธุ์อาศัยอยู่ทั้งหมด 7 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี นครปฐม กาญจนบุรี สุพรรณบุรี อุทัยธานี (โกศล มีคุณ, 2536, น. 21) โดยมีวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น เช่น ขนบธรรมเนียม พฤติกรรม การดำรงชีวิต รวมถึงวัฒนธรรมในด้านดนตรีที่มีวัฒนธรรมทางดนตรีที่มีความโดดเด่นที่ต่างกันออกไป (สุพัตรา สุภาพ, 2518 น. 68) บางท้องถิ่นได้รับอิทธิพลมาจากดนตรีตะวันตกซึ่งในยุคไร้พรหมแดน ดนตรีตะวันตกได้เข้ามาแทรกในวิถีชีวิตโดยพัฒนามาจากดนตรีท้องถิ่นแล้วใช้เครื่องดนตรีตะวันตกมาผสมผสาน ให้ฟังง่าย จำง่ายและติดหูให้สอดคล้องกับบริบทของสังคม เช่น การถ่ายทอดผ่านอุดมการณ์ทางการเมือง และสะท้อนปัญหาของสังคมของคนไทยโดยไม่รู้ตัว และให้ความสำคัญดนตรีตะวันตกดูเป็นดนตรีในวัฒนธรรมของตนเอง อาทิ การขับร้องประสานเสียง (คณิตา ปิตุภูมิ นาค, 2566, น. 13)

ภาพ 1 แสดงแผนที่ตำบลป่าแดง

ที่มา: องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดง, ม.ป.ป.

การขับร้องประสานเสียงเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับมนุษย์มาช้านานเริ่มต้นจากการร้องแบบแนวเดียวโดยถูกพัฒนาจากการร้องคนเดียวเริ่มมีการขับร้องด้วยกันแต่ไม่มีเอกสารเพียงพอสำหรับการยืนยันว่าการขับร้องประสานเสียงเกิดขึ้นในยุคสมัยใดซึ่งมีจุดประสงค์เริ่มแรกโดยการสรรเสริญพระเจ้า ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาหรือเป็นการสื่อสารระหว่างผู้ขับร้องและผู้ฟังโดยมีเนื้อหาที่เหมาะสม (ศรีรินทร์ จินตเสรี, 2563) เป็นความเชื่อของชาวตะวันตกผู้ใดที่สามารถปฏิบัติวิธีการขับร้องมีความเข้าใจเป็นอย่างดีนับว่าเป็นผู้ที่มีความรู้เรื่องในวัฒนธรรมเป็นอย่างมากโดยเริ่มขับร้องในโบสถ์โดยนักบวชและถูกถ่ายทอดผ่านศาสนาจนถึงสามัญชน (พิริยะ พงษ์รัตน์, 2566, น. 31) ได้กล่าวไว้ว่าการขับร้องประสานเสียงเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย อาทิ โรงเรียนในระดับต่าง ๆ กลุ่มวงขับร้องประสานเสียงชุมชนตลอดจนกลุ่มชาติพันธุ์บางกลุ่ม

จากการค้นคว้าข้อมูลผู้วิจัยพบว่า มีผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับดนตรีชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ปกาเกอญอ มีอยู่จำนวนหนึ่งซึ่งจากการศึกษาพบงานวิจัยของ (วิสุตา เจียมเจิม, 2554) ที่มีการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาดนตรีของชาวกะเหรี่ยงบ้านป่าละอู ตำบลห้วยสัตว์ใหญ่ อำเภอหัวหิน จังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์ พบว่าดนตรีส่วนใหญ่ที่นำมาใช้ในการประกอบพิธีกรรมคือทำมาจากไม้ไผ่นำมาประดิษฐ์เป็นเครื่องดนตรีของชาวกะเหรี่ยงในปัจจุบัน คือ 1) เตหน้า 2) ฉาบ 3) กลอง (เต๋อ) 4) ไม้เคาะ (เกลาะ) 5) โหม่ง(โม) 6) กรับไม้(วิดไถ่) 7) ต่ราตรี โดยเครื่องดนตรีเหล่านี้เป็นตัวสื่อสารระหว่างสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในพิธีกรรมต่างๆ อาทิ งานแต่ง ประเพณีบุญข้าวใหม่ พิธีงานศพ ประเพณีงานบุญสงกรานต์และประเพณีไหว้พระจันทร์กับชาวกะเหรี่ยงตลอดจนศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพสังคมวิถีชีวิตของชาวกะเหรี่ยงบ้านป่าละอู งานวิจัยของ (ชินพัฒน์ ไทยพาณิชย์, และกาญจนา อินทรสุนานนท์, 2556) ได้ทำงานวิจัยเกี่ยวกับดนตรีกะเหรี่ยงน้ำตก ตำบลคลองลานพัฒนา อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า วัฒนธรรมและดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงมีรากฐานฝังลึกที่เหนียวแน่นเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิตเห็นได้จากการประกอบพิธีกรรมที่มีความเฉพาะมีความเชื่อเรื่องสิ่งเหนือธรรมชาติการเรียกขวัญที่ทุกคนเชื่อว่ามีติดตัวทุกคนที่คอยปกป้องคุ้มครองอันตรายพิธีกรรมจะมีเครื่องดนตรีเป็นสื่อกลางในการประกอบในพิธีกรรมต่าง ๆ พบเครื่องดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์คือเตอะนำซึ่งเป็นเครื่องดนตรีที่อยู่คู่กับกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงน้ำตกมาตั้งแต่โบราณ และพบการเล่นประกอบร้องที่ใช้วงกลองยาว(ป้อดอ) ฉาบ(จั่ว) โหม่ง(โม) ที่ใช้เป็นการเรียกรวมคน และประกอบตามงานบุญและพิธีกรรมต่าง ๆ งานวิจัยของ (กมลลักษณ์ นวมสำลี, และจักริน จันทนภุมมะ, 2563) ได้ทำงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาดนตรีกะเหรี่ยง บ้านห้วยเกษม ตำบลยางน้ำกลัดเหนือ อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี พบว่าวัฒนธรรมดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง จะไม่ค่อยคาบเกี่ยวกับพิธีกรรม พบเครื่องดนตรีทั้งหมด 4 ชนิด คือ 1) ช่างทอง 2) นาเดย์ 3) ปีย 4) ทะ ใช้ในการเล่นเกี่ยวกับความบันเทิงบทเพลงส่วนมากเป็นบทเพลงที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตในชุมชน เช่น เพลงกล่อมเด็กนิทาน โดยแต่ละบทเพลงจะบอกถึงบริบทวิถีชีวิตและเรื่องราวของกลุ่มชาติพันธุ์ในมุมมองต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ชีวิต

จากการลงภาคสนามเพื่อสำรวจพื้นที่กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงปากเอะญอ ตำบลป่าเต็งอำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี พบว่ามีการรวมกลุ่มของประชากรในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาคริสต์ ซึ่งทำเป็นกิจวัตร โดยมีการถ่ายทอดผ่านกระบวนการการขับร้องประสานเสียงในการสรรเสริญพระเจ้า ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างดนตรีตะวันตกผนวกเข้ากับวัฒนธรรมทางด้านภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง จึงมีความเฉพาะและน่าสนใจที่จะทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลอาจมองได้ว่าการขับร้องประสานเสียงเป็นการสืบสานทางด้านประเพณี ศาสนา ความเชื่อ พิธีกรรมต่าง ๆ ให้มีความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับชุมชนที่มีอยู่ในบริบทชุมชนนั้นการศึกษาดนตรีกลุ่มชาติพันธุ์นั้นจะต้องมีความเข้าใจพื้นฐานชุมชนและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องตลอดจนถึงวัฒนธรรมดนตรีและการแสดง (เรวดี อึ้งโพธิ์, 2565, น. 18)

จากความสำเร็จและที่มาในข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและทำความเข้าใจวัฒนธรรมดนตรีบทเพลงขับร้องของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี จะเห็นได้ว่าบทเพลงขับร้องไม่มีการจดบันทึกในรูปแบบของโน้ตดนตรีและภาษาดังนั้นผู้วิจัยจะทำการศึกษานำมาวิเคราะห์และจดบันทึกแปรสภาพในรูปแบบของโน้ตดนตรีตะวันตก ที่จะสามารถเป็นองค์ความรู้ให้มีความรู้ต่อการเข้าใจดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาและบทเพลงประเด็นทางการศึกษาขับร้องของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี เพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษาด้านดนตรีในเรื่องของรวบรวมข้อมูลบทเพลงที่ใช้ในการขับร้องรูปแบบสังคีตลักษณ์ ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมของดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี และเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมดนตรีให้อยู่คู่กับชาวกะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี ต่อไป

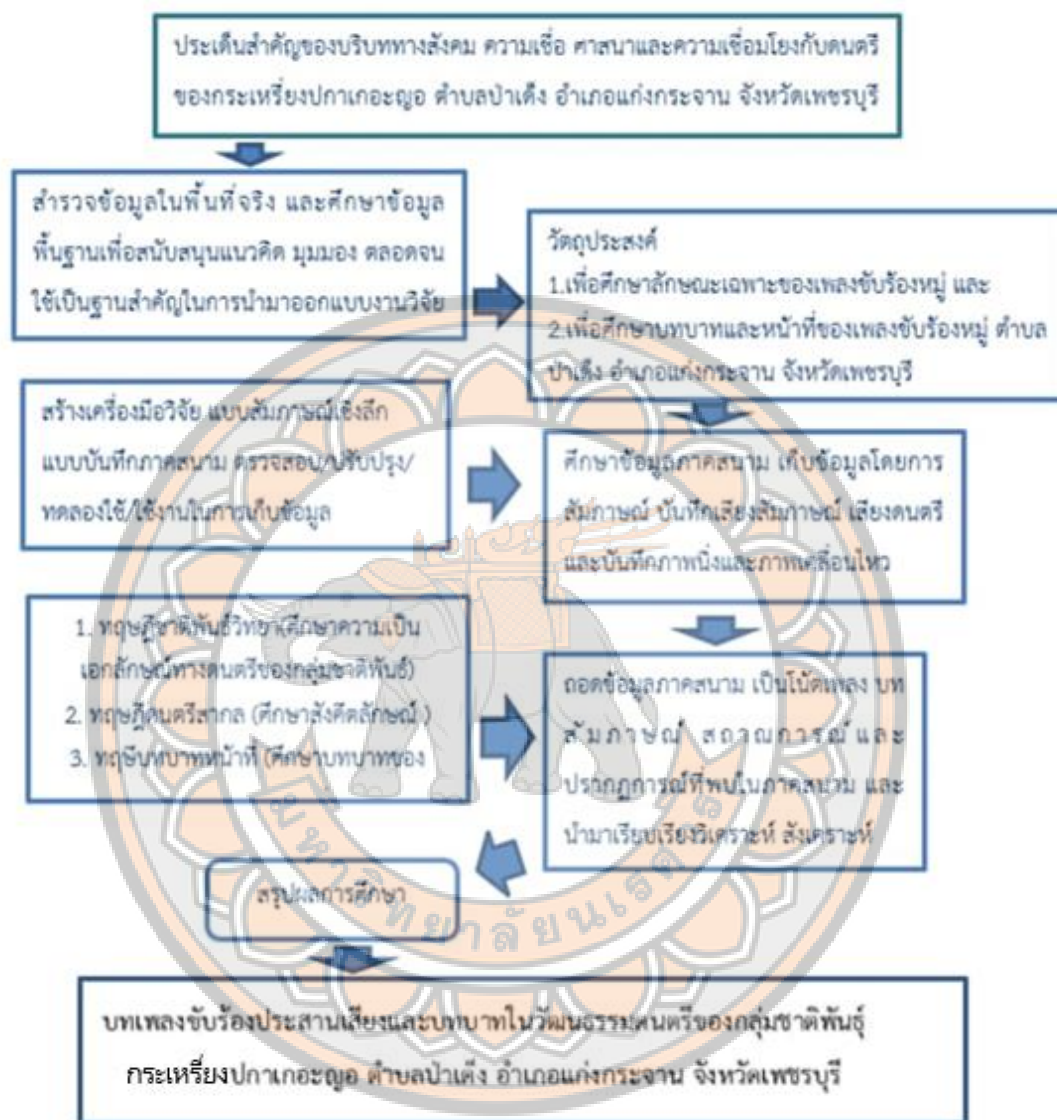
จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะเฉพาะของเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาบทบาทและหน้าที่ของเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี

ความสำคัญของการวิจัย

วัฒนธรรมดนตรี ในทุกกลุ่มชาติพันธุ์มีเอกลักษณ์และมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตและดนตรีในพิธีกรรมของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี ถูกลดความสำคัญด้วยกระแสการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทำให้ศิลปะทางด้านดนตรีถูกกลืนหายไป ผู้วิจัยเห็นความสำคัญในการศึกษาเพลงขับร้องประสานเสียงในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี เพื่อเรียบเรียงองค์ความรู้เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางดุริยางคศิลป์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาและเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี สืบไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพ 2 แสดงกรอบแนวคิด

ที่มา: ขจรยศ ทาสา, 2568

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา เพลงขับร้องของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี
2. ด้านพื้นที่ กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้องค์ความรู้ด้านบทเพลงขับร้องของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี
2. เป็นแหล่งข้อมูลด้านดนตรีวิทยา

นิยามศัพท์เฉพาะ

กลุ่มชาติพันธุ์ หมายถึง กลุ่มที่มีภาษาและวัฒนธรรมเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง มีอัตลักษณ์ทางประวัติศาสตร์ร่วมกัน มีความเชื่อที่เหมือนกัน มีการสืบทอดจากบรรพบุรุษเดียวกัน มีประเพณีวัฒนธรรมตามที่ได้สืบทอดมา

เพลงขับร้องหมู่ หมายถึง การร้องเพลงด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ไม่มีเสียงสอดประสาน มีเนื้อร้อง จังหวะ ทำนองเดียวกันตลอดทั้งเพลง จะมีเครื่องดนตรีประกอบหรือไม่ก็ได้ ตั้งแต่เริ่มจนจบเพลง โดยใช้ทั้งร้องทั้งชายและหญิง หรือชายล้วนและหญิงล้วนได้เช่นเดียวกัน

เพลงประสานเสียง หมายถึง การขับร้องด้วยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยร้องเพลงเดียวกัน แต่ขับร้องคนละแนวทำนอง แต่แนวเสียงจะต้องสอดคล้องกับคอร์ดที่ผู้ประพันธ์ได้กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดความกลมกลืน โดยใช้ทั้งร้องทั้งชายและหญิง หรือชายล้วนและหญิงล้วนได้เช่นเดียวกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นฐานสำคัญในการเรียบเรียงองค์ความรู้ทางดนตรีวิทยา มานุษยดุริยางควิทยา ตลอดจนองค์ความรู้ในบริบทต่าง ๆ ที่สำคัญในการศึกษาวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อตอบจุดประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาประเด็นเอกสารต่าง ๆ ดังนี้

บริบทเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ)

จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง พบว่ากะเหรี่ยงนั้นเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีประวัติมาอย่างยาวนานก่อนพุทธศักราช 2234 ได้อพยพมาจากแม่น้ำไทกริส ยูเฟรติส ในอาณาจักรบาบิโลนและได้ย้ายถิ่นฐานเข้าสู่แผ่นดินเตอร์กิสถานก่อนคริสต์ศักราช 2013 และได้อพยพมาอยู่แผ่นดินอินโดจีนเมื่อครั้งกะเหรี่ยงได้จัดตั้งอาณาจักรและหลังได้ตั้งอาณาจักรอยู่ที่เชียงใหม่ แต่ไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนว่าเมืองหลวงที่ชัดเจนอาจเป็น ลำพูน เชียงใหม่ ลำปาง หรือเชียงราย (โกศล มีคุณ, 2536, น.19) ในอดีตชาติพันธุ์กะเหรี่ยงได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานในพื้นที่ใกล้เคียงรวมถึงในประเทศไทยราว 2 ศตวรรษแล้ว โดยมากมักปักหลักถิ่นฐานอยู่ตามแนวชายแดนไทยและพม่าทางด้านทิศตะวันตกของประเทศไทยตามแนวเขาของภาคเหนือจนถึงภาคใต้ เช่น จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดตาก และจังหวัดกาญจนบุรี เป็นต้น (ลิขิต ชีรเวคิน, 2521) ซึ่งมีปัจจัยในการอพยพย้ายถิ่นฐานที่สำคัญคือการทำสงครามของกลุ่มชาติพันธุ์เมียนมากับมอญ ผลกระทบจากสงครามทวีความรุนแรงขึ้นจึงส่งผลให้เกิดการลี้ภัยสงครามอพยพเข้าสู่ชายแดนประเทศไทย นอกจากนี้ไม่เพียงมีปัญหาทางสงครามแต่ยังมีสาเหตุมาจากสภาพเศรษฐกิจ พื้นที่การทำมาหากิน ตลอดจนพื้นที่อยู่อาศัยอีกด้วย (เสถียร โกเศศ, 2516; ขจิตถัย บุรุษพัฒน์, 2526)

ชาติพันธุ์กะเหรี่ยงนับว่าเป็นกลุ่มประชากรชาติพันธุ์ที่มีประชากรมากนับว่าเป็นกลุ่มชาวเขาที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยโดยแบ่งออกเป็น 4 กลุ่มย่อย คือ 1) กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงสกหรือปกากะญอ 2) กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงโปว์ หรือ ไผ่ลว 3) กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงปะแว และ 4) กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงตองซุ ทั้งนี้กะเหรี่ยงแต่ละกลุ่มยังมีวิถีชีวิตและวัฒนธรรมในแนวการปฏิบัติต่าง ๆ เฉพาะตน มีความแตกต่างกันด้านภาษาและการแสดงออกทางวัฒนธรรม แต่มีลักษณะร่วมคือความเหนียวแน่นและสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งในและระหว่างชุมชน (โกศล มีคุณ, 2536, น. 19)

บริบทเกี่ยวกับพื้นที่วิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูลเชิงพื้นที่เกี่ยวกับพื้นที่การวิจัย โดยศึกษาจากเอกสารขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี (ม.ป.ป.) พบข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ตำบลป่าเต็ง เดิมเรียกว่า “ป่าแดง” ต่อมาเพี้ยนเป็นคำว่าป่าเต็งซึ่งเป็นภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงสำหรับลักษณะพื้นที่โดยส่วนใหญ่ที่เป็นทั้งที่อยู่อาศัยและทำกินของประชากรที่อยู่อาศัยจะตั้งอยู่ในพื้นที่ราบสูง แวดล้อมด้วยป่าดิบชื้น มีลักษณะระบบนิเวศที่ค่อนข้างสมบูรณ์ยังคงพบสัตว์ป่าหลากหลายชนิดที่อาศัยอยู่ร่วมด้วยในพื้นที่ เช่น ช้าง นอกจากนี้ยังพบว่าแม่น้ำสำคัญที่ไหลผ่านบริเวณนั้นคือ แม่น้ำห้วยสัตว์ใหญ่ ประชากรส่วนมากจึงมีการทำอาชีพเกษตรกรรมแบบหมุนเวียน

ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2524 มีโครงการพระราชดำริให้จัดตั้งสหกรณ์ห้วยสัตว์ใหญ่บริเวณป่าเต็งและป่าละอูมีอยู่ทั้งหมด 5 หมู่บ้าน อยู่ในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 2 หมู่บ้าน และอยู่ในเขตกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี 3 หมู่บ้าน รวมกับหมู่บ้านกะเหรี่ยง 1 หมู่บ้าน รวมเป็น 4 หมู่บ้านสำหรับบ้านป่าเต็งเอง ยังมีการเขตการปกครองย่อยเพิ่มอีกเป็น 6 หมู่บ้าน คือ หมู่บ้านที่ 5 บ้านสวนใหญ่พัฒนา หมู่ที่ 6 บ้านป่าเต็งใต้ หมู่ที่ 7 บ้านห้วยสัตว์ใหญ่ หมู่ที่ 8 บ้านเขาแหลม หมู่ที่ 9 บ้านปางไม้ และหมู่ที่ 10 บ้านป่าผาก – พุพูนจนถึงปัจจุบัน

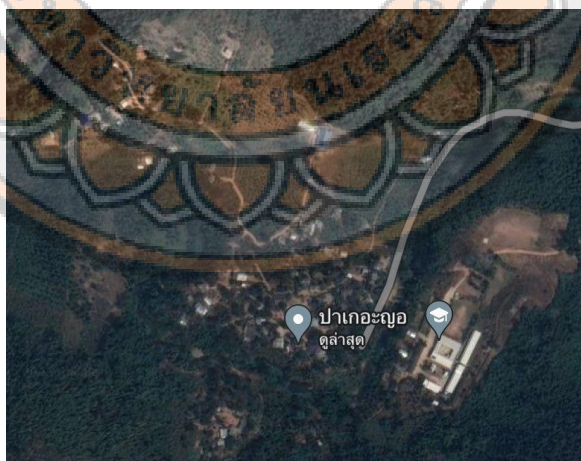
ตำบลป่าเต็งมีพื้นที่ทั้งหมด 328,125 ไร่ มีพื้นที่อยู่อาศัย และทำมาหากินประมาณ 78,125 ไร่ จำนวนประชากรประมาณ 7,016 และยังมีพื้นที่อยู่ในอำเภอกำแพงกระเจาน 250,000 ไร่ ในส่วนที่เป็นของเขตอุทยานแห่งชาติกำแพงกระเจาน

หมู่บ้านปากเกะญอ ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 6 ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรีเดิมที่ชาวกะเหรี่ยงและกระเหรี่ยงอาศัยอยู่ตามแนวชายแดนไทย - พม่า แบ่งเป็นกลุ่มมีทั้งกลุ่มใหญ่ และกลุ่มเล็ก จนกระทั่งปี พ.ศ. 2509 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ รัชกาลที่ 9 ได้ทรงมีพระราชประสงค์ให้ตำรวจชายแดนที่อยู่ในพื้นที่ดูแลกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง และกระเหรี่ยงเพื่อรวมกันเป็นหมู่บ้านส่วนเรื่องของการคมนาคม ระยะของหมู่บ้านมีระยะทางที่ห่างไกลจากศาลากลางจังหวัดเพชรบุรีประมาณ 132 กิโลเมตร โดยใช้ระยะเวลาการเดินทางร่วม 150 นาที โดยแบ่งเป็นถนนลูกรัง 2 กิโลเมตร และถนนลาดยาง 130 กิโลเมตรโดยประมาณ โดยมีครัวเรือนทั้งหมดประมาณ 102 ครัวเรือน ประชากรทั้งหมด 394 คน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์นิกายภาษาที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นภาษากะเหรี่ยงโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านปากเกะญอ (อินทรี อาสาธร) หมู่ที่ 6 บ้านปากเกะญอ ตำบลป่าเต็ง อำเภอบางกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี

ภาพ 3 แสดงหมู่บ้านกะเหรี่ยง (ปกาเกอะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี

ที่มา: ขจรรยศ ทาสา, 2568

ภาพ 4 แสดงแผนที่ดาวเทียมหมู่บ้านกะเหรี่ยง(ปกาเกอะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี

ที่มา: ขจรรยศ ทาสา, 2568

บริบทเกี่ยวกับดนตรีในกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง

งานศึกษาทั้งทางด้านดนตรีจำนวนมากที่ศึกษาวัฒนธรรมดนตรีของชาติพันธุ์กะเหรี่ยงในประเทศไทย โดยมากมักทำการศึกษาตัวดนตรีในเชิงการวิเคราะห์รายละเอียด เช่น บทบาทหน้าที่ ลักษณะการบรรเลง เครื่องดนตรีที่ใช้ เป็นต้น รวมถึงการทำความเข้าใจอัตลักษณ์ทางดนตรีที่มุ่งเน้นศึกษาดนตรีในเชิงวัฒนธรรมที่สัมพันธ์สอดคล้องกับชุมชนอย่างงานวิจัยของ วิสुตา เจียมเจิมได้ ทำการศึกษาดนตรีของชาวกะเหรี่ยงบ้านป่าละอู ตำบลห้วยสัตว์ใหญ่ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าดนตรีส่วนใหญ่ที่นำมาใช้ในการประกอบพิธีกรรมคือทำมาจากไม้ไผ่นำมาประดิษฐ์เป็นเครื่องดนตรีของชาวกะเหรี่ยงในปัจจุบัน คือ 1) เตหน้า 2) ฉาบ 3) กลองเต้อ 4) กละ (ไม้เคาะ) 5) โม่ (โหม่ง) 6) วิดไล่ (กรับไม้) 7) ตราตรี นอกจากนี้วิสุตายังกล่าวถึงบทบาทของเครื่องดนตรีว่าการที่ผู้คนใช้เครื่องดนตรีเหล่านี้ นอกจากเป็นการบรรเลงเพื่อสร้างเสียงแล้วยังเป็นตัวสื่อสารระหว่างสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ในพิธีกรรมต่าง ๆ อาทิ งานแต่งงาน ประเพณีบุญข้าวใหม่ พิธีงานศพ ประเพณีงานบุญสงกรานต์ และประเพณีไหว้พระจันทร์ของชาวกะเหรี่ยงอีกด้วย (วิสุตตา เจียมเจิม, 2554)

ศิริธร สาวเสม ที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของดนตรีกะเหรี่ยง หมู่บ้านโป่งกระทิง ตำบลบ้านบึง อำเภอหันคา จังหวัดราชบุรี พบว่าวัฒนธรรมของชาวกะเหรี่ยง ส่วนมากจะมีดนตรีเข้าไปประกอบในทุกพิธีกรรม ส่วนมากใช้ในการเล่น การบันเทิง แต่อย่างไรก็ตามยังมีการขับร้องประกอบพิธีงานศพ พิธีงานแต่งงาน เป็นการสืบทอดในรูปแบบวิถีชุมชน รุ่งสุร่น มีท่วงทำนองที่ซ้ำไปมา นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงเครื่องดนตรีที่ใช้ซึ่งประกอบด้วย 1) แคน 2) กลองยาว 3) ฉิ่ง 4) ฉาบ 5) กรับไม้ โดยถือเป็นตัวแปรสำคัญในการบรรเลงประกอบพิธีอีกด้วย (ศิริธร สาวเสม, 2555)

ต่อมา ชินพัฒน์ ไทยพาณิชย์ และ กาญจนา อินทรสุนานนท์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับดนตรีกะเหรี่ยง ตำบลคลองลานพัฒนา อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร พบว่าวัฒนธรรมและดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงมีรากฐานฝังลึกที่เหนียวแน่นเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิตเห็นได้จากการประกอบพิธีกรรมที่มีความเฉพาะมีความเชื่อเรื่องสิ่งที่เหนือธรรมชาติการเรียกขวัญที่ทุกคนเชื่อว่ามีติดตัวทุกคนที่คอยปกป้องคุ้มครองอันตราย โดยพิธีกรรมจะมีเครื่องดนตรีเป็นสื่อกลางในการประกอบในพิธีกรรมต่างๆพบเครื่องดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์คือเตอน่าซึ่งเป็นเครื่องดนตรีที่อยู่คู่กับกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงน้ำตกมาตั้งแต่โบราณ และพบการละเล่นประกอบร้องที่ใช้ วงกลองยาว (ป้อดอ) ฉาบ (จั่ว) โหม่ง (โม่) ที่ใช้เป็นการเรียกรวมคน และประกอบตามงานบุญและพิธีกรรมต่าง ๆ (ชินพัฒน์ ไทยพาณิชย์ และกาญจนา อินทรสุนานนท์, 2556)

เช่นเดียวกับ กมลลักษณ์ นวมสำลี และจักริน จันทนภุมมะ (2563) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาดนตรีกะเหรี่ยง บ้านห้วยเกษม ตำบลยางน้ำกลัดเหนือ อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี พบว่าวัฒนธรรมดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง จะไม่ค่อยคาบเกี่ยวกับพิธีกรรม พบเครื่องดนตรีทั้งหมด 4 ชนิด คือ 1) ช่างทอง 2) นาเตย 3) ปีย 4) ทะ ใช้ในการเล่นเกี่ยวกับความบันเทิง

บทเพลงส่วนมากเป็นบทเพลงที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตในชุมชน เช่น เพลงกล่อมเด็ก นิทาน โดยแต่ละบทเพลงจะบอกถึงบริบท วิถีชีวิต และเรื่องราวของกลุ่มชาติพันธุ์ในมุมมองต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ชีวิต (กมลลักษณ์ นวมสำลี และจักริน จันทนภุมมะ, 2563)

ดนตรีชาติพันธุ์เป็นดนตรีที่มีเอกลักษณ์ มีลักษณะโดดเด่นในด้านภาษา มีการสืบทอดอารยธรรมมาตั้งแต่โบราณ กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลบ้านจันทร์ มีวัฒนธรรมดนตรีที่ได้สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น โดยเตห่านา เป็นเครื่องดนตรีที่มีลักษณะโดดเด่น และบ่งบอกว่าเป็นของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) วัฒนธรรมดนตรีกำลังจะสูญหายไป อาทิ เตห่านา เกิดสาเหตุมาจากกระแสโลกาภิวัตน์จากภายนอกสู่ภายในบทบาทอิทธิพลดนตรีตะวันตกเข้ามาแทรกแซงในวิถีชีวิตแบบไม่รู้ตัว จึงทำให้นวนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์ถูกลดบทบาทลงอย่างเห็นได้ชัด

วัฒนธรรมดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงโปว์ ในเกาะสะเต็ง อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี มีพิธีกรรมการเรียกขวัญ และมีดนตรีในพิธีกรรมต่าง ๆ โดยมีชื่อว่า ดุทุหล่า เป็นการสื่อสารระหว่างคนกับวิหล่า ด้วยการใช้นเสียงสวดหรือเสียงเคาะเป็นจังหวะโดยมีลักษณะทางดนตรี คือ 1) การเคาะจังหวะประกอบพิธีดุทุหล่ามีจังหวะที่มั่นคง สม่ำเสมอ และมีลักษณะการสวดที่มีเสียงสูง เสียงต่ำ 2) ผู้ที่ประกอบพิธีกรรมมีบทบาทคล้ายกับนักดนตรี (โกวิท แก้วสุวรรณ, 2540, น. 150)

จากการทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่ได้ศึกษาวัฒนธรรมดนตรีกะเหรี่ยงในประเทศไทย พบว่ามีความสนใจของผู้วิจัยที่ศึกษาดนตรีกะเหรี่ยงหลากหลายกลุ่ม และแต่ละกลุ่มมีความเหมือนและแตกต่างกันอยู่บ้าง กล่าวคือ ในด้านอุปกรณ์และเครื่องดนตรีค่อนข้างมีความแตกต่างกันไปตามแต่ละบริบทของพื้นที่และภูมิภาค และในขณะเดียวกันสิ่งที่มีร่วมกันคือบทบาทของดนตรีในสังคมกะเหรี่ยงนั้นล้วนแล้วแต่มีความจำเป็นและสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของผู้คนในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนผ่านการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาความเชื่อ และในประเพณีสำคัญต่าง ๆ ตามโอกาส

การขับร้องประสานเสียง

1. บริบทเกี่ยวกับการขับร้องประสานเสียง

การขับร้องประสานเสียง เป็นวัฒนธรรมทางดนตรีประเภทการขับร้องแบบหนึ่ง ซึ่งมีการเติบโตและพัฒนาการภายใต้บริบทดนตรีแบบตะวันตกรวมถึงควบคู่ไปกับคริสต์ศาสนา สำหรับประเทศไทยเองมีหลักฐานการรับเอาวัฒนธรรมดนตรีการขับร้องประสานเสียงมาจากกลุ่มมิชชันนารีตั้งแต่ราวสมัยพระนารายณ์มหาราช แห่งอาณาจักรอยุธยา การถ่ายทอดวัฒนธรรมการขับร้องประสานเสียงค่อย ๆ ถูกสอดแทรกเข้ามาในทวีปเอเชียโดยมากใช้ในการขับร้องสำหรับประกอบพิธีกรรมในโบสถ์คริสต์ ซึ่งทำให้เห็นว่า “ศาสนา” เป็นตัวแปรหลักในการถ่ายทอด (Yamprai, 2005)

สำหรับในบริบทเอเชียอุษาคเนย์เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีศาสนาของตนเองที่มีความแข็งแรงและอิทธิพลมาก อาทิ ฮินดู พุทธ อิสลาม จึงทำให้วัฒนธรรมการขับร้องประสานเสียงก่อตัวได้ช้า ราวช่วงศตวรรษที่ 19 เป็นยุคของการล่าอาณานิคมจึงทำให้ประเทศฟิลิปปินส์มีกิจกรรมของการขับร้องเข้าทอดแทรกในวิถีชีวิตแต่ก่อตัวตั้งศาสนาในกรุงมะนิลาโดยประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์ และการขับร้องประสานเสียงจึงเริ่มมีบทบาทในทวีเอเชีย (องรี ปอมปีเตอร์, คมธรรมดำรงเจริญ, 2554, น. 26)

ในปัจจุบันการขับร้องประสานเสียงมีบทบาทมากขึ้นกว่าในอดีต ที่เด่นชัดคือในด้านการศึกษาศึกษาซึ่งพิจารณาได้จากการดำรงอยู่ในฐานะกิจกรรมภายใต้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับเยาวชน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) อีกทั้งจำนวนผู้สูงอายุมากขึ้นในประเทศไทยและมีกิจกรรมมากมายในการรับรองของช่วงที่เป็นผู้สูงอายุมีอยู่มากการขับร้องประสานเสียงเป็นอีกกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ เป็นการเสริมสร้างสุขภาวะให้กับผู้สูงอายุได้เป็นอย่างดีเป็นการรวมตัวของกลุ่มคนให้มาทำกิจกรรม ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เสริมสร้างสุขภาพได้ฝึกการวิเคราะห์ การพูด การอ่าน การเปล่งเสียง แต่อย่างไรก็ตามการขับร้องประสานเสียงเสียงของกลุ่มผู้สูงอายุในประเทศไทยมีอยู่บ้างแต่ไม่มากนัก (ณัฐธัญ อินทร์คง, 2565)

2. ลักษณะของการขับร้องประสานเสียง

การขับร้องประสานเสียงมีรูปแบบการจัดการวงที่เป็นเอกลักษณ์ ด้วยลักษณะจำนวนคนขับร้อง และรูปแบบเสียงที่จำเพาะต้องการ ซึ่งลักษณะที่เป็นที่นิยมในระดบนานาชาติสามารถแบ่งได้ดังนี้ (Kankainen, 2010)

2.1 วงขับร้องประสานเสียงแบบผสม (Mixed Choir) สมาชิกในวงประกอบไปด้วย ชาย และหญิง

2.2 วงขับร้องประสานเสียงที่มีระดับเสียงเดียวกัน (Equal Voice Choir) สมาชิกในวงขับร้องประสานเสียงเป็นหญิงล้วน (Women's Choir) หรือชายล้วน (Men's Choir)

3. หลักการในการสอนการขับร้องประสานเสียง

ผู้สอนขับร้องประสานเสียงจำเป็นต้องมีความรู้ในด้านต่าง ๆ ทั้งทางทฤษฎีดนตรี การเรียบเรียงเสียงประสาน ประวัติศาสตร์ รวมถึงวรรณคดีดนตรี ซึ่งองค์ประกอบในเชิงความรู้ดังกล่าวมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการนำเข้าสู่การเรียนรู้ถ่ายทอด และนอกจากนี้ในด้านทักษะสิ่งที่สำคัญและควรคำนึงถึงคือด้านทักษะการร้อง ทักษะการฟัง และการอำนวยเพลง และเมื่อเข้าสู่กระบวนการถ่ายทอด ผู้สอนการขับร้องประสานเสียงควรคำนึงถึง เทคนิคพื้นฐานในการสอนขับร้องประสานเสียงดังนี้ (Collins, 1999; Swears, 1985)

3.1 การออกเสียงคำ (Diction) เป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยในการสื่อสารเนื้อร้องหรือคำร้องของการร้องประสานเสียง โดยสามารถถ่ายทอดกระบวนการไปยังผู้เรียนอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งประกอบด้วย a) การออกเสียง (Pronunciation) เป็นการออกเสียงคำอย่างถูกต้องตามพจนานุกรม b) การออกเสียงสระและพยางค์ (Enunciation) ถ้าทุกคนในวงขับร้องประสานเสียงสามารถออกเสียงสระได้เหมือนกัน เสียงร้องที่ได้จะเกิดความกลมกลืนกัน ถือเป็นเสียงร้องที่มีคุณภาพ และ c) การควบคุมลักษณะเสียง (Articulation) ช่วยเรื่องความชัดเจนในการออกเสียงพยัญชนะที่เกิดจากการใช้อวัยวะต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดเสียง เช่น ลิ้น ริมฝีปาก ฟัน เป็นต้น

3.2 เสียงของวงขับร้องประสานเสียง (Choral tone) วงขับร้องประสานเสียงมีสีสันทันและลักษณะเสียงร้องที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับรสนิยมและเทคนิคของผู้สอน วงขับร้องประสานเสียงที่ควรหลีกเลี่ยงเสียงร้องที่มีลมมาก ร้องระดับเสียงตรง ร้องอย่างมีอิสระ มีชีวิตชีวา ใช้น้ำเสียงและ ออกเสียงคำในลักษณะเดียวกัน

3.3 ความเข้ากันและความสมดุลของเสียง (Blend and balance) สองคำนี้นัก มาคู่กันเสมอ และเป็นพื้นฐานของการขับร้องประสานเสียง เสียงตั้งแต่สองแนวขึ้นไปควรคำนึงถึง ความเข้ากันและความสมดุลของเสียง

3.4 การร้องให้ตรงระดับเสียง (Intonation) การร้องให้ตรงระดับเสียง แบ่ง ออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ ระดับเสียงในแนวนอน (Melodic intonation) ความสามารถในการร้องทำนองและร้องขึ้นคู่ได้ตรงตามระดับเสียง และระดับเสียงในแนวตั้ง (Harmonic intonation) ความสามารถในการร้องแนวประสานได้ตรงตามระดับเสียง

3.5 การตีความ (Interpretation) ความสามารถในการเปลี่ยนสัญลักษณ์ทางดนตรี เป็นเสียงที่สร้างความพึงพอใจให้กับผู้ฟัง ความชำนาญในการตีความของผู้สอนเป็น องค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้วงสามารถสื่อสารสิ่งที่ผู้ประพันธ์เขียนไปยังผู้ฟังได้ ประกอบด้วย ความดัง - เบา (Dynamics) รูปประโยค (Phrasing) ความเร็วจังหวะ (Tempo) การควบคุมลักษณะ เสียง อารมณ์ เพลง และการแสดงออกทางสีหน้าและท่าทาง (Facial and body language)

บริบทเกี่ยวกับการขับร้องในกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง

การขับร้องเพลง ถือเป็นสิ่งที่แทบจะปรากฏทั่วไปทุกวัฒนธรรมตามสังคมต่าง ๆ ในโลก สำหรับกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ได้มีงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับเพลงสำหรับขับร้องอยู่บ้าง เช่น การศึกษารำดั่งของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงโปว์ ที่มีการกล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญมากมายของการรำดั่ง ซึ่งหนึ่งในนั้น คือ การขับร้องเพลงไปพร้อมกับดนตรี ซึ่งเปรียบเสมือนการเล่าเรื่องผ่านการร้องเพลงประกอบไปกับท่ารำดั่ง ลักษณะของการร้องคือการขับร้องไปพร้อมกับดนตรี (เกิดศิริ นาคร, สุขสันติ แวงวรรณ และนิวัฒน์ สุขประเสริฐ, 2564) นอกจากมิติทางด้านนาฏศิลป์แล้ว หากพิจารณาจาก

งานวิจัยของ จรัญ กาญจนประดิษฐ์ ที่ได้ศึกษาเครื่องดนตรีพื้น “นาเตง” ซึ่งเป็นชื่อในภาษากระเหรี่ยงโปว์ หรือ ที่ภาษากระเหรี่ยงปกากะญอเรียกว่าพิณ “เตหน่ากู” ซึ่งในงานของจรัญได้เสนอเกี่ยวกับบทบาท การบรรเลงพิณนาเตงนี้เป็นหลัก ซึ่งในการบรรเลงเครื่องดนตรีชิ้นจำเป็นต้องอาศัยการขับร้องด้วย เนื่องจากเครื่องดนตรีชนิดนี้ทำหน้าที่ในการต้อนรับนักท่องเที่ยวไปกับบทกวีซึ่งแต่งขึ้นเป็นคำกลอนและร้อง ออกไปเป็นบทเพลง โดยมีประเภทของบทกลอนที่ใช้ขับร้องเป็นเพลงดังนี้ 1) เพลงเกี่ยวกับประวัติ ชนเผ่า 2) เพลงเกี่ยวกับธรรมชาติ 3) เพลงเกี่ยวกับประเพณี 4) เพลงเกี่ยวกับสัจธรรมและพุทธทำนาย 5) เพลงเกี่ยวกับความรัก และ 6) เพลงเกี่ยวกับกะเหรี่ยงเผ่าอื่น หรือเพลงของเผ่าอื่น อย่างไรก็ตาม งานวิจัยทั้งสองชิ้นจะไม่ได้มีจุดประสงค์หลักที่ศึกษาเกี่ยวกับการขับร้องเพลงของชาติพันธุ์ กระเหรี่ยงโดยตรง แต่ก็เพียงพอที่จะทำให้เห็นความสำคัญของการขับร้องที่เป็นทั้งองค์ประกอบร่วม และองค์ประกอบหลักของการแสดงออกทางวัฒนธรรมดนตรีกะเหรี่ยง

การขับร้องในกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ส่วนมากการใช้ชีวิตประจำวันเป็นการใช้ภาษาถิ่นที่เป็นภาษาเฉพาะ แต่ด้วยกลุ่มชาติพันธุ์ที่ตั้งอยู่ในประเทศไทยได้รับการศึกษาจากโรงเรียนตะเวน ชายแดนหรือโรงเรียนที่ใกล้เคียงต่าง ๆ หลักสูตรการเรียนการสอนมีการเรียนภาษาไทย จึงเป็น อุปสรรคต่อผู้เรียนของกลุ่มชาติพันธุ์ โรงเรียนบ้านเทอดไทย มีการจัดการเรียนการสอนขับร้อง ประสานเสียงเพื่อเป็นการฝึกพูดหรือขับร้องของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้มีความชัดเจน โดยมีอุปสรรค หลัก 4 ประการ ได้แก่ 1) รูปปาก 2) การวางลิ้น 3) การปิดคำให้สั้น - ยาว 4) การผสมคำ ซึ่ง 4 ข้อ หลักนี้จะต้องคำนึงเป็นหลักในการสอนขับร้องประสานเสียงในกลุ่มชาติพันธุ์ซึ่งแต่ละเชื้อชาติเผ่าพันธุ์ มีโครงสร้างร่างกายที่แตกต่างกัน อาทิ กะโหลก โพรงจมูก และภาษาดั้งเดิมของชนชาตินั้นๆที่มีส่วน สำคัญในการพูดหรือการเปล่งเสียง โดยอาศัยแบบฝึกหัด 5 สระ ได้แก่ a e i o u เป็นตัวฝึกฝนการขับ ร้องในกลุ่มชาติพันธุ์ หรือวงขับร้องประสานเสียงทั่วไป (อัญชลี เมฆวิบูลย์, ผู้ให้สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2566)

กิจกรรมการขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบ้านเทอดไทย เป็นกิจกรรมที่ฝึกการเปล่ง เสียงขับร้อง โดยใช้ภาษาไทย มาเป็นตัวการฝึกซ้อมมีจุดมุ่งหมายให้กลุ่มชาติพันธุ์มีการออกเสียง ภาษาไทยให้ชัดเจน เนื่องจากทุกชาติพันธุ์มีภาษาเป็นของตนเอง ซึ่งอาจไม่เข้าถึงวัฒนธรรมไทย ฉะนั้น โรงเรียนบ้านเทอดไทย อาศัยกระบวนการ การขับร้องประสานเสียงเป็นเครื่องมือในการปลูกฝังให้กับ กลุ่มชาติพันธุ์ ให้เข้าใจวัฒนธรรมและความเป็นไทย บทเพลงที่ใช้ในการสอน อาทิ ลาวดวงเดือน (ชอลดา สุริยะโยธิน, 2563, น. 48)

การขับร้องเพลงในศาสนาคริสต์

การนมัสการ คือ การทำความเคารพ และให้เกียรติแก่พระเจ้าด้วยความจริงใจ บางครั้งการนมัสการพระเจ้ายังมีความหมายถึงการขอบคุณพระเจ้าด้วย หลักของการนมัสการ คือ ผู้ทำนมัสการต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณ คือการทำความเคารพด้วยความบริสุทธิ์ใจ

การนมัสการชาวพระเจ้าของชาวคริสต์มักเกิดขึ้นในทุกวันอาทิตย์ จากการค้นคว้าพบข้อสันนิษฐานหลายประการที่น่าเชื่อถือ ได้แก่ 1) พระเยซูคืนพระชนม์ในวันอาทิตย์ 2) คริสตจักรยุคแรกมีการประชุมนัดหมายกันทุกวันอาทิตย์ ซึ่งในยุคแรกของการนมัสการพระเจ้าน่าจะกระทำในบ้านเรือนก่อนที่จะพัฒนาอาคารสถานที่ที่จัดเตรียมไว้สำหรับการนมัสการโดยเฉพาะซึ่งต่อมาจะกลายมาเป็นวิหารในปัจจุบัน การนมัสการของชาวคริสต์มี 5 ขั้นตอน คือ 1) ระลึกถึงพระเยซูในทุกวันอาทิตย์ (พิธีศีลมหาสนิท) 2) ร้องเพลง 3) การอธิษฐาน 4) การถวายทรัพย์ 5) การเทศนาสั่งสอน

วัตถุประสงค์ของการขับร้องเพลงในคริสต์ศาสนา

การขับร้องเพลงหมู่ในศาสนาคริสต์มีระบุในพระคัมภีร์หลายเล่ม โดยแต่ละเล่มระบุถึงวัตถุประสงค์ของการขับร้องไว้ต่างกัน ดังสามารถสรุปได้ 4 วัตถุประสงค์ ดังนี้

การร้องเพลงหมู่เพื่อขอบคุณพระเจ้า

...จงร้องเพลงขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้าบรรเลงพิณถวายแด่พระเจ้าของเรา

(สดุดี, 147: 7, <https://www.bible.com/th/about>)

ในพระคัมภีร์กล่าวถึงความต้องการให้ชาวคริสต์ร้องเพลงเพื่อเป็นการขอบคุณพระเจ้าซึ่งจะสอดคล้องกับเนื้อหาในพระคัมภีร์สดุดีในบทที่ 95 ดังนี้

...มาเถิดให้เราร้องเพลงเร่เร่ถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าให้เราโห่ร้องแด่พระศิลา

แห่งความรอดของเรา ให้เรามาเข้าเฝ้าต่อหน้าพระองค์ด้วยการขอบพระคุณให้เราโห่ร้องสดุดีพระองค์ด้วยดนตรีและบทเพลง

(สดุดี, 95: 1-2, <https://www.bible.com/th/about>)

การร้องเพลงหมู่เพื่อสดุดีและสรรเสริญพระเจ้า

...จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นการดีที่จะร้องเพลงสดุดีพระเจ้าของเราข้างขึ้น
ใจและสมควรอย่างยิ่งที่จะสรรเสริญพระองค์

(สดุดี, 147: 1, <https://www.bible.com/th/about>)

การร้องเพลงเป็นการอธิษฐาน

...ยามกลางวันองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาความรักร่มนคงของพระองค์
ยามกลางคืนบทเพลงของพระองค์อยู่กับข้าพเจ้า เป็นคำอธิษฐานต่อพระเจ้าแห่งชีวิตของ
ข้าพเจ้า

(สดุดี, 42: 8, <https://www.bible.com/th/about>)

การร้องเพลงเป็นการบอกต่อความจริงของพระเจ้า

...ข้าพเจ้าจะเอื้อนเอ่ยคำอุปมา ข้าพเจ้าจะเผยอิงที่ซ่อนเร้นไว้ตั้งแต่โบราณกาล สิ่ง
ที่เราได้ยินและได้ทราบ สิ่งที่ยิ่งใหญ่ของเรากล่าวต่อ ๆ กันมา เราจะไม่ปิดบังไว้จาก
ลูกหลานของพวกเขา จะบอกแก่คนรุ่นต่อมาถึงบรรดาพระราชกิจอันสมควรแก่การ
สรรเสริญขององค์พระผู้เป็นเจ้าถึงฤทธานุภาพของพระองค์และการอัศจรรย์ต่าง ๆ ที่
พระองค์ได้ทรงกระทำ

(สดุดี, 78: 2-4, <https://www.bible.com/th/about>)

วรรณกรรม สละวาสี (2559) ศึกษาวัฒนธรรมดนตรีนมัสการของคริสเตียน กรณีศึกษา :
คริสตจักรกิจการของพระคริสต์ พบว่าวัฒนธรรมการนมัสการของชาวคริสเตียนในคริสตจักรกิจการ
ของพระคริสต์เป็นวัฒนธรรมที่เป็นสากลของชาวคริสต์ คือนับถือพระเจ้าคือศูนย์กลางและยึดถือ
หลักความเชื่อตามพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ การมาร่วมเล่นดนตรีกันเป็นการทำกิจกรรมร่วมกันของ
สมาชิกซึ่งจะช่วยให้เกิดความสนิทสนมคุ้นเคยกันฉันพี่น้อง ดนตรีในงานนมัสการพระเจ้าจึงถือเป็น
กลไกสำคัญของมาพบปะกันของสมาชิกซึ่งมีกระบวนการใช้งานดนตรีตามบทบัญญัติในพระคัมภีร์
นอกจากนี้ผลจากการวิจัยยังพบว่าองค์ประกอบของดนตรีนมัสการพระเจ้าของคริสตจักรกิจการของ
พระคริสต์เป็นเพลงที่อยู่ในบันไดเสียงเมเจอร์ (Major Key) เป็นหลัก รูปแบบของเพลงเป็น Binary

Form และ Ternary Form ทำนองเพลงเป็นแบบเชื่อมโยงกัน ทิศทางของคอร์ดไม่ซับซ้อนทำให้จดจำได้ง่าย อัตราจังหวะของเพลงส่วนมาก คือ 4/4

แนวคิดทฤษฎีในการวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีดนตรีและการวิเคราะห์เพลง

ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร (2552) ได้กล่าวไว้ว่าการเลือกใช้โครงสร้างของเพลง (Song Form) ศิลปะทุกประเภทมีรูปแบบ (Form) และเพลงก็เช่นเดียวกัน รูปแบบกำหนดเสียงและภาษาทางดนตรีของเพลง ในการประพันธ์เพลง ลักษณะหลากหลายของการตั้งชื่อเกี่ยวข้องกับรูปแบบที่แตกต่างกัน รูปแบบที่แตกต่างกันมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนแบบ (Style) ของเพลง รูปแบบเหล่านี้อธิบายผ่านตัวอักษรภาษาอังกฤษซึ่งใช้ระบุการซ้ำของทำนองเพลง โครงสร้างหรือรูปแบบของเพลง (Song Structure) มีส่วนช่วยในการดำเนินเรื่องผ่านเพลง ให้เหมาะสมตามเนื้อหาของดนตรีที่จะบรรเลง

ความเข้าใจอันดีต่อกันของมวลมนุษยย์ทั่วโลก ไม่แบ่งอายุ ไม่แบ่งชั้นวรรณะ และเชื้อชาติ ดังจะเห็นได้จากการบรรเลงดนตรี ร่วมวงกันระหว่างนานาชาติซึ่งพูดกันคนละภาษา แต่ภาษาดนตรินั้นทุกคนเข้าใจ ดนตรีแสดงถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และที่สำคัญยิ่งคือในโลกของดนตรีนั้นเป็นโลกแห่งความสันติ ศิลปะการดนตรีเป็นส่วนสำคัญยิ่งส่วนหนึ่งแห่งความเป็นอยู่ของ อารยชนในด้านความรู้และความบันเทิงอันสูงค่า (ประเสริฐศักดิ์ ขำศิริ, 2556)

ณัชชา โสคติยานุรักษ์ (2549) ได้เขียนตำราวิชาทฤษฎีดนตรี ซึ่งเขียนมาจากประสบการณ์ สอนโดยตรงของตนเอง ในตำราเล่มนี้มีหัวข้อที่ครอบคลุมเนื้อหาที่เป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการเรียน วิชาทฤษฎีดนตรีสากล ได้แก่ การบันทึกโน้ต จังหวะบันไดเสียง ชั้นคู่กุญแจเสียงทรียแอด และคอร์ด จากเอกสารที่เกี่ยวกับความรู้พื้นฐานด้านทฤษฎีดนตรีสากล สรุปได้ว่า ความรู้ พื้นฐานด้านทฤษฎี 6 ดนตรีสากลที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน ประกอบไปด้วย 1) ระดับเสียง การบันทึกโน้ต 2) จังหวะ อัตรา จังหวะ 3) บันไดเสียง กุญแจเสียง 4) ชั้นคู่และ 5) คอร์ด กล่าวโดยสรุปแล้ว ทฤษฎีดนตรีตะวันตก ได้เกิดขึ้นจากแนวคิดของนักปราชญ์ชาวกรีกโบราณ โดยนำไปคิดคำนวณกับหลักคณิตศาสตร์ โดยปีทาโกรัส และถูกสร้างสรรค์และพัฒนาผ่าน แนวคิดทางดนตรีของคีตกวีหลายท่าน จนกระทั่งในยุคคลาสสิก ได้มีการบันทึกเกี่ยวกับทฤษฎีดนตรี นั่นคือ Tonality Music ถูกใช้เป็นแบบแผนของดนตรีที่ถูกเรียกว่า “ดนตรีคลาสสิก” จนถึงปัจจุบันนี้ การเรียนในวิชาทฤษฎีดนตรีในปัจจุบันประกอบไปด้วย การบันทึกโน้ต การอ่านโน้ต การฝึกโสต ประสาท การออกเสียง จนไปถึงการเรียบเรียงเสียงประสานเบื้องต้น ดังนั้น การศึกษาทฤษฎีดนตรี ตะวันตกให้เข้าใจ จึงมีความจำเป็นในการทำ ความเข้าใจเรื่องดนตรีเบื้องต้น เพื่อสังเคราะห์ องค์ประกอบของดนตรี ก่อนการเรียบเรียงบทเพลง

พระเจนดุริยางค์ (2507, น. 13) แนวทำนองเพลงเป็นเสียงที่สลับซับซ้อนต่อเนื่องกันไป ในวิถีของการดำเนินทำนอง เสียงดนตรีหลายแนวที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันเรียกว่าเสียงประสาน ในบันไดเสียงเมเจอร์ คอร์ดที่ประจำขึ้นโทนิค (I) ขึ้นซบโดมิแนนท์ (IV) และขึ้นโดมิแนนท์ (V) เหล่านี้ เรียกว่าคอร์ดธรรมดาเมเจอร์ ซึ่งเราจะเรียกรวมกันว่าคอร์ดขึ้นเอก เพราะว่าเป็นคอร์ดที่รวมเสียงใน ชั้นต่าง ๆ ทั้งหมดของบันไดเสียงชุดนั้นเข้าไว้ด้วยกันและการประพันธ์บทเพลงใด ๆ ต้องอาศัยคอร์ด เหล่านี้ในการเรียบเรียงเสียงประสาน ส่วนคอร์ดประจำขึ้นซูปเปอร์โทนิค (II) ขึ้นมีเดียนท์ (III) และชั้น ซบมีเดียนท์ (VI) เหล่านี้เป็นคอร์ดธรรมดาไมเนอร์ รวมเรียกว่าคอร์ดขึ้นโท คอร์ดประเภทนี้ใช้ในการ ประพันธ์เพลงอยู่บ้างแต่เป็นส่วนน้อย ท้ายที่สุด คือ คอร์ดในชั้นลิตติงโน้ตเป็นคอร์ดอีกชนิดหนึ่ง เรียกว่าดิมินิชไตรแอด นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึง ไตรแอด (Triad) เป็นคอร์ดที่ผสมตัวโน้ตของระยะขึ้น ที่ 3 กับ 5 ซ้อนกันขึ้นไว้ ส่วนโน้ตตัวล่างเป็นโน้ตที่ให้กำเนิดไตรแอดนั้น ๆ เรียกว่าโน้ตตัวพื้น (Root) ไตรแอดมีอยู่ 4 ชนิดต่าง ๆ กัน คือ

1. คอร์ดเมเจอร์ธรรมดา (Major Common Chord) คือคอร์ดที่ผสมด้วยตัวโน้ตระยะ ขึ้นคู่ 3 เมเจอร์กับขึ้นคู่ 5 เพอร์เฟกต์
2. คอร์ดไมเนอร์ธรรมดา (Minor Common Chord) คือคอร์ดที่ผสมด้วยตัวโน้ตระยะ ขึ้นคู่ 3 ไมเนอร์ กับขึ้นคู่ 5 เพอร์เฟกต์
3. ดิมินิชไตรแอด (Diminished Triad) คือไตรแอดที่ผสมด้วยโน้ตระยะขึ้นคู่ 3 ไมเนอร์ กับขึ้นคู่ 5 ดิมินิช
4. อ็อกเมนเตดไตรแอด (Augmented Triad) คือไตรแอดที่ผสมด้วยตัวโน้ตระยะขึ้นคู่ 3 เมเจอร์กับขึ้นคู่ 5 อ็อกเมนเตด

สมชาย รัศมี (2538, น. 5) กล่าวว่าการใช้คอร์ดกับแนวทำนองเพลงป๊อปหรือแจ๊ส ซึ่งเป็นเพลงที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน ได้นำหลักการของดนตรีคลาสสิก กับการสร้างแบบของคอร์ด เป็นชุดสำหรับการนำไปใช้ดังนี้

1. คอร์ดขึ้นเอก (Primary Chord) ในบันไดเสียงหนึ่ง ๆ จะมีคอร์ดที่สำคัญมากกว่า คอร์ดอื่น ๆ อยู่ 3 คอร์ด คือ คอร์ด I, คอร์ด IV และคอร์ด V ซึ่งคอร์ดทั้ง 3 คอร์ดนี้เป็นคอร์ดที่ ครอบคลุมโน้ตทุกตัวในบันไดเสียง
2. คอร์ดขึ้นโท (Secondary Chord) เป็นคอร์ดที่อยู่นอกเหนือไปจากคอร์ดขึ้นเอกได้แก่ คอร์ด II^m7, คอร์ด III^m7, คอร์ด IV^m7 และคอร์ด VII-7 คอร์ดในกลุ่มนี้มีความสำคัญรองลงมาจาก คอร์ดขึ้นเอก แต่ก็นำไปใช้ในการปรุงแต่งเสียงประสานทำให้เกิดความน่าสนใจได้มากเช่นกัน

การเคลื่อนที่ของทำนองจนจบประโยคเพลงมีลักษณะหลากหลายอย่างเช่น เพอร์เฟกต์ เคเดนส์ เป็นการนำคอร์ดนำไปสู่การสิ้นสุดประโยคเพลงที่คอร์ด I ได้แก่ การใช้คอร์ด V7 เข้าหาคอร์ด I ส่วนอิมเพอร์เฟกต์เคเดนส์ เป็นการนำคอร์ด II^m7 V7 I, IV V7 I, VI V7 I และคอร์ดสำเร็จรูปของ

คอร์ดเคเดนส์ เป็นการสร้างแบบแผนการจบประโยคเพลง เพื่อให้นำไปใช้ได้สะดวก โดยใช้คอร์ดเป็นชุด ได้แก่ การใช้ I IV และ V7 ดังนี้

I IV I
I IV I V I
I IV V7 I
I IV IVm I

เฉลิมพล งามสุทธิ (2526, น. 64) กล่าวว่าโครงสร้างเพลงอย่างง่าย (Simple Form) บทเพลงจะประกอบด้วยฉิมซึ่งปรากฏในทำนองและการประสานเสียงอย่างไพเราะ หรืออาจวิธีการอื่น ๆ ในฉิมหนึ่ง ๆ นั้นจะประกอบด้วยวลีเพลง (Phrase) หรือตัววรรคเพลงที่ไพเราะสมบูรณ์ในตัวบ้าง ไม่สมบูรณ์บ้าง รวมกันหลายวลี รวมกันเป็นประโยคเพลง (Section) ประโยคเพลงก็มีลักษณะคล้ายกันกับประโยคของภาษาที่เราใช้พูดคุยตามปกติ โดยโครงสร้างเพลงอย่างง่ายที่นำมากล่าวในที่นี้มี 3 แบบ คือ

1. ไบนารีฟอร์ม (Binary Form) ได้แก่บทเพลงที่มีโครงสร้างแบบ 2 ประโยค เช่น
 - 1.1 ประโยคเพลงทั้ง 2 ประโยคเหมือนกัน โครงสร้างเพลงคือ AA
 - 1.2 ประโยคเพลงทั้ง 2 ประโยคผกผันกันเล็กน้อยอาจผกผันตอนจบ หรือตอนกลาง ๆ เล็กน้อยจัดเป็น AA'
 - 1.3 ประโยคเพลงทั้ง 2 ประโยคต่างกัน โครงสร้างเพลงคือ AB
 - 1.4 บางประโยคเพลงซ้ำ 2 ครั้ง โครงสร้างเพลงคือ A A B, A A' B, A B B หรือ A A' B B'
2. เทอร์นารีฟอร์ม (Ternary Form) ลักษณะสำคัญของรูปแบบเพลงประเภทนี้คือ เมื่อจบท่อน A แล้วจะต่อด้วยท่อน B แล้วจบสมบูรณ์ด้วยท่อน A เช่น A B A, A B A', AA'BABA หรือ AA'BA"BA"
3. เพลงร้อง (Song Form) มักจะมีลักษณะ A A B A หรือ AA'BA รูปแบบเพลงร้องอาจเรียกว่า Rounded Binary ก็ได้

2. แนวคิดเรื่องการผนวกรวมวัฒนธรรม (Transculturation) และพื้นที่ประชิด (Contact Zones)

แนวคิดเรื่องการผนวกรวมวัฒนธรรม (Transculturation) เป็นแนวคิดของเฟอร์นันโด โอติส นักมานุษยวิทยาชาวคิวบา แนวคิดนี้ใช้อธิบายปรากฏการณ์ที่วัฒนธรรม 2 วัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกันมาผสมรวมกัน จนกระทั่งเกิดวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิตรูปแบบใหม่ ซึ่งปรากฏการณ์นี้ไม่ได้ทำให้วัฒนธรรมดั้งเดิมสูญหายไป และไม่ใช่ว่าการเลือกรับวัฒนธรรมใดวัฒนธรรม

หนึ่ง (Ortiz, 1947) แนวคิดนี้มีความเชื่อพื้นฐานว่าไม่มีวัฒนธรรมใดบริสุทธิ์ ทุกวัฒนธรรมล้วนเกิดจากการผสมผสานมาก่อนที่จะเป็นวัฒนธรรมที่เป็นรูปร่างอย่างปัจจุบัน

มนุษย์เราเลือกรับวัฒนธรรมจากสังคมอื่น ๆ มาผสมกับวัฒนธรรมเดิมของตนเอง ตราบเท่าที่วัฒนธรรมที่รับนั้นไม่ขัดกับค่านิยมเดิมที่เรายึดถือจนมันผสมกันเกิดเป็นวัฒนธรรมรูปแบบใหม่ จนบางครั้งเราก็ไม่สามารถแยกวัฒนธรรมเก่ากับวัฒนธรรมใหม่ออกจากกันได้ ยกตัวอย่างเช่น ชาวบ้านที่เติบโตมาในสังคมชนบทมีวิถีชีวิตแบบเรียบง่าย มีความเชื่อและภาษาท้องถิ่นเป็นของตนเอง แต่เมื่อต้องมาทำงานในสังคมเมืองก็ต้องปรับตัววิถีชีวิตให้อยู่ในความเร่งรีบ รับประทานอาหารจานด่วนแบบสังคมเมืองแต่อาจจะยังพูดภาษาท้องถิ่นของตนและยังคงศรัทธาในศาสนาอย่างเดิม เพราะฉะนั้นวัฒนธรรมจะเกิดขึ้นที่ใดไม่สำคัญเท่ากับว่าวัฒนธรรมนั้นเหมาะกับสังคมใด

แมร์รี หลุยส์ แพรตต์ (Pratt, 2004) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการปะทะกันของวัฒนธรรมเก่ากับวัฒนธรรมใหม่โดยมีมนุษย์เป็นผู้ขับเคลื่อนปฏิบัติการนี้ ทำให้เกิดการพื้นที่ที่ทับซ้อนกันของทั้ง 2 วัฒนธรรม เป็นพื้นที่ใหม่ซึ่งมีการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมอย่างค่อยเป็นค่อยไปจนกระทั่งเกิดวัฒนธรรมรูปแบบใหม่ขึ้น โดยเราจะเรียกพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นใหม่นี้ว่า พื้นที่ประชิด (Contact Zone)

3. แนวคิดเรื่องมานุษยวิทยาการดนตรี (Anthropology of Music)

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารเรื่อง มานุษยวิทยาการดนตรี (Anthropology of Music) โดยอลัน เมอร์เรียม (Alan P. Merriam, 1964) แล้วสรุปสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องงานวิจัยดังนี้

3.1 ดนตรีกับอัตลักษณ์ (Music and Identity)

อลัน พี เมอร์เรียม (1964) ได้ชี้ให้เห็นว่าดนตรีเป็นเครื่องมือสำคัญในการหล่อหลอมและบ่งชี้อัตลักษณ์ของมนุษย์ทั้งในระดับปัจเจกชนและระดับชุมชน ดนตรีไม่ได้ทำหน้าที่เพียงสร้างความไพเราะให้มนุษย์ แต่ยังสะท้อนตัวตน ประวัติศาสตร์ ค่านิยม และความสัมพันธ์ทางสังคมของผู้คนในแต่ละวัฒนธรรมอีกด้วย นอกจากนี้สังคมยังอาจนำดนตรีมาใช้เพื่อยืนยัน “ความเป็นกลุ่มของเรา (US)” เพื่อแบ่งแยกตัวตนออกจาก “ความเป็นกลุ่มอื่น (Others)” ได้อย่างชัดเจน เช่น ดนตรีชาติพันธุ์ ดนตรีประจำถิ่น หรือเพลงประจำชุมชน ซึ่งทำหน้าที่เป็นความทรงจำร่วมภายในสังคม

เมอร์เรียมเน้นย้ำว่ากระบวนการฟัง ร้อง และแสดงดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของการผลิตซ้ำอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม โดยผู้คนไม่ได้ใช้ดนตรีเท่านั้น หากแต่กำลังสร้างอัตลักษณ์ของตนเองผ่านดนตรี ไม่ว่าจะเป็นอัตลักษณ์ด้านชาติพันธุ์ ศาสนา เพศ หรือชนชั้น

ในบริบทของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมดนตรีสามารถสะท้อนถึงการต่อรองอัตลักษณ์ได้ ตัวอย่างเช่น ชุมชนที่รับเอาศาสนาใหม่จากภายนอก อาจนำดนตรีมาใช้เป็นพื้นที่ผสมผสานอัตลักษณ์เดิมและใหม่ สอดคล้องกับแนวคิดการผนวกรวมทางวัฒนธรรม

(Transculturation) ที่ถือว่าการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมคือกระบวนการผสมผสานมากกว่าการแทนที่โดยสิ้นเชิง

3.2 ดนตรีกับศาสนา ความเชื่อ และพิธีกรรม (Music, Religion, Belief and Ritual)

เมอร์เรียมอธิบายว่าดนตรีมีบทบาทสำคัญในระบบความเชื่อและศาสนาของมนุษย์ โดยทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างมนุษย์กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ มนุษย์นำดนตรีมาใช้อย่างมีระบบ เพื่อสร้างบรรยากาศแห่งศรัทธาและความศักดิ์สิทธิ์ในพิธีกรรมต่าง ๆ ในหลายวัฒนธรรม ดนตรีไม่ได้เป็นองค์ประกอบเพิ่มเติมของพิธีกรรมเท่านั้น หากแต่ถือเป็นหัวใจสำคัญ เช่น การขับร้อง การบรรเลง หรือจังหวะดนตรีที่กำหนดลำดับขั้นตอนของพิธีอย่างชัดเจน ดังนั้นดนตรีจึงเป็นกลไกหลักที่ช่วยเสริมสร้างพลังความเชื่อและความศักดิ์สิทธิ์ในพิธีกรรม นอกจากนั้นเมอร์เรียมยังให้ความสำคัญกับบทบาทของดนตรีในด้านจิตวิญญาณและการจัดระเบียบทางสังคม โดยดนตรีช่วยกำหนดกรอบพฤติกรรมในช่วงพิธี ทำให้เกิดความพร้อมเพรียงและการยอมรับอำนาจของศาสนา

ดนตรี ศาสนา และพิธีกรรม คือระบบที่สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการศึกษาทำความเข้าใจโลกทัศน์ ความเชื่อ อำนาจ และโครงสร้างทางสังคมในแต่ละวัฒนธรรม

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 นพปฎล ขุนสีแก้ว ได้กล่าวไว้ว่า ดนตรีของชาวล้านนาที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างความสามัคคีและสืบสานอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชนและมีความเชื่อมโยงอย่างลึกซึ้งกับความเชื่อทางจิตวิญญาณและวิถีชีวิตลักษณะดังกล่าวสะท้อนบทบาทของดนตรีที่คล้ายคลึงกับดนตรีในศาสนาคริสต์ซึ่งใช้เป็นสื่อในการนมัสการและเสริมสร้างความเป็นหนึ่งเดียว ดนตรีล้านนาล้วนถ่ายทอดผ่านมุขปาฐะจากรุ่นสู่รุ่น เช่นเดียวกับบทเพลงสวดในคริสตจักรยุคแรก การใช้ทำนองซ้ำและการร้องร่วมกันช่วยให้สมาชิกทุกวัยมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนาและสังคม ดนตรีล้านนาทำหน้าที่เป็นกลไกทางสังคมในการถ่ายทอดค่านิยมและความเชื่อการผสมผสานภาษาและเครื่องดนตรีสะท้อนการปรับตัวทางวัฒนธรรมโดยไม่สูญเสียแก่นแท้ดนตรีล้านนาจึงเป็นตัวอย่างของการบูรณาการระหว่างศิลปะ ความเชื่อ และความสามัคคีของชุมชนอย่างกลมกลืน (นพปฎล ขุนสีแก้ว, 2568)

4.2 ศันสนีย์ จันทรอำนุภาพ ได้กล่าวว่า สังคมพหุวัฒนธรรมมีความหลากหลายทางภูมิหลังและอัตลักษณ์ หากยึดถือวัฒนธรรมของตนเหนือผู้อื่น อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งทางวัฒนธรรมได้ ทฤษฎีพหุวัฒนธรรมนิยมเสนอให้รัฐยอมรับและสนับสนุนวัฒนธรรมรองโดยไม่กลืนกลายเอกภาพทางสังคมจึงตั้งอยู่บนความสมานฉันท์ ไม่ใช่ความเหมือนกันทั้งหมด แนวคิดนี้สอดคล้องกับบทบาทของดนตรีในศาสนาคริสต์และดนตรีชาติพันธุ์ ที่เปิดพื้นที่ให้ความเชื่อและอัตลักษณ์ต่างกันอยู่ร่วมกันการร้องเพลงหรือทำดนตรีร่วมกันช่วยสร้างความเข้าใจ ความเคารพ และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม

ผู้วิจัยเสนอว่าควรใช้ทั้งพหุวัฒนธรรมโดยรัฐและพหุวัฒนธรรมเชิงวิพากษ์ควบคู่กันเพื่อให้การยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม รวมถึงดนตรีศาสนาและดนตรีชาติพันธุ์ นำไปสู่ความสมานฉันท์อย่างแท้จริง (คันสนีย์ จันทร อานูภาพ, 2558)

4.3 วิรินทร์ญา กิตติคุณนพวัชร อธิบายว่า ชาติพันธุ์ปะโอในจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีประวัติการอพยพและดำรงชีวิตร่วมกันอย่างเข้มแข็งบนพื้นฐานเครือญาติและวัฒนธรรมร่วมวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของปะโอมีความผูกพันกับศาสนาและความเชื่อ ซึ่งสะท้อนผ่านพิธีกรรมและงานประเพณี ดนตรีชาติพันธุ์ปะโอจึงมีบทบาทสำคัญคล้ายกับดนตรีในศาสนาคริสต์ ที่ใช้ประกอบพิธีกรรมและเสริมสร้างศรัทธาของชุมชน เครื่องดนตรี “กะหยะ” แสดงอิทธิพลจากดนตรีตะวันตก โดยมีลักษณะใกล้เคียงกับคอนเซอร์ตินาแบบแองโกล-เยอรมัน ขณะเดียวกัน เครื่องดนตรีอื่น ๆ ของปะโอได้รับอิทธิพลจากดนตรีไทใหญ่ จากการปฏิสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมที่ยาวนาน ดนตรีปะโอทำหน้าที่ทั้งเพื่อความบันเทิง การเฉลิมฉลอง และเป็นสื่อกลางกับสังคมที่ดีลลิตี เสียงดนตรีถูกมองว่าเป็นเสียงมงคลใช้ในพิธีกรรมทางศาสนาและงานบุญประเพณี การใช้ดนตรีและการแสดงซ้ำในพิธีกรรมจึงเป็นกลไกสำคัญในการสืบทอดอัตลักษณ์และความเข้มแข็งของชาติพันธุ์ปะโอ (วิรินทร์ญา กิตติคุณนพวัชร, 2566)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยการศึกษาเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่ได้จากการกำหนดความสำคัญของปัญหา ผ่านขั้นตอนการวิจัยตามวัตถุประสงค์ จากการเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี และเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้กำหนดกรอบแนวคิดเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ การสรุปผล การอภิปรายผล โดยมีกระบวนการทางวิจัยดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. ผู้ให้ข้อมูลหลัก
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การตรวจสอบคุณภาพข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพในทางมานุษยวิทยาคือเป็นการศึกษาคนหรือวัฒนธรรม โดยเน้นความเข้าใจเชิงลึกเกี่ยวกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม ความเชื่อ และพฤติกรรมของกลุ่มคนใดกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี ผ่านการลงพื้นที่จริงและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ให้ข้อมูลอย่างใกล้ชิด โดยมักใช้ “กรณีศึกษา” เพื่อเจาะลึกเฉพาะชุมชนหรือกลุ่มชาติพันธุ์โดยทำการศึกษาทบทวนวรรณกรรม เพื่อให้เห็นถึงข้อมูลที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาวิจัยที่ผู้วิจัยสนใจ และเพื่อเป็นข้อมูลในการเตรียมพร้อมศึกษานำร่องต่อไป

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

การวิจัยครั้งนี้เป็นการดำเนินการวิจัยด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดประชากรในการวิจัยในครั้งนี้คือกลุ่มชาติพันธุ์ปกากะญอ ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งได้รับความร่วมมือกับ นายทองดี ศุพลานา (ผู้นำชุมชน) นายเอกรินทร์ ทองคำ (ผู้ช่วยผู้นำชุมชน) และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างวิจัยด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาจาก

การเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ร่วมเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการขับร้องภายในชุมชน ประกอบไปด้วย ผู้ใหญ่จำนวน 12 คน ซึ่งมีอายุ 30-60 ปี ซึ่งมีประสบการณ์ในการร้องในกลุ่มมา 10 ปีขึ้นไป และเด็กนักเรียนจำนวน 3 คน ซึ่งมีประสบการณ์ในการร้องในกลุ่มมา 3 ปีขึ้นไป สามารถแจกแจงข้อมูลได้ดังนี้

ตาราง 1 แสดงกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)	
	ผู้ใหญ่ (อายุ 30-60)	เด็ก (อายุ 20-29)
กลุ่มผู้มีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการขับร้องในชุมชน	10	2
กลุ่มผู้มีส่วนร่วมที่เกี่ยวข้อสัมพันธ์กับการขับร้อง	2	1
รวม	12	3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้ผู้วิจัยออกแบบและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview Form) ผู้วิจัยดำเนินการออกแบบโดยมุ่งเน้นให้ได้มาซึ่งข้อมูลสำคัญสำหรับการดำเนินการวิจัย โดยผู้วิจัยมีการใช้การสัมภาษณ์ สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ข้างต้น ซึ่งแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดจะมีการกำหนดข้อคำถามในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประสบการณ์การขับร้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการ แต่ในทางปฏิบัติตัวข้อคำถามและลำดับขั้นตอนในการดำเนินการนั้นจะสามารถยืดหยุ่นได้ (สุภางค์ จันทวานิช, 2561)

2. แบบบันทึกภาคสนาม (Field note) ซึ่งมีลักษณะเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกข้อมูลภาคสนามที่จำเป็นต่อการเป็นข้อมูลวิจัยร่วมไปกับการการสำรวจพื้นที่ชุมชนในฐานะพื้นที่วิจัยในระหว่างการลงภาคสนาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. การศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางชาติพันธุ์ และบริบทสำคัญทางพื้นที่วิจัย เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการศึกษาวิเคราะห์ และเป็นฐานสำคัญในการนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับลงพื้นที่

2. การลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลภาคสนาม สัมภาษณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเชิงลึกที่ เพื่อให้ได้รายละเอียดในประเด็นสำคัญต่าง ๆ สำหรับการตอบคำถามการวิจัย ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3. ลงพื้นที่ภาคสนาม โดยติดต่อผ่าน นายทองดี ศุภณานา (ผู้นำชุมชน) และได้มอบหมายให้นายเอกรินทร์ ทองคำ (ผู้ช่วยผู้นำชุมชน) เป็นผู้ให้ข้อมูลหลักในการลงพื้นที่ภาคสนาม โดยมีการลงพื้นที่ภาคสนามทั้งหมด 10 ครั้ง ตั้งแต่เดือน ธันวาคม 2567 จนถึง ธันวาคม 2568

4. การจดบันทึกในการภาคสนามเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ เพลงขับร้องหมู่ วิถีชีวิต ความเชื่อและประเพณีวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง(ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี เพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

การตรวจสอบคุณภาพข้อมูล

ผู้วิจัยทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยการวัดความตรงเชิงเนื้อหา (Index of item Objective Congruence) เพื่อให้เครื่องมือมีคุณภาพในการนำไปใช้เพื่อ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. เตรียมเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. นำเครื่องไปตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ / ท่าน ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีวิทยา มานุษยดนตรีวิทยา และชาติพันธุ์
3. ทดลองใช้เครื่องมือ และปรับแก้เครื่องมือวิจัย
4. นำเครื่องมือไปใช้ในการเก็บข้อมูลภาคสนาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วางแผนกระบวนการสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากทำการศึกษาเก็บข้อมูลในภาคสนาม ดังนี้

1. ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร ผู้วิจัยนำข้อมูลจากเอกสารซึ่งประกอบด้วย เอกสาร บทความ หนังสือ ตำรา วิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา
2. ข้อมูลภาคสนาม การวิเคราะห์ข้อมูลได้ทำไปพร้อมกับการเก็บข้อมูล โดยการเก็บข้อมูลจะอาศัยประเด็นคำถามเป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนได้ข้อสรุป และจัดทำดัชนีข้อมูล (Content Index) เพื่อนำไปสู่การประมวลผลและวิเคราะห์ภาพรวม หากผู้วิจัยพบว่าข้อมูลหรือประเด็นใดมีการขัดแย้งเกิดขึ้นหรือข้อมูลยังไม่ชัดเจน ผู้วิจัยจะใช้วิธีการตรวจสอบเนื้อหาข้อมูลเบื้องต้นที่มีอยู่ หรือมีการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลภาคสนามเพิ่มเติมอีกครั้ง จากนั้นเมื่อท้ายสุดผู้วิจัยใช้วิธีการทำวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาออกมาในเชิงพรรณนา (Narrative)

3. บทเพลงขับร้องหมู่ที่ผู้วิจัยวิเคราะห์
 - 3.1.1 บทเพลงฮาเลลูยา
 - 3.1.2. บทเพลงลูกขึ้นพร้อมใจกัน
 - 3.1.3. บทเพลงเลือดบริสุทธิ์
 - 3.1.4. บทเพลงถวายชีวิตหรือถวายชีวา
 - 3.1.5. บทเพลงทุกคนควรรู้ความจริง
 - 3.1.6. บทเพลงพระคุณเปี่ยมล้นมาจากพระเจ้า
 - 3.1.7. บทเพลงผู้เป็นนิรันดร์ที่ควรได้รับการสรรเสริญ

4. การวิเคราะห์เนื้อหาบทเพลง

การวิเคราะห์เนื้อหาบทเพลง เป็นขั้นตอนสำคัญในการวิจัยเชิงคุณภาพทางมานุษยวิทยา โดยมุ่งศึกษาความหมาย แนวคิด

แผนการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยระยะเวลาในการทำวิจัยเรื่องการศึกษาเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี ไว้ในช่วงระหว่างเดือน ธันวาคม 2565 - พฤศจิกายน 2566 โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตาราง 2 แสดงแผนการดำเนินการวิจัย

กิจกรรม	ระยะเวลา											
	1-2	3-4	5-6	7-8	9-10	11-12	13-14	15-16	17-18	19-20	21-22	23-24
การศึกษาเอกสาร ทบทวนวรรณกรรม												
การสร้าง ตรวจสอบคุณภาพ และพัฒนาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย												
การเก็บรวบรวมข้อมูล												
การวิเคราะห์ข้อมูล												
เขียนรายงานผลการศึกษา												

ระยะเวลาของการวิจัย เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2566 ถึงวันที่ 30 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2568

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

**ลักษณะเฉพาะของเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ)
ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี**

การวิเคราะห์บทเพลงการขับร้องเพลงหมู่ในคริสตจักรป่าเต็งครั้งนี้ มุ่งเน้นศึกษาบทบาทและความหมายของบทเพลงที่ใช้เป็นองค์ประกอบสำคัญในพิธีกรรมทางศาสนา โดยบทเพลงดังกล่าวไม่ได้เป็นเพียงสื่อแห่งเสียงดนตรี แต่ยังสะท้อนถึงความเชื่อ ความศรัทธา และอัตลักษณ์ของชุมชนคริสต์ในพื้นที่ การขับร้องแบบหมู่ช่วยเสริมสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของผู้เข้าร่วมพิธี อีกทั้งยังทำหน้าที่ถ่ายทอดคำสอนทางศาสนาและคุณค่าทางจิตวิญญาณผ่านถ้อยคำ ทำนอง และรูปแบบการขับร้อง การศึกษานี้จึงมุ่งวิเคราะห์เนื้อหา โครงสร้าง และบริบทของบทเพลง เพื่อทำความเข้าใจบทบาทของดนตรีในฐานะเครื่องมือสำคัญในการประกอบพิธีกรรมและการดำรงอยู่ของวัฒนธรรมทางศาสนาในชุมชนดังกล่าว การขับร้องเพลงหมู่ในคริสตจักรป่าเต็งเพื่อประกอบพิธีกรรมทางศาสนา มีทั้งหมด 7 บทเพลงเป็นหลักที่ใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ดังต่อไปนี้

1. ชื่อเพลง: ฮาเลลูยา

Hallelujah

Karen New Song 2019

$\text{♩} = 70 \text{ Andante}$

[Intro]

[Verse 1]

pa e yùh cho-o mór tòr yua à-blà à pó. dta - a chú kay a -bpe - léu-beu yay - sa

ler yua sa-a bpai-yay dordña sáy bèrt-dtay. dta - la -gay bpor gayrót mañe dth nga

[Chorus]

gay sa we yay ha - lay-loo ya mo-ko horkooe- e me ner dta. gay si bpai

[Instrument]

dreu ma-laa-gruh bpor get-yù tòr na - me -sor- chui. yua yù-gay sa

[Verse 2]

pa-gùkho-omòtòr

yua à blà à pó. dta - a chú kay a -bpe - léu-beu yay - sa ler yua sa-a bpai-yay

ဟာလူယာ

၁. ဝယဆိန်သိန်သိန် သွားအသွားအသွား

တံဆိန်ဂေါ့ဂေါ့ လှဘယသား

၂. လာယသားလာဂွဲယဲ ဒီးတံစံးဝဍ္ဎာ

တံလကတိဂြား ဒီးနုယဲတက

ဒိန်ရှာ်. ကသးဝံင်ယဲ ဟာလူယာ

မူဒိန်ဟိန်ဒိန်အံ မုန်တံ

ကစံးဝဍ္ဎာ မလကတိ

ကယုာ်ထီၣ်ထီၣ်ခံး စီဆွံ..ယွယကစာ်...

ภาพ 5 แสดงเพลงฮาเลลูยา

ที่มา: ขจรรยศ ทาสา, 2568

ลักษณะของบทเพลงอยู่ในบันไดเสียง A Major อัตราความเร็วจังหวะ 70 (Andante) ประกอบไปด้วย 55 ห้องเพลง เป็น Ternary Form อยู่ในอัตราส่วน 4/4 เป็นแบบอัตราจังหวะธรรมดา(Simple Time) ลักษณะของทำนอง(Melody) เน้นการใช้ขั้นคู่ 8 เพื่อเปลี่ยนช่องเสียงร้องเป็นส่วนใหญ่เพื่อให้เกิดสีสันในบทเพลง ให้มีความน่าสนใจ มีความศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น ลักษณะของโน้ตแต่ละห้อง อาทิ ห้องที่ 3 เป็นการใช้โน้ตลักษณะโน้ตที่เคลื่อนที่ต่อกันเป็นลำดับ(Passing Note) โดยโน้ตตัวกลางจะเป็นโน้ตผ่านหรือว่าโน้ตนอกคอร์ดส่วนใหญ่มักจะพบในจังหวะยก และในห้องที่ 4 เป็นการใช้โน้ตแบบ Neighbor Tone จะเป็นในลักษณะโน้ตตัวที่ 1 เป็นโน้ตในคอร์ด โน้ตตัวที่ 2 เป็นโน้ตนอกคอร์ด และโน้ตตัวที่ 3 จะกลับมาซ้ำกับโน้ตตัวที่ 1 เป็นโน้ตในคอร์ด แต่ยังคงใช้คอร์ดเดิมอยู่ และรูปแบบการใช้โน้ตที่พบได้เยอะที่สุดในเพลงนี้เป็นการใช้โน้ตเพลงแบบ (Appoggiatura) คือเสียงข้างเคียงที่ไม่สมบูรณ์ชนิดหนึ่ง ซึ่งมีการเน้นเสียง โดยจะเริ่มต้นด้วยการก้าวขึ้น (โดยปกติจะเป็นการก้าวขึ้น) และตามด้วยการก้าวลง (โดยปกติจะเป็นการก้าวลง แต่จะอยู่ในทิศทางตรงข้ามกับการก้าวก่อนหน้าเสมอ) เพื่อให้ได้โทนคอร์ด จะพบในห้องที่ 18,22,24 เป็นต้น บทเพลงฮาเลลูยาจบ ในรูปแบบ Perfect cadence เป็นคอร์ดจบที่สมบูรณ์ฟังแล้วให้ความรู้สึกไม่ค้างคาใจ

ส่วนเนื้อหาของบทเพลงและความหมายของบทเพลง เมื่อฉันนึกถึงพระพรของพระเจ้าทำให้ฉันเต็มไปด้วยความสุขสันใจ ฉันจะป่าวร้องฮาเลลูยาเพื่อการสรรเสริญและการโมทนาพาดินเป็นของพระเจ้า ฉันจะสรรเสริญและให้เกียรติป่าวร้องพระนามอันบริสุทธิ์ขององค์พระเจ้า

2. ชื่อเพลง: ลูกขึ้นพร้อมใจกัน

Live For God

Karen New Song 2019

$\text{♩} = 70 \text{ Andante}$

Intro

Verse 1

tay dter joo pòo ler hór koo
 úpway dá táy táa lor bà yú bpuaa ler gay heeng-ngá-bpuua mí dá táy sa - yuua
 cher ger dtòr ler ù de- wae - hee - seu-gee ler yuua à ngór ger me-dtáa-sà - keung ler

Pre Chorus

yuua bór meung áa ngór

Chorus

hi - seu-gee ler yuua ngay-teu-dor ma sáy gòh. mung dá - lerút- òp wa -
 ler dtáa áe - dór - dtáa - sà - à - mau - or ler ngée gay dter kác e - dór ka - sùng yáa

To Coda

ger mung ler yuua à ngór me dtáa-dter joo pòo ler hór kú-eeng bper gay bpáa-dtée-dtáa jèung jo-ler - à

Instrument

Vangel

tay dter joo pòo ler hór koo úpway dá táy táa lor bà yú bpuaa ler gay heeng-ngá-bpuua
 mí dá táy sa - yuua gay bpáa-dtée - dtáa jèung jo - ler - à nge -

D.S. al Coda

Coda

gay bpáa-dtée-dtáa jèung jo-ler - à nge - gay bpáa-dtée-dtáa jèung jo-ler - à nge -

သံတော်စီးမသက်:

၁. ထဲတစ်ဖိလ်ကဒ်ဒိတ် အိတ်ဂုတ်ထဲတော်လီတုတ်ထိတ်

ဂုလကတံးသတ်ဂု နှိတ်ထဲတော်လီ

၂. ဆကတီလ်အိတ်ခဲ ဟုတ်ဆကလကတံးအိတ်

ကမှိတ်တံးသတ်ဂုလကတံးအိတ်

တံးအိတ်မှ ဝဲသီးလုဂုကဲအိတ် နှိတ်မသတ်ဆကလကတံးအိတ်

ဒိတ်ဂုတ်. သံတော်စီးမသက်: နှိတ်လကတံးအိတ်ဂု လကတံးအိတ်တံးသတ်

မသက်လကတံးအိတ် ဝဲအံးစီးခဲအုတ်ကမှိတ်လကတံးအိတ်

မှိတ်တံးသတ်ဂုလကတံးအိတ်အံးဝကတ်တံး တံးအိတ်စိလကတံးအိတ်...

ภาพ 6 แสดงเพลงลูกขึ้นพร้อมใจกัน

ตาราง 4 แสดงเพลงลูกขึ้นพร้อมใจกัน

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
๑. ထဲတတိၣ်လၢတၢ်ဒိၣ်ဒိၣ် ဒိၣ်ဒိၣ်တၢ်လၢတၢ်ဒိၣ် တၢ်လၢတၢ်ဒိၣ်ဒိၣ်	tay dter jòo pòo ler	เท เตอ จู ฟู	แคในชั่ว
	hór koo ùp way dà	เลอ	พริบตาในโลก
	tây tâa lor bà yú	ฮ้อ คู อูป เว	นี้ เต็มไปด้วย
	bpuua ler gay	ดะ	ความกระวน
	heeng-ngá-bpuua	เท่ ท่า ลอ บะ	กระวาย คนที่
	mí dà tâa sa-yuua	ยุ	จะพลบโยน
๒. သာကတိၣ်လၢတၢ်ဒိၣ်ဒိၣ် တၢ်လၢတၢ်ဒိၣ်ဒိၣ် တၢ်လၢတၢ်ဒိၣ်ဒိၣ်	cher ger dtòr ler ù	เชอ เกอ ต่อ	ณ ขณะนี้เวลา
	de-wae-	เลอ อุ ดี แว	ที่เหลื่ออยู่ ขอ
	hee-seu-gee ler	ฮี้ ซื่อ ก็เลอ ยัว	มอบแต่
	yuua ngór ger me-	อ่า ง้อ เกอ	พระองค์
	dtàa-	มีต่ำ	หวังว่าคงจะ
	sà-keung ler yuua	สะคิง เลอ ยัว	เป็นที่ถวาย
ဒိၣ်ဒိၣ်, တၢ်လၢတၢ်ဒိၣ်ဒိၣ် တၢ်လၢတၢ်ဒိၣ်ဒိၣ် တၢ်လၢတၢ်ဒိၣ်ဒိၣ်	bòr meung àa ngór	บ่อ มึง อ่า ง้อ	เกียรติแต่ พระองค์
	dta-òo mûng de-só-	ตา อู่มุง ดี	ชีวิตที่เหลื่ออยู่
	lêu-ngóp we-gay	โตะ	เพื่อจะเป็นสิ่ง
	nâat-or yâa bper	ลิ่ง ปวี เกอ อู	ที่พระองค์พึง
	gay hí-seu-gee ler	นาด ออ ย่า	พอใจ เราทุก
	yuua	เปอ เกอ ฮี้ ซื่อ	คนจะถวาย
		ก็ เลอ ยัว	เกียรติแต่ พระองค์

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
တၢ်သးသုလၢသးတၢ်သး တၢ်သးသုလၢသးတၢ်သး တၢ်သးသုလၢသးတၢ်သး	ngay-teu-dor ma-	เงเทื่อ ดอ มา	จงลุกขึ้น
	săy gŏh	เส อะโก	พร้อมใจกัน
	mung da-lerút-òp	มุง ดา เลออุ	หน้าที่ที่เรา
	wa-ler dtàa àe dŏr-	ดอ ปวา เลอ	ต้องทำ ด้วย
	dtàa-sà ù	ต่ำ แอ ด้อ ต่า	ความรัก และ
နၢ်ဒီးသၢင်တၢ်သးသုလၢသး တၢ်သးသုလၢသးတၢ်သး တၢ်သးသုလၢသးတၢ်သး	maa-or ler ngée gay	สะ อุ	ความใส่ใจ
	dteu	มา ออ เลอ จั้ง	จงทำให้ดีที่สุด
		เกอ ตื่อ	
	Kăe e-dòr ka-súng	แข อี้ ด่อ คา	ณ ตอนนีหรือ
	yâa	ซั้ง ย่า เกอ ม่ง	ตอนไหน
နၢ်ဒီးသၢင်တၢ်သးသုလၢသး တၢ်သးသုလၢသးတၢ်သး တၢ်သးသုလၢသးတၢ်သး	ger mûng ler yuua à	เลอ ยัว อะ	จะมีชีวิตอยู่
	ngór me-dtâa-dter	จ้อ มี ต่า เตอ	เพื่อพระองค์
	jòo pòo lèr hór kú-	จู้	คงจะเป็นเวลา
	eeng	พู้ เล่อ ฮ้อ ค	ที่เหลือนิด
		อึ้ง	เดียว
တၢ်သးသုလၢသးတၢ်သး တၢ်သးသုလၢသးတၢ်သး တၢ်သးသုလၢသးတၢ်သး	bper gay bpáa-	เปอ เกอ ป่า ตี้	ที่เราจะถวายเป็น
	dtêe-dtâa jèung jo-	ต่ำ จั้ง จู เลอ	เกียรติแด่
	ler à nge-	อะ	พระองค์ จง
		จั้ง	ทำให้ดีที่สุด

รูปแบบ องค์ประกอบ อยู่ในบันไดเสียง G Major ความเร็วของบทเพลงอยู่ที่ 70 (Andante) มีทั้งหมดไปด้วย 42 ห้องเพลง ในรูปแบบ Ternary Form อยู่ในอัตราส่วน 4/4 ซึ่งเป็นแบบอัตราจังหวะธรรมดา (Simple Time) ลักษณะของทำนอง (Melody) จะเคลื่อนที่ไม่เยอะมาก เน้นการใช้การประพันธ์ลักษณะเคลื่อนที่ต่อกันเป็นลำดับ (Passing Note) โดยโน้ตตัวกลางจะเป็นโน้ตผ่านหรือว่าโน้ตนอกคอร์ดส่วนใหญ่มักจะพบในจังหวะยก และพบเจอโน้ตเพลงในลักษณะ Suspension คือเสียงโน้ตที่ไม่ใช่คอร์ดซึ่งเน้นเสียง เกิดขึ้นในจังหวะลง เสียงแขวนลอยจะเริ่มต้นด้วยโน้ตตัวเดียวกันและค่อย ๆ บรรจบกันทีละขั้น เสียงแขวนลอยประกอบด้วยการเล่นการเตรียมตัว การเตรียม

ตัว และการบรรจบกัน บางครั้งการเตรียมตัวก็เชื่อมโยงกับเสียงแขวนลอย จะพบในบทเพลง ลูกขึ้นพร้อมใจกัน เป็นส่วนใหญ่ อาทิ ห้องเพลงที่ 5 เป็นต้น บทเพลงลูกขึ้นพร้อมใจกันลงจบ ในรูปแบบ Perfect cadence เป็นคอร์ดจบที่สมบูรณ์ ฟังแล้วให้ความรู้สึกไม่ค้างคาใจ

ส่วนเนื้อหาบทเพลงและความหมายของเพลง : แคชั่วพริบตาในโลกนี้เต็มไปด้วยความกระวนกระวาย คนที่จะปลอบโยนฉันมีแต่พระเจ้า ณ ขณะนี้เวลาที่เหลืออยู่ขอมอบแด่พระองค์ หวังว่าคงจะเป็นความสุขที่จะมอบคืนแด่พระองค์ ชีวิตที่เหลืออยู่จะเป็นสิ่งที่พระองค์พึงพอใจ เราและนายจะเป็นคนที่ทำให้พระองค์พอใจ หน้าที่ของเราทุกคนจงลุกขึ้นพร้อมใจกันสรรเสริญพระองค์ ด้วยความรักและใส่ใจ จงทำให้ดีที่สุด ไม่ว่าตอนนี้หรือตอนไหน เราจะมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ คงจะเป็นเวลาที่เหลือไม่มากที่เราจะให้พระองค์ได้ จงทำให้ดีที่สุด

การใช้งาน: การนมัสการของกลุ่มคริสตศาสนิกชน

คุณธรรมที่สอดแทรกในเนื้อหา: 1) ความสามัคคีในกลุ่มคริสตศาสนิกชน 2) ความกตัญญูรู้คุณพระเจ้า

3. ชื่อเพลง: เลือดบริสุทธิ์

HOLY BLOOD

Karen New Song 2019

♩ = 67 Andante

Chorus

sáwui jór chéu - yá-yuua-ler ler bper ngor_ de - só-bpèr-dtáa dáy bà_ gèr

bá-dtáap láak lúi or_ ler tók-jeung ya-lo -sáakring ba-dtung diéc léung - lóp láa tór dtáa-ác

Instrument

Interse

túng-jeung yáa aa lo -

ler ner-kór tæet-hây_ yáa_ sáa er yer-dtay ror gay dór na dtáa áy -

Pre Chorus

bá chá ner-wéeng sáa jo-ong de-ya - - - ner-nép láa tór-ner_ dtáa áy

ler tók-jeung yáa_ aa lo Chorus ner ger-bpaa bá - chép lóo_ ler dáy bá póo_ na-dór_ yáa aa kóo

sáwui jór chéu - yá-yuua-ler ler bper ngor_ de - só-bpèr-dtáa dáy bà_ gèr To Coda

bá-dtáap láak lúi or_ ler tók-jeung ya-lo - sáakring ba-dtung diéc léung - lóp láa tór dtáa-ác

1. Instrument F. Guitar

ler_ túng-jeung yáa aa lo -

2. D.S. al Coda

ler_ túng-jeung yáa aa lo - sáwui jór

Coda

ler_ túng-jeung yáa aa lo - lóp

lää tór dtáa - ác ler_ túng-jeung yáa aa lo -

အရှင်သခင်အရှင်သခင်
 လာဘ်အရှင်အရှင်အရှင်
 ဘုရားအရှင်အရှင်အရှင်
 လာဘ်အရှင်အရှင်အရှင်
 လာဘ်အရှင်အရှင်အရှင်
 လာဘ်အရှင်အရှင်အရှင်
 လာဘ်အရှင်အရှင်အရှင်
 လာဘ်အရှင်အရှင်အရှင်
 လာဘ်အရှင်အရှင်အရှင်
 လာဘ်အရှင်အရှင်အရှင်

ภาพ 7 แสดงเพลงเลือดบริสุทธิ์

ตาราง 5 แสดงเพลงเลียดบริสุทธิ์

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียงคำ ไทย	ความหมาย
သွၼ်ဒီးသွၼ်လၢဝါဝါ ဒီးဝါဝါဝါဝါဝါ ကတၢၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ် လၢတၢ်တၢ်တၢ်တၢ် တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ် လၢတၢ်တၢ်တၢ်တၢ် လၢ...တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်...	sà-wùì jòr chêu-	ส่วย จ้อย ชัย	เลียดบริสุทธิ์
	yá-yuua-lor ler	ยัว ลอ เลอ เปอ	ของพระองค์
	bper ngor dee só-	งอ	หลั่งมาเพื่อเรา
	bpèr-dtàa dày bà	ดี โห้ะ เปอ ต่า เต	เพื่อพวกเราทุก
	gèr-bà-dtàap lâak	บะ เก้อ บะ ต่า	คนจะพ้นจาก
	lùì or	ปล่าก	บาป
	ler tùk-jeung yaa	ล้วย ออ	บนไม้กางเขน
	àa loo sâa kring	เลอ ทุ่ก จั้ง ยา	พระองค์ทรงทน
	baa dtung dtèe	อ่า	เพื่อให้เราเห็น
	lèung-lóp lâa tór	ลู ช่า คริง บา	ความรักของ
	àa dtàa-áe ler	ตุง ตี้ ลั้ง ลือ	พระองค์ที่มีต่อ
	tung-jeung yâa àa	พล่า ทือ อ่า ต่า	เรา
	loo	แอ๊ะ เลอ	
		ทุ้ง จั้ง ยา อ่า ลู	
လၢနုၤဒီးသွၼ်လၢဝါဝါ ယတၢ်တၢ်ဒီးနုၤတၢ်တၢ်	er ner-kór tèet-	เลอ เนอ ชือ ทิด	ต่อหน้าพระ
	mây yâa sâa er	เหม	พักตร์พระองค์
	yer-dtay ror gay	ย่า ช่า เออ เยอ	เราไม่สมควรกับ
	à-dòr naa dtàa-	เตรอ	ความรักที่
	ày	เกอ ต่อ นา	พระองค์ให้
		ต่า เอ	
ဘၼ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ် နုၤဒီးသွၼ်လၢဝါဝါ	bà chá ner-wéeng	บะ ชะ เนอ วึ่ง	แต่พระองค์ทรง
	sàa joong dee	ส่า จู่ง ดี ยา	ถ่อมใจแสดง
	yaa ner-nép lâa	เนอ เน้ พล่า ทือ	ความรักต่อเรา
	tór-ner dtaa ày	เนอ	ทุกคน
		ตา เอ	

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียงคำ ไทย	ความหมาย
လာတုတ်တုတ်အလီ၊ နကတဘတ်ခဲးဖျီ လာဝဲးဘေးဝိနာဒီးယာအေဝါ	er túk jeung yâa	เลอ ทุก จิง ย่า	ตรงที่บนไม้
	àa loo ner ger-	อ่า	กางเขนสี่ข้าง
	bpaa bà-chèp lóo	ลู เนอ เกอ ปา	ของพระองค์
	ler dày bà pòo	บะ	ถูกแทงเพราะ
	naa dòr yâa àa	เซ่ พลุ่	คนบาปแบบเรา
	kôo	เลอ เต่ บะ พู่ นา	
		ด่อ ยา อ่า คู้	

บทเพลงเลื้อดบริสุทธินั้น อยู่ในบันไดเสียง D Major ซึ่งความเร็วจังหวะ 67 (Andante) ประกอบไปด้วย 50 ห้องเพลง เป็น Ternary Form อยู่ในอัตราส่วน 4/4 เป็นแบบอัตราจังหวะธรรมดา(Simple Time) ลักษณะของทำนอง(Melody)จะเคลื่อนที่โยะมากเน้นการใช้การประพันธ์ ลักษณะเคลื่อนที่ต่อกันเป็นลำดับ(Passing Note) โดยโน้ตตัวกลางจะเป็นโน้ตผ่านหรือว่าโน้ตนอกคอร์ดส่วนใหญ่มักจะพบในจังหวะยก และพบเจอโน้ตเพลงในลักษณะ Suspension คือเสียงโน้ตที่ไม่ใช่คอร์ดซึ่งเน้นเสียง เกิดขึ้นในจังหวะลง จะพบในบทเพลง เลื้อดบริสุทธิเป็นส่วนใหญ่ อาทิ ท่อน Pre Chorus เป็นต้น บทเพลงเลื้อดบริสุทธิกันลง ในรูปแบบ Perfect cadence เป็นคอร์ดจบที่สมบูรณ์ ฟังแล้วให้ความรู้สึกไม่ค้างคาใจ

ในส่วนเนื้อหาและความหมายบทเพลง ต่อหน้าพระพักตร์พระองค์เราไม่สมควรได้รับความรักจากพระองค์ แต่พระองค์ทรงทำใจและแสดงความรักต่อพวกเรา บนไม้กางเขนสี่ข้างของพระองค์ถูกแทงเพราะคนบาปแบบพวกเรา พระองค์ถึงต้องอดทนแบบนี้ เลื้อดบริสุทธิของพระองค์หลั่งมาเพื่อพวกเราทุกคนเราจะพ้นจากบาปบนไม้กางเขนพระองค์ทรงอดทนเพื่อเรา พระองค์แสดงความรักต่อเราดังที่เราเห็นบนไม้กางเขน

การใช้งาน: เพลงนมัสการใช้ในเนื่องพิธีศีลมหาสนิท

คุณธรรมที่สอดแทรกในเนื้อหา: 1. ความกตัญญูรู้คุณพระเจ้า

4. ชื่อเพลง: ถวายชีวิต หรือถวายชีวา

บทเพลงถวายชีวิต

Andante = 70

4 sì nór-tór-gee-yae ník àa jo-dtèr pá àa bpoong títng múi

6 joo-gee-yae - yer-bpuua gay à-lèung-bà-chóo- ngee- gay lèung

8 dük-tèung chàe - mây-yuua geo-gay bór tòr nór gay jèu- me dtàa

10 jèung-joo - dtày - joo ler ú ngeu- úk leu wáe dtá tòr bóa- yer-bpuua

12 gèr-lèung mée dtàa née sàa ler sàa yuua- bper mée

14 bpuua-kéung téu pòo ler hor - kú ler mây yáa dtàa-jèu -

16 joo-dtáy-joo bpáap láa- dtà cho nge-hay lèr bpáa yuua ú mung

18 nàe gay lèung nguua he - ka - yuua la - ger bpor ner sèr-gay bper

20 wa - ùp - láa ler yuua - mây yáa- dtàa-deung-chung-dter

22 ú ler yuua bór meung ngór-bà ke -nèe dtàa ler

24 yuua ler ner-bpuua gay lèung dtàa títng pay lá ngór-
leung tòr sóo nàe ner - sà- pen yūua bór meung àa ngór

คำอธิษฐาน:

๑. ข้าพเจ้าอธิษฐานขอถวายชีวิตแด่องค์พระเยซูเจ้า
 ขอถวายชีวิตแด่องค์พระเยซูเจ้า ขอถวายชีวิตแด่องค์พระเยซูเจ้า
 ขอถวายชีวิตแด่องค์พระเยซูเจ้า

๒. ขอถวายชีวิตแด่องค์พระเยซูเจ้า ขอถวายชีวิตแด่องค์พระเยซูเจ้า
 ขอถวายชีวิตแด่องค์พระเยซูเจ้า ขอถวายชีวิตแด่องค์พระเยซูเจ้า
 ขอถวายชีวิตแด่องค์พระเยซูเจ้า

ข้าพเจ้าอธิษฐานขอถวายชีวิตแด่องค์พระเยซูเจ้า
 ขอถวายชีวิตแด่องค์พระเยซูเจ้า ขอถวายชีวิตแด่องค์พระเยซูเจ้า
 ขอถวายชีวิตแด่องค์พระเยซูเจ้า

ภาพ 8 แสดงเพลงถวายชีวิต หรือถวายชีวา

ตาราง 6 แสดงเพลงถวายชีวิต หรือถวายชีวา

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
	<i>sì nór-tór-gee-</i>	สี นือ ทือ กี	
	<i>yae ník àa</i>	แย นึก อ่า จู	ฉันได้เห็นและ
	<i>joo dtèr pá</i>	เต่อ พ๊ะ อ่า	นึกถึงสิ่งที่ผ่าน
	<i>àa bpoong</i>	ปุง ทิง ม่วย จู	มาและปีที่
	<i>tíng mui joo-</i>	กี แย เยอ ปัว	ผ่านมาเรา
	<i>gee-yae-yer-</i>	เกอ ลิง บะ ชู่	ได้รับพระพร
	<i>bpuua gay à-</i>	จิง	พวกเราชาติ
	<i>lèung-bà-</i>	เกอ ลิง ดู่ก	พันธุ์ได้รับ
	<i>chòo-ngee</i>	ทิง	ความเป็น
๑. သုန်နီၣ်သီၣ်တုၤလဲ နီၣ်အစီၤတဝ်ၣ်အတုၤ သီၣ်မ့ၣ်တုၤလဲသတုၤတလုၣ်ဘၣ်သီၣ်တုၤ	<i>gay à-lèung-</i>	แช่ แม่ ยัว เกว	อิสระ
တလုၣ်တုၤသဲးဝဲၣ်သ့ၣ် ကွၢ်တဝ်ၣ်သီၣ်တုၤတစၢ် မုၢ်တၢ်ဝံၣ်တဲၣ်တဲၣ် လၢအိၣ်တၢ်အိၣ်	<i>dùk-tèung</i>	เกอ บ้อ ท่อ	เราได้รับ
ကျၢၤဝဲၣ်သီၣ်	<i>chàe mà-y-</i>	นือ เกอ	เรื่องราวได้
	<i>yuua geo-gay</i>	จื่อ มี ต่า จิง	บอกต่อกันมา
	<i>à-bòr tòr nór</i>	จู เต จู เลอ อู้	จะคงอยู่
	<i>gay à-jèu</i>	จื่อ อู้ก ลือ แว	ตลอด
	<i>mee dtàa-</i>	ดီး	
	<i>jèung-joo-</i>	ท่อนู	
	<i>dtày-joo ler</i>		
	<i>ú-ngeu-úk leu</i>		
	<i>wáe dá tòr</i>		
	<i>bòo</i>		

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
၂. သုတေသနပြုတိုင်းဒေသကြီးများ ဝန်ကြီးဌာန၏အထောက်အကူပြုချက်ဖြင့် တိုင်းဒေသကြီးတို့၏အုပ်ချုပ်ရေး ဝန်ကြီးဌာန၏အထောက်အကူပြုချက်ဖြင့် သုတေသနပြု	yer-bpuua-	เยอ ปัว เก่อ	
	gèr-lèung	ลิ่ง	และคนของ
	mée dtàa	มี ต่า นี ส่า	ฉันเป็นคน
	née sàa ler	เลอ	ของพระองค์ชี้
	sâa yuua	ซ่า ยัว เปอ	ได้รับการทรง
	bper mée	หมี่	เรียกและพระ
	bpuua-kéung	ปัว คึง ทื่อ พู่	พรต่อน้ำ
	têu pòo ler	เลอ ฮอ คุ	พระองค์
	hor-kú ler	เลอ เม	เราได้รับจัก
	mây yâa	ย่า	ความเป็นมา
	dtàa-jèu-joo-	ต่า จื่อ จู เต้ จู	พระพรล้น
	dtây-joo-	ป้า ปลา ตา ชู	มาจากพระ
	bpáap láa	จี่ เฮ เล่อ ป้า	เจ้า จงมีชีวิต
	dtâa choo	ยัว อุ มุง แน่	เพื่อถวาย
	ngee hay lèr	เกอ	เกียรติแด่
	bpâa yuua ù	ลิ่ง จัว ฮี	พระองค์
	mung nâe	คา ยัว ลา	
	gay à-lèung	เกอ ปอ	
	nguua hee		
	kaa yuua laa		
	ger bpor		

สร้างสรรค์เพื่อให้เกิดสีสันในบทเพลงให้มีความขลัง ลงจบ ในรูปแบบ Plagal cadence ให้ความรู้สึก จบคล้ายกับ Authentic Cadence เพราะลงท้ายด้วยคอร์ด 1 แต่จะรู้สึกเบากว่า เหมือนกับว่าไม่ได้ จบจริง ๆ

ในส่วนเนื้อหาและความหมายบทเพลง : ฉันได้เห็นและนึกถึงสิ่งที่ผ่านมา ฉันได้เห็นคน ของเราได้พักผ่อนจากพระองค์ พวกเราเป็นคนที่ได้รับพระพรจากพระองค์ เราถูกเลือกจากพระองค์ ความเป็นมาทั้งหมดมาจากพระองค์ เพราะฉะนั้นจึงถวายกายแก่พระองค์ ความบาปของเราถูกเปิดเผย ต่อหน้าพระพักตร์พระองค์ เพราะฉะนั้นการสู้รบหรือการอพยพจะไม่มีอีกต่อไปในเมืองของพระองค์ ขอทุกสิ่งจากพระองค์ขอความหลุดพ้นจากทุกสิ่ง เพราะฉะนั้นเราจึงถวายกายแด่พระองค์เพียงคน เดียว

การใช้งาน: ใช้ในการนมัสการในวันปีใหม่ของกะเหรี่ยง

คุณธรรมที่สอดแทรกในเนื้อหา: 1) ความกตัญญูรู้คุณพระเจ้า 2) ความเมตตาและรัก เพื่อนมนุษย์

5. ชื่อเพลง: ทุกคนควรรู้ความจริง

บทเพลงทุกคนรู้ความจริง

Allegro = 70

gay ror nêr tée dor sì yáa gee-náy sàwui jòr chui-bâyuaa-gúuay ler ner-ngôr see-jor

naa maa bpung pay naa ler dtàa-sèung gay dêu por-lâa gay ror nêr tée

dor sì yáa gee-náy sàwui jòr chui-bâ-yuua-gúuay ler ner-ngôr see-jor -

naa maa bpung pay naa a way nêe me - yêe soo è nâa dter bôr lertúng,jeung yáa lóo

me-ler dta-wác na-dú à kôo ha lor-dtúng-scu-wá-sá ha-e lor-dtúp lór ner

ngôr gay ror nêr tée dor sì yáa gee-náy sàwui jòr chui-bâyuaa-gúuay ler ner-ngôr see-jor

naa maa bpung pay naa ler dtàa-sèung gay dêu por-lâa gay ror nêr tée

dor sì yáa gee-náy sàwui jòr chui-bâ-yuua-gúuay ler ner-ngôr see-jor -

naa maa bpung pay naa a way nêe me - yêe soo è nâa

sì yáa búng ha ner na-búng ha-dtâa áe ler ner ngôr nêe lór- lúng lor lá

sú-mú-nác dà ler ner-dtâa mûng à wa-me-yêe sú ger sâa

พระเยซูคริสต์เจ้าพระยา

มิใช่ตัว, พระเยซูคริสต์เจ้าพระยา, ผู้เป็นชีวิตของเราทุกคน

ผู้เป็นชีวิตของเราทุกคน

พระเยซูคริสต์เจ้าพระยา, ผู้เป็นชีวิตของเราทุกคน

ผู้เป็นชีวิตของเราทุกคน

ภาพ 9 แสดงเพลงทุกคนควรรู้ความจริง

ที่มา: ขจรรยศ ทาสา, 2568

ตาราง 7 แสดงเพลงทุกคนควรรู้ความจริง

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
<i> ၂၀၁၇. ပြာလၢန့ၣ်ဒီးသုၣ်ညါတၢ်န့ၣ် သုၣ်စိဆံၣ်ဘၣ်တၢ်လၢန့ၣ် သုၣ်စိတၢ်တၢ်တၢ်လၢတၢ်သုၣ်စိလၢ </i>	<i>ger-ler ner-tèek</i>	เกอ เลอ เนอ	
	<i>dor sì yâa gee</i>	ทีก ดอ สี	
	<i>nâe sùng-jùng-</i>	ย่า ก็ แน่ สูง	เธอควรเห็น
	<i>chiia-bà-yuua-</i>	จุง เขีย บะ	และควรได้รู้
	<i>g^ñuay ler ner-</i>	ยัวก้วย เลอ	เลือบริสุทธิ์
	<i>ngôr</i>	เนอ ง่อ	หลั่งมาเพื่อ
	<i>see jòr naa-</i>	ชีจ่อ นามา	มาเราทุกคน
	<i>maa bpung pay</i>	ปุง เพ นา เลอ	พ้นจากบาป
	<i>naa ler dtàa-</i>	ต้า ลิง เลอ ดิง	และก่อนตาย
	<i>sèung ler deung</i>	หล่า	
<i> ပြာလၢန့ၣ်ဒီးသုၣ်ညါတၢ်န့ၣ် သုၣ်စိဆံၣ်ဘၣ်တၢ်လၢန့ၣ် သုၣ်စိတၢ်တၢ်တၢ်လၢတၢ်သုၣ်စိလၢ </i>	<i>ger-ler ner-tèek</i>	เกอ เลอ เนอ	
	<i>dor sì yâa gee</i>	ทีก ดอ สี ย่า	
	<i>nâe sùng-jùng-</i>	ก็ แน่ สูง จุง	เธอควรเห็น
	<i>chiia-bà-yuua-</i>	เขียบะยัว	และควรได้รู้
	<i>g^ñuay ler ner-</i>	ก้วย เลอ เนอ	เลือบริสุทธิ์
	<i>ngôr</i>	ง่อ	หลั่งมาเพื่อ
	<i>see jòr naa-</i>	ชีจ่อ นามา	มาเราทุกคน
	<i>maa bpung pay</i>	ปุง เพ นา ฮา	เพื่อเราทุกคน
	<i>naa haa wae</i>	แวนี มี ยี ชู	พ้นจากความ
	<i>nêe mee yee</i>	แอนา	บาปและ
	<i>soo ae naa</i>		ความตาย ก็
			เพราะว่าพระ
			เยซูรักคุณ

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
တၢ်သုၤသးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး	<i>dtèr ler bòr ler</i>	เต๋อ เลอ บ่อ	
	<i>túng-jeung yâa</i>	เลอ ทุ่ง	ครึ่งหนึ่งบน
	<i>loo mee ler</i>	จิ้ง ย่า ลู มี	ไม้กางเขนก็
	<i>dtaa âe naa</i>	เลอ	เพราะว่าพระ
	<i>dóo à kòo</i>	ตา แอ์ นา ตู	เจ้ารักคุณลง
	<i>hae lor dtung</i>	อะ	มาเพื่อจะ
	<i>sèu-sà hae lor-</i>	คู่	สละชีพลงมา
	<i>dtung-dtaa pór</i>	แฮ ลอ ตุง สี่	เพื่อจะทน
	<i>ner ngór</i>	สะ	ทุกข์เพื่อเรา
		แฮ ลอ ตุง ต่า พ้อ เนอ จ้อ	
၁. သုၤသးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး သုၤသးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး	<i>sì yâa búng haa</i>	สี่ ย่า บุ่ง ฮา	
	<i>ner nâa búng</i>	เนอ	คุณรู้จักไหม
	<i>haa dtàa âe ler</i>	น่า บุ่ง ฮา ต่า	คุณเคยได้ยิน
	<i>ner ngór nêe</i>	แฮ เลอ เนอ	ไหมความรัก
	<i>lor-lúng-lor lá</i>	จ้อ นี	ที่เราได้เห็น
	<i>chû-mû nâe dà</i>	ล่อ ลั้ง ลอ ละ	คือรักพิเศษ
	<i>ler ner-dtaa-ù</i>	ชู้ มู่ แน่ ตะ	จงคิดใคร่
	<i>múng à wáe</i>	เลอ	ควรอยู่ในชีวิต
	<i>mee yee soo</i>	เนอ ต่า อู่ มู่	คุณ
	<i>ger sâa</i>	อะ แว	นั่นคือยูชูพระ
		มี ยี่ ชู เกอ ซ่า	เจ้า

6. ชื่อเพลง: พระคุณเปี่ยมล้นมาจากพระเจ้า

Thay Nyar

Andante $\text{♩} = 70$

Intro Verse 1

dtāa sung ngēc āa ha-ler bpāa-yuua-bper-dōh nēc

bā dtāa soo-ngēc āa ha-ler ba-a-yuua si yāa nay dā gōh meung nīng

gōh meung nāa yuua āa bler dter-lor-jaa wāc lēr bper ngōr nēc-yuua ā breu or yuua ā-bleu si yāa jeung

Verse 2

beu dtāa sung ngēc āa ha-ler bpāa-yuua - bper-dōh nēc bā dtāa soo-ngēc

āa ha-ler ba-a-yuua si yāa nay dā gōh meung nīng gōh meung nāa yuua āa bler dter-lor-jaa

wāc lēr bper ngōr nēc-yuua ā breu or yuua ā-bleu si yāa jeung beu ner mee si

Chorus

yaa yuua mi dtāa dū ger sāa ner mee si yaa yuua mee dtāa ā ngēu-tēck ner mee si

yaa yuua mi dtāa beu ger sāa dtāa-beu ger - sāa ger cho-nge - na - ner mee si

yaa yuua mi dtāa dū ger sāa ner mee si yaa yuua mee dtāa ā ngēu-tēck ner mee si

To Coda Instrument

yaa yuua mi dtāa beu ger sāa ger choo nge - naa

o Coda

dtāa sung ngēc nāa ner mee si

naa ner mee si yaa yuua mi dtāa beu ger sāa ger choo nge - naa

2. D.S. al Coda

သုတေသန

တၢ်ဆိၣ်ဂုၤအံၤလၢတၢ်သ့ၤတၢ်ဆိၣ်ဂုၤအံၤလၢတၢ်သ့ၤတၢ်ဆိၣ်ဂုၤအံၤလၢတၢ်သ့ၤတၢ်ဆိၣ်ဂုၤအံၤလၢတၢ်သ့ၤ

တၢ်ဆိၣ်ဂုၤအံၤလၢတၢ်သ့ၤတၢ်ဆိၣ်ဂုၤအံၤလၢတၢ်သ့ၤတၢ်ဆိၣ်ဂုၤအံၤလၢတၢ်သ့ၤတၢ်ဆိၣ်ဂုၤအံၤလၢတၢ်သ့ၤတၢ်ဆိၣ်ဂုၤအံၤလၢတၢ်သ့ၤ

ဒိၣ်ဂုၤ, န့ၣ်သ့ၣ်သ့ၣ်သ့ၣ်တၢ်ဆိၣ်ဂုၤတၢ်ဆိၣ်ဂုၤ, န့ၣ်သ့ၣ်သ့ၣ်သ့ၣ်တၢ်ဆိၣ်ဂုၤတၢ်ဆိၣ်ဂုၤ

န့ၣ်သ့ၣ်သ့ၣ်သ့ၣ်တၢ်ဆိၣ်ဂုၤတၢ်ဆိၣ်ဂုၤ, တၢ်ဆိၣ်ဂုၤတၢ်ဆိၣ်ဂုၤ, တၢ်ဆိၣ်ဂုၤတၢ်ဆိၣ်ဂုၤ

န့ၣ်သ့ၣ်သ့ၣ်သ့ၣ်တၢ်ဆိၣ်ဂုၤတၢ်ဆိၣ်ဂုၤ, န့ၣ်သ့ၣ်သ့ၣ်သ့ၣ်တၢ်ဆိၣ်ဂုၤတၢ်ဆိၣ်ဂုၤ

န့ၣ်သ့ၣ်သ့ၣ်သ့ၣ်တၢ်ဆိၣ်ဂုၤတၢ်ဆိၣ်ဂုၤ, တၢ်ဆိၣ်ဂုၤတၢ်ဆိၣ်ဂုၤ

ภาพ 10 แสดงเพลงพระคุณเปี่ยมล้นมาจากพระเจ้า

ตาราง 8 แสดงเพลงพระคุณเปี่ยมล้นมาจากพระเจ้า

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး	<i>dtàa sung</i>	ต่ำ ชุง จี๋ อ้า	
	<i>ngêe âa hae</i>	แฮ เลอ ป้า ยัว	พระพรมากมาย
	<i>ler bpáa-</i>	เปอ โต๋ นี๋ บะ	มาจากพระเจ้าที่
	<i>yuua-bper-</i>	ตา ชู จี๋ อ้า แฮ	เราได้รับพระพร
	<i>d'oh nêe bà</i>	เลอ บา ยัว ลี	มากมายมาจาก
	<i>dtàa soo-</i>	ย่า	พระเจ้าคุณควร
	<i>ngêe âa hae</i>	เน ตะ	จะรู้
	<i>ler baa-yuua</i>	โก๋ มึง นึ่ง โก๋	ท่ามกลางคืน
	<i>sì yâa nay dà</i>	มึง นำ ยัว อ่า	และกลางวัน
	<i>gòh meung</i>	เบลอ เตอ ลอ	พระพรของพระ
	<i>nîng gòh</i>	จา แว้	เจ้าไม่เคย
	<i>meung nâa</i>	เล่อ เปอ จ้อ นี	น้อยลงสำหรับ
	<i>yuua àa bler</i>	ยัว อะ บรือ ออ	เรา ที่เราได้รับ
	<i>dter-lor-jaa</i>	ยัว	และที่เราได้ใช้
	<i>wáe lèr bper</i>	อะ บลือ ลี ย่า	จงสำนึกบุญคุณ
	<i>ngór nee-</i>	จิง	
	<i>yuua à breu</i>	ปือ	
တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ခၢၣ်တၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး	<i>ner mee sì</i>	เนอ มี ลี ยา ยัว	
	<i>yaa yuua mí</i>	มิ ตา ตู เกอ ซ่า	ถ้าคุณรู้ว่าพระ
	<i>dtàa dú ger</i>	เนอ มี ลี ยา ยัว	เจ้าคือพระเจ้าที่
	<i>sâa ner mee</i>	มี ตา อะ จือ	ยิ่งใหญ่ ถ้าคุณรู้
	<i>sì yaa yuua</i>	ทีก	พระเจ้าเป็นผู้
		เนอ มี ลี ยา ยัว	เริ่มต้น และถ้า

เคลื่อนที่ของทำนองไม่มากนัก การกระโดดของคู่เสียงไม่มากนัก พบการกระโดดของเสียงมากที่สุด คือ โน้ตตัวเร ไปโน้ตตัว ลา คือขึ้นคู่เสียง 5

เป็นการใช้โน้ตลักษณะโน้ตที่เคลื่อนที่ต่อกันเป็นลำดับ(Passing Note) โดยโน้ตตัวกลาง จะเป็นโน้ตผ่านหรือว่าโน้ตนอกคอร์ดส่วนใหญ่มักจะพบในจังหวะยก ลักษณะพิเศษของบทเพลง พระคุณเปี่ยมล้นมาจากพระเจ้าคือ กลุ่มของถ่วงทำนองที่จัดเป็นระเบียบ ฟังง่ายเหมือนเต็มเปี่ยมไปด้วย พระคุณของพระเจ้า บทเพลงพระคุณเปี่ยมล้นมาจากพระเจ้า ลงจบจาก ในรูปแบบ Perfect cadence เป็นคอร์ดจบที่รู้สึกว่บทเพลงนี้จบแบบสมบูรณ์

ส่วนของเนื้อหาบทเพลงและความหมาย: พระคุณเปี่ยมล้นมากมายมาจากพระเจ้า เรา ได้รับการอวยพรมากมายจากพระเจ้า เราจึงรู้ว่าทุกวันคืนและทุกเวลา พระพรของพระเจ้าที่มีต่อเรา ไม่เคยน้อยลง เราทั้งหลายจึงรู้ว่าพระคุณเปี่ยมล้นและการอวยพรของพระเจ้าเป็นสิ่งที่ต้องขอบคุณ ถ้าคุณรู้จักพระเจ้าเหนือสิ่งอื่นทั้งปวง หากคุณรู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้ริเริ่ม และถ้าหากคุณรู้พระคุณของพระเจ้า พระองค์จะทรงอวยพร

การใช้งาน: ใช้ในการนมัสการพระเจ้า

คุณธรรมที่สอดแทรกในเนื้อหา: ความกตัญญูรู้คุณพระเจ้า

7. ชื่อเพลง: ผู้เป็นนรินทร์ที่ควรได้รับการสรรเสริญ

Soe Soe Gar Gar

Andante $\text{♩} = 70$

Intro Verse 1

joo - joo ká ká jor bpáa dter pájor bpa

Verse 2

- lor túng lor - yòh ù lér dítáa tor gay dítáa... yer jeung bleu

na - ler ner - hí ya - jeung - deuk - maa - yaa - ner - dítáa maa dítér joo dá

Chorus

yaa yer gay hí - dítáa - yoo - yòr - dítáa laa dítáa ger - bpor... gay jeung - bper - dteru - ner meung - ler dítáa - tór tór

To Coda 1.

tór naa ner mee yuua - yer ger sáa. yerjór bpa

D.S. al Coda

2.

joo - yer ger sáa... yerjór bpa - gay jeung - bper - dteru - ner meung

Coda

yer ger sáa. yerjór bpa - naa ner mee yuua - yer ger sáa. yerjór bpa - naa ner mee yuua

yer ger - sáa - yerjór - bpa - naa ner mee - yuua - yer ger - sáa - yerjór - bpa

naa - ner mee - yuua - yer ger sáa - yerjór - bpa

စိုးစိုးဂာဂာ

စိုးစိုးဂာဂာ စိုးစိုးဂာဂာ

လိလူလိလူ ချိလူလိလူ

ယဇ်ဇ်ဇ် လာနုလာနု ယဇ်ဇ်ဇ်

တစိုးစိုးယဇ်ဇ်တစိုးစိုး ယဇ်ဇ်ဇ်

တစိုးစိုးယဇ်ဇ်တစိုးစိုး

တစိုးစိုးယဇ်ဇ်

တစိုးစိုးယဇ်ဇ်

ယဇ်ဇ်ဇ်ယဇ်ဇ် ချိလူလိလူ

နာနာယဇ်ဇ် ယဇ်ဇ်ဇ်

ภาพ 11 แสดงเพลงผู้เป็นนรินทร์ที่ควรได้รับการสรรเสริญ

ตาราง 9 แสดงเพลงผู้เป็นนัรันตร์ที่ควรได้รับการสรรเสริญ

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
<i>thi thi na na thi thi na na</i> <i>thi thi na na thi thi na na</i> <i>thi thi na na thi thi na na</i> <i>thi thi na na thi thi na na</i> <i>thi thi na na thi thi na na</i> <i>thi thi na na thi thi na na</i>	<i>joo-joo ká ká</i>	จู้ จู คะ คะ จอ	
	<i>jor bpàa</i>	ป่า	ช้วนจินันต์
	<i>dter-pá jor</i>	เตอ พะ จอ ปา	กษัตริย์ของทั้ง
	<i>bpaa</i>	ล่อ ฟ่ง ลอ โย่ อุ	ปวงกษัตริย์
	<i>lor tũng lor-</i>	เล่อ	ช้วนจินันต์จะ
	<i>yôh ù lèr</i>	ต่ำ ทอ เกอ ตื่อ	อยู่บนที่สูงส่ง
<i>dtàa tor gay</i> <i>à-dtèu</i> <i>yer jeung</i> <i>bleu naa ler</i> <i>ner-hí yaa</i> <i>jeung-dèuk</i> <i>maa-yaa</i> <i>ner-dtàa</i> <i>maa</i> <i>dtèr joo dà</i> <i>yaa yer gay</i> <i>à-hí-dtàa-</i> <i>yôo-yór-dtàa</i> <i>laa dtàa ger-</i> <i>bpor</i>			
	<i>yer jeung</i>	เยอ จิง บลือ นา	
	<i>bleu naa ler</i>	เลอ	ฉันขอบคุณพระ
	<i>ner-hí yaa</i>	เนอ ฮี ยา จิง	เจ้าที่ยังให้
	<i>jeung-dèuk</i>	ตึก	ร่างกายของฉัน
	<i>maa-yaa</i>	มา ยา เนอ ต่า	ได้รับใช้พระเจ้า
	<i>ner-dtàa</i>	มา	ตลอดชีวิตของ
	<i>maa</i>	เต่อ จู คะ ยา	ฉัน ฉันจะ
	<i>dtèr joo dà</i>	เยอ	สรรเสริญและ
	<i>yaa yer gay</i>	เกอ ฮี ต่า ยู่ ย้อ	ถวายเกียรติแด่
	<i>à-hí-dtàa-</i>	ต่ำ ลา ต่า เกอ	พระองค์
	<i>yôo-yór-dtàa</i>	ปอ	
	<i>laa dtàa ger-</i>		
	<i>bpor</i>		

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
ကဝ်းဝိၣ်ကဝ်းလၢတၢ်သီၣ်သီ ကဝ်းဝိၣ်သီၣ်ကဝ်း	gay à-jèung-	เกอ จิ้ง เปอ	ฉันจะ
	bper-dtreu-	ตริอ เนอ มึง	สรรณูเสริญ
	ner meung	เลอ	พระนามของ
	ler dtàa-tór	ต่ำ ทือ ท่อ	พระองค์ไว้ที่
ကဝ်းဝိၣ်ကဝ်းလၢတၢ်သီၣ်သီ ကဝ်းဝိၣ်သီၣ်ကဝ်း	tôr	เกอ ยู ทือ ท่อ	สูงส่ง ฉันจะเชิด
	ger-yoo tór	เนอ	ชูพระนามของ
	tôr ner	มึง	พระองค์ให้
	meung	ฮิ นา เลอ ต่ำ	พระองค์เป็นที่
ကဝ်းဝိၣ်ကဝ်းလၢတၢ်သီၣ်သီ ကဝ်းဝိၣ်သီၣ်ကဝ်း	hí naa ler	ลา	ถวายเกียรติ
	dtàa laa	ต่ำ เกอ ปอ	ของพวกเรา
	dtàa ger-bpor		
	yuua-ner	ยัว เนอ มี เยอ	เพราะพระองค์
ကဝ်းဝိၣ်ကဝ်းလၢတၢ်သီၣ်သီ ကဝ်းဝိၣ်သီၣ်ကဝ်း	mêe yer-	ยัว อุ เลอ ต่ำ	เป็นพระเจ้า
	yuua ù ler	ทอ	และเป็นกษัตริย์
	dtàa-tór tôr	ท่อ	ขอข้า
	naa ner mée	นา เนอ มี ยัว	
ကဝ်းဝိၣ်ကဝ်းလၢတၢ်သီၣ်သီ ကဝ်းဝိၣ်သီၣ်ကဝ်း	yuua-yer ger	เยอ เกอ ซ่า	
	sàa yer-jór	เยอ จื้อ	
	bpaa	ปา	

รูปแบบ องค์ประกอบ อยู่ในบันไดเสียง E Major อัตราความเร็วจังหวะ 70 (Andante) ประกอบไปด้วย 46 ห้องเพลง เป็น Ternary Form อยู่ในอัตราสัดส่วน 4/4 เป็นแบบอัตราจังหวะธรรมดา (Simple Time) ลักษณะของทำนอง (Melody) นักประพันธ์เน้นการใช้ในลักษณะ Suspension คือเสียงโน้ตที่ไม่ใช่คอร์ดซึ่งเน้นเสียง เกิดขึ้นในจังหวะลง เสียงแขวนลอยจะเริ่มต้นด้วยโน้ตตัวเดียวกันและค่อย ๆ บรรจบกันทีละชั้น เสียงแขวนลอยประกอบด้วยการเตรียมตัว การเตรียมตัว และการบรรจบกัน บางครั้งการเตรียมตัวก็เชื่อมโยงกับเสียงแขวนลอย

ลักษณะของเพลงผู้เป็นนรินทร์ที่ควรได้รับการสรรเสริญ มีช่องห่างเสียงกว้างมาก จากโน้ต B2 ต่ำสุดและโน้ต F#4 สูงสุด ลงจบ ในรูปแบบ Imperfect Authentic Cadenc

ในส่วนเนื้อหาและความหมายบทเพลง: เนื้อกาลเวลากษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งปวงชั่วฉินนรินทร์อยู่บนที่สูงสุด ขอบคุณพระองค์ที่ยังให้เราทำงานของพระองค์ตลอดชีวิตข้าพระองค์จะคอยสรรเสริญและถวายเกียรติแก่พระองค์จะสรรเสริญนามของพระองค์ที่สูงสุด จะยกย่องของพระองค์ให้การสรรเสริญต่อพระองค์เจ้าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าอยู่ บนที่สูงสุดเพราะพระเจ้าเป็นพระเจ้าของข้าและ เป็นกษัตริย์ของข้าพระองค์

การใช้งาน: ใช้ในการนมัสการพระเจ้า

คุณธรรมที่สอดแทรกในเนื้อหา: ความกตัญญูรู้คุณพระเจ้า

จากการศึกษาเนื้อเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี พบว่าเนื้อเพลงทั้งหมดได้รับการประพันธ์ขึ้นเพื่อสรรเสริญพระเจ้า และบางส่วนมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา อาทิ พิธีศีลมหาสนิท การนมัสการพระเจ้า และเทศกาลปีใหม่ เนื้อหาของเพลงกล่าวถึงการสรรเสริญพระเจ้า การประกาศพระนามของพระองค์ ตลอดจนการยกย่องว่าพระเจ้าเป็นผู้ประเสริฐสูงสุด และทรงเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง แม้ว่าเพลงบางบทจะมีได้ถูกประพันธ์ขึ้นเพื่อใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาโดยตรง แต่ยังคงสะท้อนถึงการสรรเสริญพระคุณของพระเจ้า ตัวอย่างเช่น เพลง ถวายชีวิต หรือ ถวายชีวาที่ใช้บรรเลงในเทศกาลปีใหม่ของชาวกะเหรี่ยง ซึ่งยังคงมีเนื้อหาสอดแทรกการยกย่องพระคุณของพระเจ้า นอกจากนี้ ยังพบว่าเพลงบางบทมีการสอดแทรกคุณธรรมเพิ่มเติมจากการสรรเสริญพระเจ้า เช่น เพลง ลูกขึ้นพร้อมใจกันที่กล่าวถึงความสามัคคีในหมู่คณะ และเพลง คุณครูที่จ้ะรู้ ที่กล่าวถึงความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์

บทบาทและหน้าที่ของเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี

1. บทบาทและหน้าที่ของการร้องเพลงในคริสตจักรป่าเต็งเพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพ

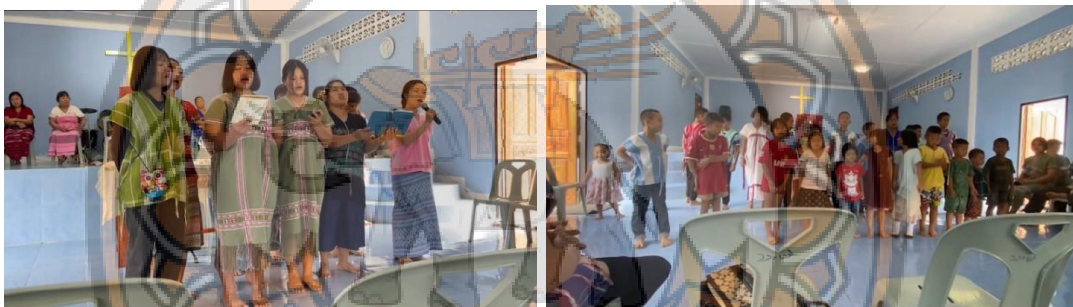
1.1 การเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ผู้บรรเลงดนตรีและความเชื่อในพระเยซู

วิถีชีวิตของชาวคริสต์มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการร้องเพลงเพื่อการนมัสการและสรรเสริญพระเจ้า การร้องเพลงมิได้เป็นเพียงการอธิษฐานหรือการวิงวอนขอพรเท่านั้น หากยังเป็นการกล่าวข้าพระวอนของพระเจ้าผ่านทำนองดนตรี ซึ่งช่วยให้ข้อความทางศาสนาสามารถเข้าถึงและซึมซาบในจิตใจของทั้งผู้ร้องและผู้ฟัง จากการศึกษาบทบาทและหน้าที่ของการขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี

รวมถึงการศึกษาพระคัมภีร์สวดดี พบว่าการขับร้องมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงความขอบพระคุณแด่พระเจ้าและเพื่อให้พระองค์ทรงพอพระทัย การร้องเพลงสรรเสริญจึงไม่เพียงหมายถึงการเปล่งเสียง แต่ยังสะท้อนการยอมรับในพระเมตตาและการเสียสละของพระเจ้า อีกทั้งยังเป็นการเผยแพร่ความจริงทางศาสนาให้แก่ผู้อื่น ตลอดจนเป็นการอธิษฐานถึงสิ่งที่คริสตศาสนิกชนปรารถนาให้เกิดขึ้นกับตนเอง

นอกจากบทเพลงจะทำหน้าที่เตือนสติและสั่งสอนแล้ว ยังเป็นการนำพระวจนะของพระเจ้ามาถ่ายทอดผ่านท่วงทำนองที่ก่อให้เกิดอิทธิพลต่อความรู้สึก จนถูกกลั่นกรองออกมาเป็นบทเพลงทางศาสนา บทเพลงจึงสามารถเปรียบได้กับสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างคริสตศาสนิกชนกับพระเจ้า ทุกครั้งที่มีการร้องเพลง ผู้ศรัทธาจะตระหนักถึงการดำรงอยู่ของพระองค์ และเกิดความรู้สึกว่าพระเจ้าเป็นที่พึ่งพิงทั้งในยามสุขและยามทุกข์

1.2 การเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างคริสตศาสนิกชน

ภาพ 12 แสดงการขับร้องเพลงหมู่ช่วยสร้างสัมพันธภาพในกลุ่มคริสตศาสนิกชน

ที่มา: ขจรรยศ ทาสา, 2568

ในอดีตหมู่บ้านกะเหรี่ยงปกากะญอ ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี ประสบปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มวัยรุ่นในชุมชน แม้จะเป็นคนในหมู่บ้านเดียวกันแต่ด้วยความไม่คุ้นเคยและการขาดพื้นที่ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทอยู่บ่อยครั้ง อย่างไรก็ตามหลังจากที่ชาวบ้านจำนวนหนึ่งหันมานับถือศาสนาคริสต์และเข้าร่วมกิจกรรมการร้องเพลงนมัสการพระเจ้าในคริสตจักรป่าเต็ง ความสัมพันธ์ในชุมชนได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ

การร้องเพลงนมัสการมิได้เป็นเพียงพิธีกรรมทางศาสนาเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่เป็นสื่อกลางทางดนตรีและวัฒนธรรมที่ช่วยเชื่อมโยงผู้คนให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ผ่านกระบวนการร้องเพลงร่วมกัน ชาวบ้านได้สร้างความคุ้นเคย ความไว้วางใจ และความผูกพันซึ่งกันและกัน จนสามารถลดความขัดแย้งที่เคยเกิดขึ้น และแทนที่ด้วยความเข้าใจและการให้อภัยตามคำสอน

ของศาสนาคริสต์ คริสตจักรป่าเต็งเป็นศูนย์รวมจิตใจของคริสตศาสนิกชนชาวกะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ในตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี โดยมีนายทองดี ศุพลานา ดำรงตำแหน่งศาสนาจารย์ และนายเอกรินทร์ ทองคำ เป็นผู้ช่วยศาสนาจารย์ ทำหน้าที่เผยแพร่คำสอนของศาสนาคริสต์ การจัดกิจกรรมของคริสตจักรป่าเต็งจัดขึ้นในทุกวันอาทิตย์โดยมีการกำหนดรายละเอียดกิจกรรมเพื่อให้คริสตศาสนิกชนได้เข้าร่วมตามระยะเวลา ดังนี้

ตาราง 10 แสดงกำหนดการรายละเอียดกิจกรรมของคริสตจักรป่าเต็ง

ที่	เวลา	รายละเอียดกิจกรรม
1	07:00 - 08:00 น.	นมัสการรุ่งอรุณ
2	09:00 - 10:00 น.	เด็กกระวีและคริสตศาสนิกชนเรียนพระคัมภีร์และซ้อมร้องเพลงเพื่อนนมัสการพระเจ้า
3	10:00 - 11:30 น.	นมัสการรอบเที่ยง (หากมีการจัดพิธีศีลมหาสนิทจะเลื่อนจัดพิธีเป็น 12:00-13:30 น.)
4	18:00 - 19:00 น.	นมัสการกรมคริสตศาสนิกชน

ที่มา: ขจรยศ ทาสา, 2568

การนมัสการพระเจ้าของคริสตจักรป่าเต็งเกิดขึ้นในทุกวันอาทิตย์ เริ่มตั้งแต่เวลา 07:00-11:30 น. และ 18:00-19:00 น. รวมระยะเวลาประมาณ 5 ชั่วโมง 30 นาที กิจกรรมจะเริ่มตั้งแต่การนมัสการในช่วงเช้า การศึกษาพระคัมภีร์ การนมัสการช่วงเที่ยง และการนมัสการรอบเย็น จากการรวมกลุ่มกันทำกิจกรรมทางศาสนาส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีขึ้นของสมาชิกในชุมชนป่าเต็งมาอย่างยาวนาน

นอกจากนี้คริสตจักรป่าเต็งยังกลายเป็นพื้นที่สำคัญที่ทำให้ชาวบ้านได้มาพบปะ แลกเปลี่ยน และช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น การหยิบยืมเครื่องใช้ในครัวเรือน การแบ่งปันพืชผักสวนครัว และการช่วยเหลือด้านแรงงานในการจัดงานเทศกาลต่าง ๆ ซึ่งล้วนสะท้อนถึงการสร้างเครือข่ายทางสังคมที่เข้มแข็งขึ้น (เอกรินทร์ ทองคำ, ผู้ให้สัมภาษณ์, 16 ตุลาคม 2568)

การปฏิบัติดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า เมื่อดนตรีและคำสอนทางศาสนาถูกบูรณาการเข้ากับวิถีชีวิตประจำวันแล้ว ย่อมมีส่วนสำคัญในการสร้างสัมพันธภาพที่เกื้อกูลและยั่งยืนภายในชุมชน

1.3 การเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างคริสต์ศาสนิกชนกับศาสนิกชนอื่น

ภาพ 13 แสดงการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

ที่มา: ขจรยศ ทาสา, 2568

วันที่ 25 ธันวาคมของทุกปีถือเป็นวันคริสต์มาส ซึ่งคริสต์ศาสนิกชนใช้เป็นวันระลึกถึงวันประสูติของพระเยซู แม้ว่าวันที่ประสูติแท้จริงจะไม่ปรากฏแน่ชัดตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ อย่างไรก็ตามวันคริสต์มาสเป็นเทศกาลที่มีการเฉลิมฉลองอย่างแพร่หลายทั่วโลก หลายครอบครัวเดินทางมาพบปะสังสรรค์กันและได้ใช้เวลาดังกล่าวอยู่ร่วมกันพร้อมหน้าพร้อมตา สำหรับคริสตจักรป่าเต็งวันคริสต์มาสเป็นเทศกาลที่มีผู้เข้าร่วมอย่างมาก ไม่ว่าชาวบ้านป่าเต็งจะทำงานอยู่ต่างถิ่นที่ใดเมื่อถึงเทศกาลวันคริสต์มาสก็จะกลับมารวมตัวกันเช่นเดิม

การจัดเตรียมงานเทศกาลคริสต์มาสที่มีผู้เข้าร่วมหลายคนเป็นสิ่งที่ต้องอาศัยการร่วมแรงร่วมใจจากหลายภาคส่วนเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง ดังนั้นเมื่อถึงเทศกาลคริสต์มาสชาวบ้านป่าเต็งทั้งที่นับถือศาสนาคริสต์หรือศาสนาอื่น ๆ ก็จะมาช่วยกันจัดเตรียมงานที่คริสตจักรป่าเต็ง โดยไม่มีการว่าจ้างเป็นสินทรัพย์ เพราะชาวบ้านถือว่าเทศกาลคริสต์มาสไม่ใช่เพียงเทศกาลสำหรับชาวคริสต์แต่เป็นเทศกาลสำหรับทุกคนในหมู่บ้าน เราจึงมักพบเห็นชาวบ้านจากทุกศาสนามาร่วมกันทำกับข้าว หรือจัดเตรียมสถานที่ในทุกปี โดยมีคริสตจักรป่าเต็งเป็นเสมือนศูนย์รวมใจของชาวบ้านป่าเต็งอีกแห่งหนึ่งด้วย

การขับร้องเพลงหมู่ในศาสนาคริสต์อาจมีจุดเริ่มต้นจากการขออิฐฐานขอพรและการสดุดีพระเจ้า แต่เมื่อมนุษย์ผู้มีความศรัทธาต่อพระเจ้ามาร่วมกันร้องเพลงและทำกิจกรรมทางศาสนาด้วยกันนี้ ทำให้เกิดสัมพันธ์ภาพที่ดีขึ้น จากคนแปลกหน้าที่ไม่ชอบพอกันสู่มนุษย์ที่มีความรักและความเมตตาเป็นคุณธรรมหลักในการใช้ชีวิตร่วมกัน บทเพลงจึงเป็นมากกว่าถ้อยคำหรือเสียงที่เปล่งออกไปอย่างไร้ค่า แต่เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเชื่อมสัมพันธ์ของมนุษย์ทุกหมู่ชน

1.4 การขับร้องเพลงหมู่ในศาสนาคริสต์เพื่อการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมแก่คริสต์ศาสนิกชนในคริสตจักรป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี

บทเพลงที่ใช้ในการขับร้องเพลงหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี เป็นบทร้องที่ถูกประพันธ์ขึ้นด้วยภาษากะเหรี่ยง ซึ่งทำให้ผู้ขับร้องเข้าใจความหมายของบทเพลง ทราบซึ่งพระวจนะของพระเจ้าได้ผ่านการขับร้องเพลงหมู่

1.5 การขับร้องเพลงหมู่ในคริสตจักรป่าเต็งเพื่อสะท้อนตัวตนทางวัฒนธรรมและเป็นแนวทางในการอนุรักษ์ของดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ)

1.5.1 การสะท้อนการปรับตัวของวัฒนธรรมท้องถิ่นกับวัฒนธรรมชาวคริสต์

กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรีมีวิถีชีวิตดั้งเดิมที่ยังรำลึกแต่พร้อมกันนั้นยังคงมีการเปิดรับวัฒนธรรมใหม่จากภายนอก ชาวบ้านกลุ่มนี้มีความผูกพันลึกซึ้งกับประเพณี และวิถีชีวิตดั้งเดิมที่สืบทอดต่อกันมาจากรบรรพบุรุษ วิถีชีวิตดังกล่าวยังคงแสดงตัวตนของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ในตำบลป่าเต็งไว้อย่างชัดเจน ทั้งด้านความเชื่อ พิธีกรรม และดนตรี

การนับถือผีเป็นความเชื่อสำคัญของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) เรามักจะพบประเพณีแสดงความเคารพ ความนับถือผีบรรพบุรุษในหมู่บ้านเสมอ เช่น ผีบ้านผีเรือนผีบรรพบุรุษ ผีเจ้าที่ เป็นต้น หนึ่งในประเพณีที่สำคัญคือประเพณีการกินข้าวห่อซึ่งเป็นการเฉลิมฉลองวันขึ้นปีใหม่ของชาวกะเหรี่ยง โดยชาวบ้านจะมาช่วยกันห่อข้าวเหนียวด้วยใบไผ่จากนั้นนำไปนั่งจวนสุกเข้าวันถัดมาก็จะนำห่อข้าวมาแจกจ่ายกันรับประทาน ถือเป็นการชุมนุมกันในวันสำคัญ ทำให้เกิดพื้นที่ทางสังคมที่ชาวบ้านได้มาพบปะพูดคุยและทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อแสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันด้วย

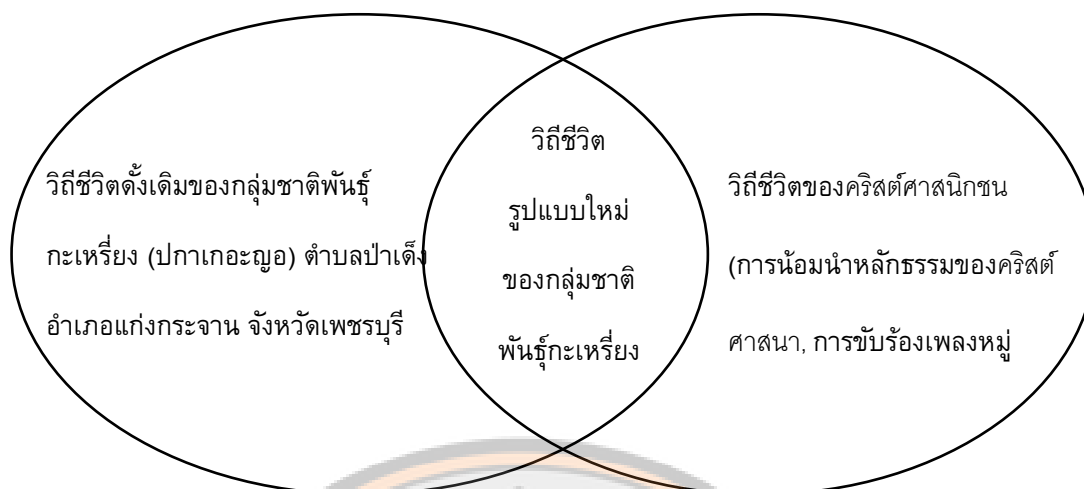

ภาพ 14 แสดงการไหว้บรรพบุรุษ

ที่มา: ขจรยศ ทาสา, 2568

นอกจากประเพณีการกินข้าวห่อแล้วยังพบพิธีการไหว้บรรพบุรุษหรือการไหว้พระจันทร์ซึ่งจัดขึ้นในราวเดือนธันวาคมของทุกปี สถานที่ประกอบพิธีคือเรือนผีซึ่งเป็นบ้านไม้ขนาดเท่าบ้านที่อยู่อาศัยจริง เรือนผีนี้จะสร้างแยกออกจากตัวบ้านของผู้อาศัยแต่จะใช้เพื่อประกอบพิธีไหว้ผีบรรพบุรุษเท่านั้น พิธีกรรมนี้ผู้เข้าร่วมพิธีคือลูกหลานในครอบครัวซึ่งจะรวมตัวกันเพื่อประกอบอาหารคาวและอาหารหวานที่บรรพบุรุษชอบมาตั้งไว้ในเรือนผีคล้ายการเซ่นไหว้ จากนั้นจะมีการสวดนำโดยสตรีที่มีอาวุโสที่สุดในหมู่บ้าน เมื่อสวดเสร็จแล้วลูกหลานจะรับประทานของเซ่นไหว้นี้จนหมดและนอนที่เรือนผีจนกระทั่งเช้า การประกอบพิธีนี้เพื่อเป็นการรำลึกและแสดงความเคารพนบนอบต่อบรรพบุรุษ และอีกนัยหนึ่งนั้นเป็นกุศโลบายที่ทำให้ทุกคนในครอบครัวได้ตระหนักถึงสายใยของครอบครัวที่มีจากรุ่นสู่รุ่น กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงประกอบพิธีไหว้บรรพบุรุษมาอย่างยาวนานและยังคงสืบทอดพิธีกรรมดังกล่าวจนถึงปัจจุบัน

เมื่อเวลาผ่านไปมิชชันนารีกลุ่มแรกได้เข้ามาเผยแพร่ศาสนาคริสต์ชาวบ้านจำนวนหนึ่งหันมานับถือศาสนาคริสต์โดยเชื่อว่าหลักธรรมและแนวทางของคริสต์ศาสนาจะช่วยยกระดับชีวิตให้ดีขึ้น การเข้าร่วมกิจกรรมในคริสตจักรทุกวันอาทิตย์ และการยึดมั่นในหลักธรรมว่าด้วยความรักและการให้อภัยเป็นวิถีชีวิตใหม่ทวีความสำคัญมากขึ้น เพราะกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงตำบลป่าเต็งเชื่อว่าหลักธรรมของพระเจ้าจะช่วยให้พวกเขามีชีวิตที่ดีขึ้นได้กว่าเดิม สิ่งที่โดดเด่นในวิถีชีวิตของคริสต์ศาสนิกชนกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ตำบลป่าเต็ง คือ การร้องเพลงหมู่ในคริสตจักรป่าเต็งที่แม้จะมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสรรเสริญพระเจ้า แต่ในขณะเดียวกันก็ยังถือเป็นกิจกรรมที่รวมผู้คนในชุมชนให้มาร่วมกันขับร้องอย่างพร้อมเพรียง สร้างความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวในความเชื่อเดียวกัน

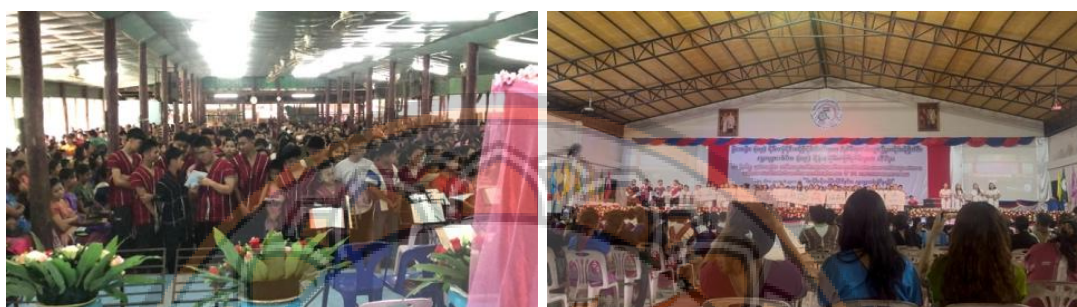

ภาพ 15 แสดงการผนวกรวมทางวัฒนธรรม (Transculturalization)

ที่มา: ขจรยศ ทาสา, 2568

การดำรงอยู่ของทั้งวัฒนธรรมดั้งเดิมและวัฒนธรรมคริสต์เตียนในชุมชนนี้เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของกระบวนการผนวกรวมทางวัฒนธรรม (Transculturalization) กล่าวคือกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ยังคงนับถือผีบรรพบุรุษในขณะเดียวกันก็สืบทอดเอาวิถีชีวิตของคริสต์ศาสนิกชน เช่น การร้องเพลงหมู่ในคริสตจักรมาเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิตด้วย รูปแบบวิถีชีวิตที่เกิดขึ้นจากการผนวกรวมวัฒนธรรมดั้งเดิมของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ตำบลป่าเต็งร่วมกับวัฒนธรรมของคริสต์ศาสนิกชนนี้ทำให้เกิดพื้นที่ประชิด (Contact Zone) ซึ่งเป็นวิถีชีวิตรูปแบบใหม่ที่ช่วยให้กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ตำบลป่าเต็งเกิดอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมใหม่ที่ไม่เหมือนกับวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงใด หรือกลุ่มคริสต์ศาสนิกชนใดในโลก พื้นที่ตำบลป่าเต็งจึงเป็นบริบทสำคัญที่สะท้อนถึงการผนวกรวมทางวัฒนธรรมชุมชนยังคงประกอบพิธีดั้งเดิมควบคู่ไปกับพิธีกรรมของคริสต์ศาสนิกชน ทำให้พื้นที่แห่งนี้เป็น “พื้นที่ทางวัฒนธรรม” ที่แสดงให้เห็นการอยู่ร่วมกันของความเชื่อและดนตรีสองระบบ การศึกษาปรากฏการณ์ดังกล่าวช่วยให้เข้าใจว่าการร้องเพลงหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็งมิได้เป็นเพียงศิลปะการแสดงหากแต่เป็นเครื่องมือที่ประกอบสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์

การร้องเพลงหมู่ในคริสตจักรของชาวกะเหรี่ยงปกากะญอในตำบลป่าเต็ง เป็นผลลัพธ์ของกระบวนการผนวกรวมทางวัฒนธรรมที่เชื่อมโยงระหว่างประเพณีดั้งเดิมกับศาสนาคริสต์ การร้องเพลงมิได้เพียงสะท้อนศรัทธา แต่ยังทำหน้าที่สร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและ ยืนยันตัวตนของชุมชน การศึกษากรณีนี้จึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทำความเข้าใจว่าอัตลักษณ์ทาง วัฒนธรรมสามารถถูกสร้างขึ้นใหม่และดำรงอยู่ได้ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงในบริบทสังคมร่วมสมัย

ภาพ 16 แสดงการขับร้องเพลงหมู่ในชุมชนอื่น

ที่มา: ขจรยศ ทาสา, 2568

1.5.2 การแสดงการขับร้องเพลงหมู่ในชุมชนอื่น

การขับร้องเพลงหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี เป็นการแสดงอัตลักษณ์และตัวตน ของคริสตศาสนิกชนในตำบลป่าเต็งอย่างหนึ่ง ภายใต้การผนวกรวมวิถีชีวิตและความเชื่อแบบดั้งเดิม กับวิถีชีวิตแบบใหม่ บนพื้นฐานความศรัทธาอย่างแรงกล้าต่อพระเจ้า

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่านอกจากกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรีจะร้องเพลงในคริสตจักรเป็นกิจวัตรแล้ว ยังมีการนำ คณะนักร้องออกแสดงตามหมู่บ้าน หรือชุมชนต่าง ๆ อีกด้วย เช่น งานประชุมสมัชชากะเหรี่ยงคณะ คริสตจักรแบปติสต์ สมัยสามัญ ซึ่งจัดเป็นประจำทุกปี งานวันระลึกวีรชนกะเหรี่ยง จัดขึ้นในวันที่ 12 สิงหาคมของทุกปี เป็นต้น การขับร้องเพลงหมู่ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงมีเนื้อร้องเป็นภาษาท้องถิ่น ประกอบกับในการทำการแสดงทุกครั้งผู้แสดงจะสวมใส่ชุดแต่งกายประจำท้องถิ่นเป็นการแสดงตัวตน ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็งได้อย่างชัดเจน อีกทั้งการแสดงยังชุมชนอื่นยัง เป็นการประกาศให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบอัตลักษณ์ของผู้แสดงได้เป็นอย่างดี

1.5.3 การเผยแพร่เพลงร้องหมู่ของคริสตจักรป่าเต็งในสื่อออนไลน์

การขับร้องเพลงหมู่ในคริสตจักรป่าเต็ง ตำบลป่าเต็ง อำเภอกงกระจาน จังหวัดเพชรบุรี เป็นกิจกรรมทางศาสนาที่มีความสำคัญต่อกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) เพลงที่แต่งขึ้นใหม่ในภาษากะเหรี่ยงถูกนำมาใช้ในการสรรเสริญพระเจ้าในพิธีนมัสการ และต่อมาได้ถูกบันทึกเป็นวิดีโอเพื่อเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ (YouTube) การเผยแพร่เช่นนี้ไม่เพียงทำให้เพลงนมัสการพระเจ้าภาษากะเหรี่ยงเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางขึ้น แต่ยังเป็นช่องทางสำคัญในการแสดงออกถึงอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงในโลกยุคออนไลน์

เมื่อวิดีโอเพลงเหล่านี้ถูกเผยแพร่ออกไป คริสตจักรในพื้นที่ใกล้เคียงและต่างจังหวัด เช่น คริสตจักรแพรกตะค้อ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คริสตจักรป่าละอู จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คริสตจักรมอลตา คริสตจักรเนินแก้ว จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ คริสตจักรในจังหวัดระนอง ได้นำเพลงดังกล่าวไปใช้ในการนมัสการในคริสตจักรของตนเองสะท้อนให้เห็นว่าเพลงจากคริสตจักรป่าเต็งไม่ได้เป็นเพียงกิจกรรมในชุมชนเล็ก ๆ เท่านั้น แต่ยังขยายบทบาทไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางดนตรีคริสเตียนที่กลุ่มกะเหรี่ยงในพื้นที่ต่าง ๆ รู้จักและให้คุณค่า

การร้องเพลงหมู่ภาษากะเหรี่ยงในโบสถ์และการเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ ถือเป็นการสร้างอัตลักษณ์ทางดนตรีที่เชื่อมโยงความเชื่อทางศาสนากับความเป็นชาติพันธุ์ เพลงเหล่านี้มิได้เพียงสื่อสารเรื่องความศรัทธาต่อพระเจ้า แต่ยังสะท้อนถึงความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาวปกากะญอ การใช้ภาษาท้องถิ่นในบทเพลงศาสนาจึงเป็นการเน้นว่ากลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็งยังคงรักษาอัตลักษณ์ของตนเอง ขณะเดียวกันก็ปรับตัวให้สอดคล้องกับโลกในยุคปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

การเผยแพร่เพลงร้องหมู่ของคริสตจักรป่าเต็งในสื่อออนไลน์ได้เปิดพื้นที่ให้กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงปกากะญอสามารถนำเสนอและยืนยันอัตลักษณ์ของตนในสังคมสมัยใหม่ได้อย่างชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการสร้างเครือข่ายระหว่างคริสตจักรในพื้นที่ต่าง ๆ หรือการนำเสนอวัฒนธรรมกะเหรี่ยงต่อสาธารณชนที่กว้างขวางกว่าเดิม เพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ของคริสตจักรป่าเต็งมิได้ทำหน้าที่เพียงเพื่อการนมัสการ แต่ยังเป็นสื่อทางวัฒนธรรมที่ช่วยประกอบสร้างอัตลักษณ์และความภาคภูมิใจของชุมชนชาติพันธุ์ในยุคปัจจุบัน

บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะเฉพาะของเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี และเพื่อศึกษาบทบาทและหน้าที่ของเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี โดยมีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาเอกสาร ทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในประเด็นต่อไปนี้

บริบทเกี่ยวกับชาติพันธุ์กะเหรี่ยงปกากะญอ

บริบทเกี่ยวกับพื้นที่วิจัย

บริบทเกี่ยวกับดนตรีชาติพันธุ์กะเหรี่ยง

การขับร้องประสานเสียง

การขับร้องในกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง

ทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์

2. การกำหนดประชากรและวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการดำเนินการวิจัยด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดประชากรในการวิจัยในครั้งนี้คือกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง(ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดเพชรบุรี และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างวิจัยด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

โดยพิจารณาจากการเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ร่วมเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการขับร้องภายในชุมชน ประกอบไปด้วยผู้ใหญ่ จำนวน 12 คน ซึ่งมีอายุ 30-60 ปี ซึ่งมีประสบการณ์ในการร้องในกลุ่มมา 10 ปี ขึ้นไป และเด็กนักเรียน จำนวน 3 คน ซึ่งมีประสบการณ์ในการร้องในกลุ่มมา 3 ปีขึ้นไป

3. การสร้างและพัฒนาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้ผู้วิจัยออกแบบและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยให้สอดคล้องตาม วัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

3.1 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview Form)

3.2 แบบบันทึกภาคสนาม (Field note)

หลังจากสร้างเครื่องมือแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยการวัดความตรงเชิงเนื้อหา (Index of item Objective Congruence) เพื่อให้เครื่องมือมีคุณภาพในการนำไปใช้เพื่อ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

3.2.1 เตรียมเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.2.2 นำเครื่องไปตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านดนตรีวิทยา มานุษยดนตรีวิทยา และชาติพันธุ์

3.2.3 ทดลองใช้เครื่องมือ และปรับแก้เครื่องมือวิจัย

3.2.4 นำเครื่องมือไปใช้ในการเก็บข้อมูลภาคสนาม

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

4.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางชาติพันธุ์ และบริบทสำคัญทางพื้นที่วิจัย เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการศึกษาวิเคราะห์ และเป็นฐานสำคัญในการนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับลงพื้นที่

4.2 การลงพื้นที่ศึกษาข้อมูลภาคสนาม สัมภาษณ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเชิงลึกที่ เพื่อให้ได้รายละเอียดในประเด็นสำคัญต่าง ๆ สำหรับการตอบคำถามการวิจัย ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วางแผนกระบวนการสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล หลังจากทำการศึกษาเก็บข้อมูลในภาคสนาม ดังนี้

5.1 ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร ผู้วิจัยนำข้อมูลจากเอกสารซึ่งประกอบด้วย เอกสาร บทความ หนังสือ ตำรา วิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

5.2 ข้อมูลภาคสนาม การวิเคราะห์ข้อมูลได้ทำไปพร้อม ๆ กับการเก็บข้อมูล โดยการเก็บข้อมูลจะอาศัยประเด็นคำถามเป็นแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนได้ข้อสรุป และจัดทำดัชนีข้อมูล (Content Index) เพื่อนำไปสู่การประมวลผลและวิเคราะห์ภาพรวม หากผู้วิจัยพบว่าข้อมูลหรือประเด็นใดมีการขัดแย้งเกิดขึ้นหรือข้อมูลยังไม่ชัดเจน ผู้วิจัยจะใช้วิธีการตรวจสอบเนื้อหาข้อมูลเบื้องต้นที่มีอยู่ หรือมีการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลภาคสนามเพิ่มเติมอีกครั้ง จากนั้นเมื่อท้ายสุดผู้วิจัยใช้วิธีการทำวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาออกมาในเชิงพรรณนา (Narrative)

6. การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยนำเสนอการสรุปผลข้อมูลเป็นลำดับสุดท้ายในกระบวนการวิจัย และจะทำการนำเสนอตามจุดมุ่งหมายในการศึกษาทั้งข้อ 1 และ 2 เรียงตามลำดับไป จากนั้นจึงจะทำการอภิปราย

ผลการวิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและข้อถกเถียงเกี่ยวกับเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ต่อไป

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาลักษณะเฉพาะของเพลงขับร้องหมู่คริสต์ศาสนาในกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางดนตรี กับ บริบททางวัฒนธรรม ผ่านการวิเคราะห์ด้วย ทฤษฎีดนตรีสากล และ ทฤษฎีชาติพันธุ์วิทยาดนตรี อย่างบูรณาการ

ในเชิงทฤษฎีดนตรีสากล พบว่าเพลงทั้งหมดอิงรูปแบบดนตรีตะวันตก โดยเฉพาะการใช้บันไดเสียงเมเจอร์ (Major Scale) และ รูปแบบสามส่วน (Ternary Form: ABA) ซึ่งให้ความรู้สึกมั่นคง สมดุล และศักดิ์สิทธิ์ตามธรรมชาติของบทเพลงสรรเสริญพระเจ้า การใช้เทคนิค Passing Tone, Neighbor Tone, Suspension และ Appoggiatura ช่วยเพิ่มความลึกทางอารมณ์และความขลังทางจิตวิญญาณ การลงจบแบบ Perfect Cadence ซึ่งปรากฏในหลายบทเพลง สื่อถึงความสมบูรณ์และการปิดตอนทางศรัทธาอย่างชัดเจน สอดคล้องกับแนวคิด Harmony และ Voice-leading Theory ที่เน้นการเคลื่อนไหวของเสียงเพื่อสร้างสมดุลทางอารมณ์และความศรัทธา

ในด้านทฤษฎีชาติพันธุ์วิทยาดนตรี ผลการวิเคราะห์ชี้ว่า เพลงเหล่านี้ทำหน้าที่มากกว่าการนมัสการ แต่เป็นการสื่อสารเชิงจิตวิญญาณและการแสดงอัตลักษณ์ของชุมชนปกากะญอตามแนวคิดของ Merriam (1966) และ Nettl (1985) ที่มองว่าดนตรีคือส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและความสัมพันธ์ของมนุษย์กับโลก เพลงขับร้องหมู่ทำหน้าที่เชื่อมโยงความเชื่อทางศาสนากับพิธีกรรมพื้นถิ่น เช่นที่ วิสุตา เจริญเจิม (2554) อธิบายว่าดนตรีของชาวกะเหรี่ยงมีบทบาทในพิธีกรรมต่าง ๆ เช่น งานแต่งงาน งานศพ และบุญข้าวใหม่ เป็น “เสียงแห่งการสื่อสารกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์” เพลง ถวายชีวิตที่ใช้ในเทศกาลปีใหม่มุ่งสะท้อนการผสมผสานความเชื่อพื้นบ้านกับศรัทธาคริสต์อย่างกลมกลืน ขณะที่ทุกคนรู้ความจริง ซึ่งใช้ สเกลเพนทาโทนิค (Pentatonic Scale) ยังคงเอกลักษณ์เสียงดนตรีพื้นบ้านกะเหรี่ยงไว้ภายใต้กรอบศาสนาคริสต์

ผลการศึกษาายังสอดคล้องกับ กมลลักษณ์ นวมสำลี และ จักริน จันทนภุมมะ (2563) ที่ชี้ว่า บทเพลงชาติพันธุ์สะท้อนวิถีชีวิตและค่านิยมของชุมชน การขับร้องหมู่ของปกากะญอจึงเป็นเครื่องมือรักษาสันติภาพและความสามัคคีในศรัทธา ในทางเดียวกันงานของ Phongnil (2023) ศึกษาเพลง “อินเลเล” ในจังหวัดพิษณุโลก พบว่าทั้งสองกรณีต่างสะท้อน การดำรงอยู่ของอัตลักษณ์ผ่านเสียงเพลงในภาวะการเปลี่ยนแปลงทางสังคม กล่าวคือ ทั้งเพลงพื้นบ้านและเพลงขับร้องหมู่ต่างทำหน้าที่เชื่อมโยงผู้คนกับรากฐานทางวัฒนธรรมของตนในบริบทใหม่ของโลกสมัยใหม่

ดังที่ Stokes (1994) ได้อธิบายไว้ว่า ดนตรีคือเครื่องมือในการ “สร้างพื้นที่แห่งอัตลักษณ์” ดังนั้นชุมชนปากาเกอะญอจึงใช้เพลงขับร้องหมู่เป็นทั้งพื้นที่ทางศรัทธาและพื้นที่ทางวัฒนธรรมที่สะท้อนการดำรงอยู่ของตนในสังคมโลกาภิวัตน์ ทั้งนี้ยังสัมพันธ์กับแนวคิดของ Yamprai (2005) ที่กล่าวถึงอิทธิพลของกลุ่มมิชชันนารีในการนำการขับร้องประสานเสียงเข้าสู่เอเชียตั้งแต่สมัยอยุธยา ซึ่งส่งผลต่อการหล่อหลอมรูปแบบเพลงคริสต์ในประเทศไทยจนถึงปัจจุบันซึ่งเป็นไปในทางสอดคล้องกัน

กล่าวโดยสรุป การบูรณาการ ทฤษฎีดนตรีสากล และ ทฤษฎีชาติพันธุ์วิทยาดนตรี ทำให้เห็นภาพชัดเจนว่า ดนตรีขับร้องหมู่ของกลุ่มชาติพันธุ์ปากาเกอะญอไม่เพียงเป็นเสียงแห่งศรัทธา แต่ยังเป็น “มรดกทางวัฒนธรรม” ที่สะท้อนความเชื่อ ความทรงจำ และอัตลักษณ์ของชุมชนในสังคมร่วมสมัย

2. ผลการศึกษาบทบาทและหน้าที่ของเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปากาเกอะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี

2.1 บทบาทและหน้าที่ของการร้องเพลงในคริสตจักรป่าเต็งเพื่อเสริมสร้างสัมพันธภาพ

2.1.1 การเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ผู้บรรเลงดนตรีและความเชื่อในพระเยซู บทเพลงนมัสการพระเจ้าเป็นสื่อกลางที่ช่วยให้ชาวคริสต์ได้กล่าวคำสอนและพระวจนะผ่านท่วงทำนองและจังหวะของบทเพลง จนกลายเป็นสิ่งที่ฝังลึกในชีวิตประจำวันของชาวกะเหรี่ยงป่าเต็ง การขับร้องช่วยให้ผู้ขับร้องเกิดความรู้สึกใกล้ชิดกับพระเจ้า

2.1.2 การเสริมสร้างความสามัคคีระหว่างคริสต์ศาสนิกชน ในอดีตชาวบ้านในหมู่บ้านกะเหรี่ยง ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี ประสบปัญหาการทะเลาะวิวาทกันบ่อยครั้ง ภายหลังจากที่ชาวบ้านส่วนหนึ่งได้หันมานับถือศาสนาคริสต์และร่วมร้องเพลงในคริสตจักรป่าเต็งแล้วจึงทำให้ชาวบ้านได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันโดยมีคริสตจักรป่าเต็งเป็นศูนย์กลางของการกระชับความสัมพันธ์ การขับร้องเพลงและการเล่นดนตรีร่วมกันเป็นกิจกรรมที่ทำให้พวกเขาเข้าใจถึงความรัก ความเมตตาและความสามัคคีกัน อีกทั้งการได้พบกันอย่างสม่ำเสมอในทุกวันอาทิตย์ที่คริสตจักรป่าเต็งทำให้พวกเขารู้สึกคุ้นเคย และเกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน จนสามารถลดความขัดแย้งในชุมชนได้ในที่สุด

2.1.3 การเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างคริสต์ศาสนิกชนกับศาสนิกชนอื่น ๆ เทศกาลคริสต์มาสที่คริสตจักรป่าเต็งเป็นเทศกาลที่แสดงให้เห็นความสามัคคีของชาวบ้านในตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี ผู้คนจากทุกศาสนา ทุกความเชื่อมาร่วมแรงร่วมใจในการเตรียมงาน ทำอาหารสำหรับจัดเลี้ยง โดยไม่มีการว่าจ้างด้วยทรัพย์สิน คริสตจักรป่าเต็งจึงทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนหลากหลายศาสนาและส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างปรองดอง

2.2 การขับร้องเพลงหมู่เพื่อประกอบพิธีกรรมในศาสนาคริสต์ และเพื่อการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมแก่คริสต์ศาสนิกชนในคริสตจักรป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี

จากการศึกษาบทเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 7 เพลง พบว่าทุกบทเพลงสอดแทรกความกตัญญูรู้คุณต่อพระเจ้า เนื่องจากกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงในคริสตจักรป่าเต็งจะขับร้องเพลงทั้ง 7 เพลงนี้เพื่อการนมัสการพระเจ้าอยู่เสมอ นอกจากนี้ยังปรากฏคุณธรรมเรื่องความรัก ความเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์ และความสามัคคีในหมู่คณะด้วย

2.3 การขับร้องเพลงหมู่ในคริสตจักรป่าเต็งเพื่อสะท้อนตัวตนทางวัฒนธรรมและเป็นแนวทางในการอนุรักษ์ของดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ)

2.3.1 การสะท้อนการปรับตัวของวัฒนธรรมท้องถิ่นกับวัฒนธรรมชาวคริสต์

การดำรงอยู่ของทั้งความเชื่อเรื่องการนับถือผีและวัฒนธรรมของชาวคริสต์ในกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) เป็นตัวอย่างของกระบวนการผนวกรวมทางวัฒนธรรม (Transculturation) กล่าวคือกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี ยังคงนับถือผีบรรพบุรุษในขณะเดียวกันก็มีการน้อมรับเอาวิถีชีวิตของชาวคริสต์มาเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิตด้วย รูปแบบวิถีชีวิตที่เกิดขึ้นจากการหลอมรวมวัฒนธรรมดั้งเดิมกับวัฒนธรรมของชาวคริสต์นี้ทำให้เกิดพื้นที่ประชิด (Contact Zone) ซึ่งเป็นวิถีชีวิตรูปแบบใหม่ที่ทำให้เกิดอัตลักษณ์เฉพาะของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี เป็นวัฒนธรรมเฉพาะที่ไม่เหมือนกับวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงใด หรือกลุ่มคริสต์ศาสนิกชนใดในโลก พื้นที่ตำบลป่าเต็งจึงเป็นบริบทสำคัญที่สะท้อนถึงการผนวกรวมทางวัฒนธรรมชุมชนยังคงประกอบพิธีดั้งเดิมควบคู่ไปกับพิธีกรรมของคริสต์ศาสนิกชน ทำให้พื้นที่แห่งนี้เป็น “พื้นที่ทางวัฒนธรรม” ที่แสดงให้เห็นการอยู่ร่วมกันของความเชื่อจากสองวัฒนธรรม การศึกษาปรากฏการณ์ดังกล่าวช่วยให้เข้าใจว่าการร้องเพลงหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็งมิได้เป็นเพียงศิลปะการแสดงหากแต่เป็นเครื่องมือที่ช่วยประกอบสร้างอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ด้วย

2.3.2 การแสดงการขับร้องเพลงหมู่ในชุมชนอื่น คณะร้องเพลงจากคริสตจักรป่าเต็งออกแสดงนอกพื้นที่และงานระดับภูมิภาคเป็นประจำ โดยพวกเขามักจะการแต่งกายและร้องเพลงด้วยภาษาท้องถิ่นเพื่อแสดงอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ ซึ่งช่วยทำให้กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงเป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้น

2.3.3 การเผยแพร่เพลงร้องหมู่ของคริสตจักรป่าเต็งในสื่อออนไลน์ การเผยแพร่คลิปวิดีโอการขับร้องเพลงหมู่ในศาสนาคริสต์ผ่านช่องทางออนไลน์ (Youtube) เป็นพื้นที่สำคัญในการแสดงอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัด

เพชรบุรีให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น ปัจจุบันพบว่า คริสตจักรในพื้นที่ใกล้เคียงและต่างจังหวัด เช่น คริสตจักรแพร่ตะค้อ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คริสตจักรป่าละอู จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คริสตจักรมอลตา คริสตจักรเนินแก้ว จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และคริสตจักรในจังหวัดระนอง ได้นำเพลงดังกล่าวไปใช้ในการนมัสการในคริสตจักรของตนเองสะท้อนให้เห็นว่าเพลงจากคริสตจักรป่าเต็งไม้ได้เป็นเพียงกิจกรรมในชุมชนเล็ก ๆ เท่านั้น แต่ยังขยายบทบาทไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางดนตรีคริสเตียนที่กลุ่มกะเหรี่ยงในพื้นที่ต่าง ๆ ด้วย การร้องเพลงหมู่ภาษากะเหรี่ยงในโบสถ์และการเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ ถือเป็นการสร้างอัตลักษณ์ทางดนตรีที่เชื่อมโยงความเชื่อทางศาสนากับความเป็นชาติพันธุ์ เพลงเหล่านี้มิได้เพียงสื่อสารเรื่องความศรัทธาต่อพระเจ้า แต่ยังสะท้อนถึงความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมดั้งเดิมของชาวปกาเกอะญอ การใช้ภาษาท้องถิ่นในบทเพลงศาสนาจึงเป็นการเน้นว่ากลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกาเกอะญอ) ตำบลป่าเต็งยังคงรักษาอัตลักษณ์ของตนเอง ขณะเดียวกันก็ปรับตัวให้สอดคล้องกับโลกในยุคปัจจุบันได้เป็นอย่างดี

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาพบว่าเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกาเกอะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี สามารถสะท้อนให้เห็นว่าดนตรีไม่ได้มีคุณค่าเพียงเพื่อความบันเทิงเท่านั้น แต่ดนตรียังเป็นเครื่องมือที่ช่วยเสริมสร้างสัมพันธภาพ การแสดง ความเชื่อ และการแสดงอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ได้เป็นอย่างดี โดยผู้วิจัยแบ่งประเด็นในการอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

การขับร้องเพลงหมู่ในคริสตจักรป่าเต็งมีบทบาทในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ของในชุมชนป่าเต็ง รวมถึงความสัมพันธ์ของมนุษย์กับพระเจ้า การขับร้องเพลงในศาสนาคริสต์ร่วมกันทุกวันอาทิตย์กลายเป็นพื้นที่การสร้างปฏิสัมพันธ์เชิงบวกที่ช่วยขจัดความขัดแย้งในชุมชนได้ บทเพลงจึงทำหน้าที่เป็นเครื่องมือที่สร้างความสามัคคีและความไว้วางใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Merriam (1964) ที่กล่าวว่า ดนตรีมีหน้าที่ในการเสริมสร้างเอกภาพของสังคม (function of integration)

บทเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกาเกอะญอ) ยังทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา เช่น พิธีนมัสการ การศีลมหาสนิท และเทศกาลคริสต์มาส โดยเนื้อหาของเพลงมักแฝงคำสอนทางศาสนาไว้ด้วย ดังที่ปรากฏในเพลงเลือดบริสุทธิ์ที่แสดงถึงความศรัทธาและความซาบซึ้งในพระคุณของพระเจ้า ผ่านโครงสร้างทางดนตรีแบบตะวันตกที่มีการปรับให้เข้ากับบริบทของท้องถิ่น แสดงให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างรูปแบบดนตรีสากลกับอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงได้อย่างลงตัว

การร้องเพลงหมู่ในคริสตจักรป่าเต็งยังมีบทบาทในการอนุรักษ์และสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง การใช้ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ในบทเพลงที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาเป็นเครื่องตอกย้ำความภาคภูมิใจในภาษาและรากเหง้าทางวัฒนธรรมของตนเอง ขณะเดียวกันยังสะท้อนถึงกระบวนการผนวกรวมทางวัฒนธรรม (Transculturation) ที่เกิดจากการอยู่ร่วมกันของความเชื่อเรื่องผีบรรพบุรุษและศาสนาคริสต์ ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Fernando Ortiz (1940) ที่อธิบายว่า การผสมผสานทางวัฒนธรรมมิได้เป็นเพียงการแทนที่วัฒนธรรมเดิมด้วยวัฒนธรรมใหม่ แต่เป็นกระบวนการสร้างสรรค์ที่ก่อให้เกิดอัตลักษณ์รูปแบบใหม่ซึ่งกลายมาเป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรีในที่สุด

การศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง ไม่ได้เป็นเพียงดนตรีเพื่อศาสนาเท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นที่ของการหลอมรวมความเชื่อ การสร้างอัตลักษณ์ และการสร้างความสัมพันธ์ของผู้คนในชุมชนอย่างลึกซึ้ง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การศึกษาในครั้งนี้เลือกศึกษาจากบทเพลงขับร้องหมู่ที่แต่งขึ้นในคริสตจักรป่าเต็งเพียง 7 เพลง หากมีการพิจารณาจำนวนบทเพลงที่นำมาศึกษาให้มากขึ้นอาจช่วยให้ขยายผลการวิจัยให้กว้างมากขึ้นได้ เช่น รูปแบบของเพลง ความหมายของเพลง หรือการนำเพลงไปใช้ในชุมชน เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาบทเพลงองค์ประกอบอื่นร่วมกับดนตรีเพื่อให้เข้าใจอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าเต็ง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี เช่น วิถีชีวิต ประเพณี การแต่งกาย ภาษา ที่อยู่อาศัย เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลลักษณ์ นวมสำลี และจักรินทร์ จันทนภูมิ. (2563). การศึกษาดนตรีกะเหรี่ยงบ้านห้วย
เกษม ตำบลยางน้ำกลัดเหนือ อำเภอหนองหญ้าปล้อง จังหวัดเพชรบุรี. *Journal of
Humanities and Social Sciences Review*, 22(2), 176-192.
- เกิดศิริ นาคกร, สุขสันติ แวงวรรณ, และนิวัฒน์ สุขประเสริฐ. (2564). รำตงกะเหรี่ยงโปว์. *วารสาร
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา*, 15(1), 93-127.
- โกวิท แก้วสุวรรณ. (2542). ดุทุหล่า. ในพิธีเรียกว่าวิหล่าของชาวกะเหรี่ยงโป: กรณีศึกษา กะเหรี่ยงโป
บ้านเกาะสะเต็ง ตำบลไล่โว อำเภอลี้ขลับบุรี จังหวัดกาญจนบุรี.
- โกศล มีคุณ. (2535). สภาพสังคมวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปชาวกะเหรี่ยง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัด
ราชบุรี. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม.
- ขจิตถัย บุรุษพัฒน์. (2526). ชนกลุ่มน้อยในไทยกับความมั่นคงของชาติ (พิมพ์ครั้งที่ 3)
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แพรววิทยา.
- คณิตเทพ ปิตุภูมิ. (2566). ดนตรีชุมชน. เชียงใหม่: คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เฉลิมพล งามสุทธิ. (2526). เอกสารประกอบการสอน ดุริย 102 พื้นฐานดนตรีตะวันตก (สังคีตนิยม).
ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- ชอลดา สุริยะโยธิน. (2563). การเรียนการสอนการขับร้องประสานเสียงโรงเรียนบ้านเทิดไทย.
Mahidol Music Journal, 3(1), 46-59.
- ชินพัฒน์ ไทยพาณิชย์, และกาญจนา อินทรสุวรรณ์. (2556). ดนตรีกะเหรี่ยงน้ำตก ตำบลคลองลาน
พัฒนา อำเภอลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร. *วารสารพหุวัฒนธรรมศาสตร์เพื่อการพัฒนา*,
6(1), 251-262
- ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. *การประพันธ์เพลงร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา โสคติยานุรักษ์. (2548). *การเขียนเสียงประสานสี่แนว*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา โสคติยานุรักษ์. (2549). *ทฤษฎีดนตรี* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ณัชชา โสคติยานุรักษ์. (2550). *ดนตรีคลาสสิกคัพที่สำคัญ*. กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรส.
- ณัฐธัญ อินทร์คง. (2022). ความสัมพันธ์ระหว่างการขับร้องประสานเสียงและสุขภาวะทางจิตของผู้
สูงอายุ. *Journal of Humanities and Social Sciences Valaya Alongkorn*,
17(2), 127-142

- ธนพชร นุตสาระ. (2561). แนวทางการอนุรักษ์วัฒนธรรมดนตรีเตหน่าของชาวกะเหรี่ยง
ตำบลบ้านจันทร์ อำเภอกัลยาณิวัฒนา จังหวัดเชียงใหม่. *วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่*,
15(2). 83-131.
- ประเสริฐศักดิ์ ขำศิริ. (2556). ดนตรีมีบทบาทต่อชีวิตประจำวัน มีคุณค่าต่อชีวิตไม่ว่าจะสุข ทุกข์
เศร้า เหงาและรัก. สืบค้น 20 มกราคม 2568, จาก [http://www.acn.ac.th/articles/
mod/forum/discuss.php](http://www.acn.ac.th/articles/mod/forum/discuss.php).
- พระคำภีร์. (2554). สืบค้น 2 มกราคม 2565, จาก <https://www.bible.com/th/about>
- พระเจนดุริยางค์. (2507). *แบบเรียนวิชาการประสานเสียง*. กรุงเทพฯ: กรมแผนที่ทหาร.
- ภาวศุทธิ์ พิริยะพงษ์รัตน์. (2566). บทความวิชาการ: ดนตรีศาสนาภาษาละตินกับการเรียนการสอน
วิชาขับร้องประสานเสียง. *Journal of Education Studies*, 29(2), 28-39.
- เรวดี อังโพธิ์. (2565). *วิถีดนตรีชาติพันธุ์ (Ethnomusicological Practices)*. กรุงเทพฯ: โอ. เอส.
พรินติ้ง เฮาส์.
- โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนภาค 1 และศูนย์ฝึกอาชีพนักเรียนเก่า. (2561). โรงเรียนตำรวจ
ตระเวนชายแดนบ้านป่าเกะฮู (อินทรีอาสา ศกร) หมู่ที่ 6 บ้านป่าเกะฮู ตำบลป่าเต็ง
อำเภอบางแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี. สืบค้น 20 มกราคม 2568, จาก
<http://www.school.bpp1.go.th/index.php/2018-12-17-03-11-58/2018-12-17-03-21-45/2019-02-22-03-10-57>
- ลิขิต ชีรเวคิน. (2521). *ชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: แพร่วิทยา
- วรรณธรรม สลวงวสี. (2559). *วัฒนธรรมดนตรีนั้สการของคริสเตียน กรณีศึกษา: คริสตจักรกิจการของ
พระคริสต์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิสุตา เจียมเจิม. (2554). *การศึกษาดนตรีของชาวกะเหรี่ยงบ้านป่าละอู ตำบลห้วยสัตว์ใหญ่
อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ศรินทร์ จินตเสรี. (2563). *การขับร้องประสานเสียง*. สืบค้น 20 มกราคม 2568, จาก
<http://sarinchorusman.com/การขับร้องประสานเสียง/>
- ศิริธร สาวเสม. (2014). *ดนตรีกะเหรี่ยงกรณีศึกษา หมู่บ้านโป่งกระทิง ตำบลบ้านปิง อำเภอบ้านคา
จังหวัดราชบุรี (Doctoral dissertation)*.
- สมชาย รัชมี. (2538). *การเรียบเรียงเสียงประสาน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมาคมพระคริสตธรรมไทย. (2554). *พระคริสตธรรมคัมภีร์ฉบับมาตรฐาน*. กรุงเทพฯ:
สมาคมพระคริสตธรรมไทย.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2550* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชุมชม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุกรี เจริญสุข. (2530). ดุริยางคศาสตร์ชาติพันธุ์. *วารสารดนตรี*, 1(12), 38-41.
- สุพัตรา สุภาพ. (2518). *สังคมวิทยา* (พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- สุภางค์ จันทวานิช. (2561). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 24). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คันสนีย์ จันท์ อานุกาพ. (2015). *The Celebration of Christmas: Public Visibility of Pattani
Christianity* คันสนีย์ จันท์ อานุกาพ 1 Sansanee Chanarnupap1. *Parichart
Journal*, 28(3), 104-119.
- องค์การบริหารส่วนตำบลป่าเต็ง. (ม.ป.ป.). *การวิจัยชุมชนเชิงชาติพันธุ์วรรณาแบบเร่งด่วน
ตำบลป่าเต็ง อำเภอกำแพงกระเจาน จังหวัดเพชรบุรี*. สืบค้น 20 มกราคม 2568, จาก
<http://info.uru.ac.th/lrdcenter/file/getload/phpphOrqK1527350612.pdf>
- อองรี ปอมปีดอร์, และคมธรรม ดำรงเจริญ. (2554). ประวัติศาสตร์การขับร้องประสานเสียง: จากสิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์สู่สามัญ ภัษตรีย์สุ่มวลชน และชาตินิยมในคริสต์ศตวรรษที่ 19 (1800-
1914). *Rangsit Music Journal*, 6(1), 13-28.
- Collins, D. L. (1999). *Teaching choral music* (2nd ed.). New York: Prentice Hall.
- Kankainen, A. (2010). *In search of a definition for children's and youth choirs*.
International Choral Bulletin. Retrieved January 2, 2025, from
<http://icb.ifcm.net/>
- Merriam, A. P. (1964). *The anthropology of music*. Evanston: Northwestern University
Press.
- Kittikunnoppawat, W., Srisombut, R., & Wisuttipad, M. (2023). วัฒนธรรม ดนตรี ชาติพันธุ์
ปะ โอ จังหวัด แม่ฮ่องสอน ประเทศไทย. *The Golden Teak: Humanity and Social
Science Journal*, 29(1), 191-206.
- Ortiz, F. (1940). *Cuban counterpoint: Tobacco and sugar*. (Concept of
transculturation). N.P.: n.p.
- Swears, L. (1985). *Teaching the elementary school chorus*. Orlando, FL: Parker
Publishing.

- Phongnil, S. (2023). “Hin Le Le” folk songs in Phitsanulok province: Identity and existence in Times of the COVID-19 Pandemic. *Journal of Urban Culture Research*, 26, 140155. <https://doi.org/10.14456/jucr.2023.8>
- Stokes, M. (1994). *Ethnicity, identity and music: The musical construction of place*. Oxford: Berg Publishers.
- Yamprai, W. (2005). *Church Music and the Choral Tradition in Thailand*. Bangkok: College of Music, Mahidol University.

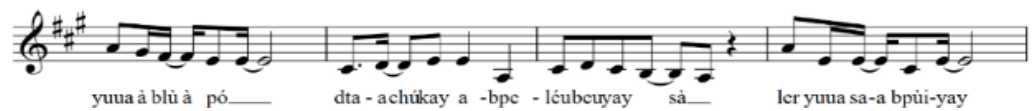
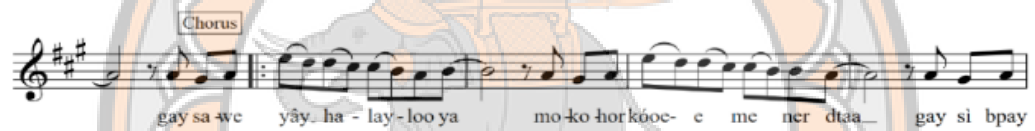
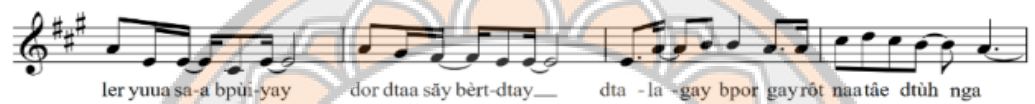
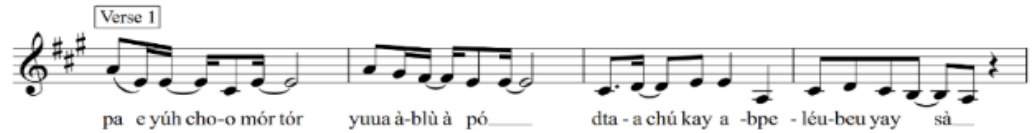

ภาคผนวก

Hallelujah

Karen New Song 2019

♩ = 70 Andante

Live For God

Karen New Song 2019

♩ = 70 Andante

Intro

Verse 1

tay dter jòo pòo ler hór koo

Verse 2

ùpway dà tây tâa lor bà yú bpuaa ler gay heeng-ngá-bpuaa mí dà tây sa - yuua

cher ger dtòr ler ù de- wae - hee - seu-gee ler yuua à ngór ger me-dtáa-sà - keung ler

Pre Chorus

yuua bór meung àa ngór

Chorus

dtá - òo mung dēe-só-lēu-ngóp we gay nāt-or yāa bper gay

hí-seu-gee ler yuua ngay-teu-dor ma sây gôh mung da - lerút- òp wa -

ler dtáa ae dtór-dtáa-sà ù maa-or ler ngée gay dteu kãe e - dór ka - sùng yāa

To Coda

ger mung ler yuua à ngór me dtáa-dter jòo pòo ler hór kú-eeng bper gay bpáa-dtēe-dtáa jèung jo-ler à

Instrument

Verse 3

tay dter jòo pòo ler hór koo ùpway dà tây tâa lor bà yú bpuaa ler gay heeng-ngá-bpuaa

2.

D.S. al Coda

mí dà tây sa - yuua gay bpáa-dtēe - dtáa jèung jo - ler à nge -

Coda

gay bpáa-dtēe-dtáa jèung jo-ler - à nge - -gay bpáa-dtēe-dtáa jèung jo-ler - à nge -

บทเพลงถวายชีวิต

Andante = 70

4 sì nór-tór-gee-yae ník àa jo-dtèr pá àa bpoong tǐng mǔi

6 joo-gee-yae - yer-bpuua gay à-lèung-bà-chôo- ngee_ gay lèung

8 dùk-tèung chāe mây-yuua geo-gay bōr tōr nór gay jèu_ me dtāa

10 jèung-joo - dtây - joo ler ú ngeu - úk leu wáe dá_ tōr bōo_ yer-bpuua

12 gèr-lèung mēe dtāa nēe sǎa ler sǎa yuua_ bper mēe

14 bpuua-kéung tēu pōo ler hor - kú ler_ mây yāa_ dtāa-jèu -

16 joo-dtây-joo bpāap lāa_ dtā cho nge-hay lēr bpāa yuua ù mung

18 nāe gay lèung nguua he - ka - yuua la - ger bpor ner sǎe-gay bper

20 wa - ùp - lāa ler yuua - mây yāa_ dtāa-deung-chung-dter

22 ù ler yuua bōr meung ngōr-bà ke -nēe dtāa ler

24 yuua_ ler ner-bpuua gay lèung dtāa tūng pay lā ngōr_

leung tōr sōo nāe ner - sà_ pen yūua bōr meung àa ngōr

HOLY BLOOD

Karen New Song 2019

♩ = 67 Andante

Chorus

sáwùì jòr chêu - yá-yuua-lor ler bper ngor_ de - só-bpèr-dtáa dáy bà_ gèr
bà-dtáap láak lúi or_ ler túk-jeung ya-lo -sáakring ba-dtung dtéc léung - lóp lãa tór dtáa-ác

Instrument

Verse túng-jeung yãa àa lo -
ler ner-kór tétet-hãy_ yãa_ sãa er_ yer-dtay ror gay dór na dtáa ày -

Pre Chorus bà chá ner-wéeng sãa jo-ong de-ya - ner-nép lãa tór-ner- dtáa ày
ler túk jeung yãa_ àa lo_ ner ger-bpaa bà - chếp lóo_ ler dáy bà pòo_ na-dòr_ yãa àa kòo

Chorus

sáwùì jòr chêu - yá-yuua-lor ler bper ngor_ de - só-bpèr-dtáa dáy bà_ gèr **To Coda**
bà-dtáap láak lúi or_ ler túk-jeung ya-lo - sáakring ba-dtung dtéc léung - lóp lãa tór dtáa-ác

1. **Instrument** **E.Guitar**
ler_ túng-jeung yãa àa lo - **D.S. al Coda**

2.

⊕ Coda ler_ túng-jeung yãa àa lo - sáwùì jòr
ler_ túng-jeung yãa àa lo - lóp
lãa tór dtáa - ác ler_ túng-jeung yãa àa lo -

บทเพลงทุกคนรู้ความจริง

Allegro = 70

4 gay ror nêr tée dor sì yâa gee-náy sàwùì jòr chui-bàyuua-gũuay ler ner-ngôr see-jor

6 naa maa bpung pay naa ler dtàa-sèung gay dêu por - lâa gay ror nêr tée

8 dor sì yâa_ gee-náy sàwùì jòr chui-bà-yuua-gũuay ler ner-ngôr see - jor -

12 naa maa bpung pay naa a way nêe me - yêe soo è nâa dter bôr lertung jeung yâa lêu

14 me-ler dta-wác na-dú à kôo ha lor-dtùng-sêu-wá-sà ha - e lor-dtúp lór ner

17 ngor gay ror nêr tée dor sì yâa gee-náy sàwùì jòr chui-bàyuua-gũuay ler ner-ngôr see-jor

19 naa maa bpung pay naa ler dtàa-sèung gay dêu por - lâa gay ror nêr tée

21 dor sì yâa_ gee-náy sàwùì jòr chui-bà-yuua-gũuay ler ner-ngôr see - jor -

24 naa maa bpung pay naa a - way nêe me - yêe soo - è nâa

26 sì yâa búng ha ner na-búng ha-dtâa âe ler ner ngôr nêe lor- lúng lor lá

sû-mû-nác dà_ ler ner-dtâa mûng à_ wa-me-yêe sú ger sâa

Thay Nyar

Andante ♩ = 70

Intro **Verse 1**

dtàa sung ngêc aa ha-ler bpáa-yuua-bper-dôh nêc

bà dtàa soo-ngêc aa ha-ler baa-yuua sì yâa nay dà góh meung nîng

góh meung nâa yuua àa bler dter-lor-jaa wác lêr bper ngór nee-yuua à breu or yuua à-bleu sì yâa jeung

Verse 2

beu dtàa sung ngêc aa ha-ler bpáa-yuua - bper-dôh nêc bà dtàa soo-ngêc

aa ha-ler baa-yuua sì yâa nay dà góh meung nîng góh meung nâa yuua àa bler dter-lor-jaa

wác lêr bper ngór nee-yuua à breu or yuua à-bleu sì yâa jeung beu ner mee sì

Chorus

yaa yuua mí dtàa dú ger sâa ner mee sì yaa yuua mee dtàa à ngêu-têck ner mee sì

yaa yuua mí dtàa beu ger sâa dtàa-beu ger - sâa ger cho-ge - na - ner mee sì

yaa yuua mí dtàa dú ger sâa ner mee sì yaa yuua mee dtàa à ngêu-têck ner mee sì

To Coda **Instrument**

yaa yuua mí dtàa beu ger sâa ger choo nge naa 2. **D.S. al Coda**

Coda

dtàa sung ngêc naa ner mee sì

naa ner mee sì yaa yuua mí dtàa beu ger sâa ger choo nge - naa

Soe Soe Gar Gar

Andante ♩ = 70

Intro

Verse 1

joo - joo ká ká jor bpáa dter pá jor bpa

Verse 2

- lor tũng lor - yòh ù lèr dtáa tor gay dtèu_ yer jeung bleu

na - lerner hí ya -jeung- dèuk_ maa-yaa ncr-dtáa maa dtèr joo dà

Chorus

yaa yer gay hí-dtáa-yòo- yór - dtáa laa dtáa ger- bpor_ gay jèung-bper-dtreu-ner meung ler dtáa-tór tór

ger-yoo tór tór_ ner meung hí naa ler dtáa la dtáa ger- bpor_ yuua-ner mée yer- yuua_ ù ler_ dtáa-tór

To Coda 1. **Instrument**

tór naa ner mée yuua - yer ger sáa_ yerjór bpa

D.S. al Coda

2. joo - yer ger sáa_ yerjór bpa - gay jèung-bper-dtreu-ner meung

Coda

yer ger sáa_ yerjór bpa - - naa-ner mée yuua - yer ger sáa_ yerjór-bpa - - naa-ner mée yuua

yer ger - sáa_ - yerjór - bpa - - - naa ner mée_-yuua - yer ger -sáa_ - yerjór - bpa

- - -naa- ner mée_- yuua - - yer ger sáa_ yerjór_ - bpa - - -

เพลงฮาลูยา

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียงคำ ไทย	ความหมาย
၁. ဝဲယဆိန်ဗိန်ထီၣ် သူအဘူးအဗိန် တၢ်ဆိန်ဂုအါၣ် လုၢ်ဘယသး	pa e cho mór tór yuua à-blù à pó dta dta-a chú kay a-bpe- léu-beu yay sà	เปอ ชุ มู่ ท้อ ยัว อา เบลอ พู่ ต่า ชุ จี อ่า เปว ล่ง ป้อ เบอ สะ	เมื่อฉันนึกถึง พระ พรของพระเจ้า พระคุณเปี่ยมล้น ท่ามกลางในใจ
၂. လယသးလၢဝဲယဲး ဒီးတၢ်စံးဝဲတြာ တၢ်လၢကဲဝဲတြာ ဒီးနဲယဲးတက	ler yuua sa- bpui-yay dor dtaa sây bért- dtay dta-la-gay bpor gay rôṭ naa tâe dtùh nga	เลอ เยอ สะ เป เยอ ต่อ ต่า จี เปอ ตรือ ต้า ล่า เกอ เปอ เกรอ ต้อ นา แท เตอ งา	ความสุขในใจเต็ม ไปด้วยการ สรรเสริญ พระองค์ทรง สมควรถูก สรรเสริญแต่เพียง ผู้เดียว
ဒိန်ဂုၢ်. ကသးဝံၣ်ယဲး တၢ်လုၢ်လုၢ်ယဲး မူဒိန်ဗိန်ဗိန်အံၤ မုၢ်နတၢ်	gay sa-we yâ ha-lay-loo ya mo-ko-hor kóoe-e me-ner dtaa	เกอ สะ ยี แอ ฮา เล ลู ย่าม่ง कु ฮอ คู้ มี เนอ ต่า	ฉันจะเป่าร้อง ฮาลูยาเพราะ แผ่นดินโลกเป็น ของพระองค์
ကစံးဝဲတြာ မၤလၢကဲဝဲ ကယုၢ်ထီၣ်ထီၣ်အံၤ စိဆွံ..သုၤယကတၢ်...	gay sì bpay dtreu maa-laa grùh bpor ger-yú tór tór na-me-sór-chui yuua yú-gay sa	เกอ จี เปอ ตรือ มา ลา เกิ ปอ เกอ มู่ ท้อ ท่อ เนอ มิ่ง จ่อซี ฮัว เยอ เกอ ซา	จะสรรเสริญ ผู้ทรง มีเกียรติ จะเป่าร้องพระ นามอันบริสุทธิ์ ของพระองค์ (พระ เจ้าของข้า)

เพลงลูกขึ้นพร้อมใจกัน

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
๑. ထဲတဖိလၢတၢ်ဒိၣ်အိၣ်တၢ်တၢ်လၢတၢ်ဒိၣ် တၢ်လၢတၢ်ဒိၣ်တၢ်တၢ်လၢတၢ်ဒိၣ်	tay dter jòo pôo	เท เตอ จู่ พู่	แคในชั่ว
	ler hór koo ùp way	เลอ	พริบตาในโลก
	dà tây tâa lor bà	ฮ้อ คู อุป เว	นี้ เต็มไปด้วย
	yú bpuua ler gay	ดะ	ความกระวน
	heeng-ngá-bpuua	เท่ ท่า ลอ บะ ยู	กระวาย คนที่
	mí dà tây sa-yuua	ปัว เลอ เกอ ฮึง งะปัว มิ ดะ เท่ ชา ยัว	จะพลบโยน เรามีแต่เพียง พระเจ้า
๒. ဆာကတိလၢအိၣ်ဒိၣ်တၢ်ဆာကတိလၢအိၣ်ဒိၣ် ကတၢ်တၢ်သးဒုလၢအိၣ်ဒိၣ်တၢ်ဆာကတိလၢအိၣ်ဒိၣ်	cher ger dtòr ler ù	เชอ เกอ ต่อ	ณ ขณะนี้เวลา
	de-wae-	เลอ อุ ดี แว	ที่เหลืออยู่ ขอ
	hee-seu-gee ler	ฮี้ ซื่อ ก็เลอ ยัว	มอบแต่
	yuua ngór ger me-	อ่า จ้อ เกอ มีตา	พระองค์
	dtàa-	สะคั้ง เลอ ยัว	หวังว่าคงจะ
	sà-kéung ler yuua	บ่อ มึง อ่า จ้อ	เป็นที่ถวาย
ဒိၣ်တၢ်တၢ်သးဒုလၢအိၣ်ဒိၣ်တၢ်ဆာကတိလၢအိၣ်ဒိၣ် တၢ်ဆာကတိလၢအိၣ်ဒိၣ်တၢ်ဆာကတိလၢအိၣ်ဒိၣ်	bòr meung àa ngór		เกียรติแด่ พระองค์
	dta-òo mûng de-	ตา อยู่ มุง ดี โชะ	ชีวิตที่เหลืออยู่
	só-lèu-ngóp we-	ลั้ง ปวี โกอ อู้	เพื่อจะเป็นสิ่ง
	gay nâat-or yâa	นาด ออ ย่าเปอ	ที่พระองค์พึง
	bper gay hí-seu-	เกอ ฮี ซื่อ ก็	พอใจ เราทุก
	gee ler yuua	เลอ ยัว	คนจะถวาย เกียรติแด่ พระองค์

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
တၢ်တၢ်သးလၢသးလၢသးလၢ တၢ်တၢ်သးလၢသးလၢသးလၢ တၢ်တၢ်သးလၢသးလၢသးလၢ	ngay-teu-dor ma-	เงเทื่อ ดอ มา	จงลุกขึ้น
	săy gǎh	เส อะโก๋	พร้อมใจกัน
	mung da-lerút-òp	มุง ดา เลออุ๊ ดอ	หน้าที่ที่เรา
	wa-ler dtàa âe dôr-	ปวา เลอ ต่า แอ	ต้องทำ ด้วย
	dtàa-sà ù	ด้อ ต่า สะ อุ	ความรัก และ
တၢ်တၢ်သးလၢသးလၢသးလၢ တၢ်တၢ်သးလၢသးလၢသးလၢ တၢ်တၢ်သးလၢသးလၢသးလၢ	maa-or ler ngée	มา ออ เลอ จี้	ความใส่ใจ
	gay dteu	เกอ ตื่อ	จงทำให้ดีที่สุด
	Kăe e-dòr ka-súng	แค อี้ ด่อ คา ซั่ง	ณ ตอนนีหรือ
	yâa	ย่า เกอ ม่ง เลอ	ตอนไหน
	ger mûng ler yuua	ยัว อะ	จะมีชีวิตอยู่
တၢ်တၢ်သးလၢသးလၢသးလၢ တၢ်တၢ်သးလၢသးလၢသးလၢ တၢ်တၢ်သးလၢသးလၢသးလၢ	à ngór me-dtâa-	จ้อ มี ต่า เตอ จู	เพื่อพระองค์
	dter jòo pòo lèr	พู่ เล่อ ฮ้อ คออิง	คงจะเป็นเวลา
	hór kú-eeng		ที่เหลือนิด
	bper gay bpáa-	เปอ เกอ ป่า ตี้	ที่เราจะถวายเป็น
	dtêe-dtâa jèung jo-	ต่า จิ้ง จู เลอ	เกียรติแด่
တၢ်တၢ်သးလၢသးလၢသးလၢ တၢ်တၢ်သးလၢသးလၢသးလၢ တၢ်တၢ်သးလၢသးလၢသးလၢ	ler à nge-	อะ	พระองค์ จง
		จี้	ทำให้ดีที่สุด

เพลงเลียดบริสุทธี

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียงคำ ไทย	ความหมาย
သွၼ်တီၼ်သွၼ်လၢဝဲၼ် နီၼ်တၢ်ဒီးတၢ် တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ် လၢတၢ်တၢ်တၢ်တၢ် တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ် လၢတၢ်တၢ်တၢ်တၢ် လၢ...တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်...	sà-wùì jòr chêu-	ส่วย จ้อ ชี๋ย	เลียดบริสุทธีของ
	yá-yuua-lor ler	ยัว ลอ เลอ เปอ	พระองค์หลั่งมา
	bper ngor dee	งอ	เพื่อเรา เพื่อพวก
	só-bpèr-dtàa	ดี โช๊ะ เปอ ต่า เต	เราทุกคนจะพ้น
	dày bà gèr-bà-	บะ เก่อ บะ ต่า	จากบาป
	dtàap láak lùì	ปล่าก	บนไม้กางเขน
	or	ล่วย ออ	พระองค์ทรงทน
	ler tük-jeung	เลอ ทุ่ก จิ้ง ยา อ่า	เพื่อให้เราเห็น
	yaa àa loo sàa	ลู ซ่า คริง บา	ความรักของ
	kring baa dtung	ตุง ตี ลั้ง ลือ	พระองค์ที่มีต่อ
လၢနီၼ်တီၼ်သွၼ်လၢဝဲၼ် နီၼ်တၢ်ဒီးတၢ် တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ် လၢတၢ်တၢ်တၢ်တၢ် တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ် လၢတၢ်တၢ်တၢ်တၢ် လၢ...တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်...	dtèe léung-lóp	พล่า ทือ อ่า ต่า	เรา
	lâa tór àa dtàa-	แอ๊ะ เลอ	
	áe ler túng-	หึ่ง จิ้ง ยา อ่า ลู	
	jeung yâa àa		
	loo		
	er ner-kór tēet-	เลอ เนอ ชือ ทิด	ต่อหน้าพระพักต์
	măy yâa sâa er	เหม	พระองค์เราไม่
	yer-dtay ror gay	ย่า ซ่า เออ เยอ เต	สมควรกับความ
	à-dòr naa dtàa-	รอ	รักที่พระองค์ให้
	ày	เกอ ต่อ นา	
တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ် တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ် တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ် တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်တၢ်	bà chá ner-	บะ ชะ เนอ ว่าง	แต่พระองค์ทรง
	wêeng sàa	ส่า จุง ดี ยา	ถ่อมใจแสดง
	joong dee yaa	เนอ เน้ พล่า ทือ	ความรักต่อเรา
	ner-nép lâa tór-	เนอ	ทุกคน
	ner dtaa ày	ตา เอ	

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียงคำ ไทย	ความหมาย
လၢတူၢ်တုၤအလၢ၊ နကတၢ်ဘၣ်ဆဲးဖျါ လၢခဲးဘၣ်ဖိနုၤဒီးယၢအလၢ	er túk jeung yâa	เลอ ทุก จิง ย่า อ่า	ตรงที่บนไม้
	àa loo ner ger-	ลู่ เนอ เกอ ปา บะ	กางเขนสี่ข้างของ
	bpaa bà-chêp	เซ่ พลู่	พระองค์ ถูกแทง
	lòo	เลอ เต่ บะ พู่ นา	เพราะคนบาป
	ler dày bà pòo	ต่อ ย่า อ่า คู่	แบบเรา
	naa dòr yâa àa		
	kòo		
เพลงถวายชีวิต หรือถวายชีวา			
ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
၁. သုၣ်နီၣ်သီၣ်ကုၤလဲ နံၣ်အစိၣ်တၢ်အဂ့ၢ် သံၣ်မံၣ်ကုၤလဲသတၢ်ကလုာ်ဘၣ်သီၣ်ကုၤ ကလုာ်ခွၢ်သံဆဲးဝံၣ်သ့ၤ ဣၣ်ကတၢၢ်သီၣ်နီၣ်ကတၢၢ် မုၢ်တၢ်ခံၣ်စိၣ်သဲးစိၣ် လၢအနီၣ်ကတၢၢ် ကလုာ်ဝဲခွၢ်သီၣ်	sì nór-tór-gee-	สี นือ ทือ กี	
	yae ník àa	แย นึก อ่า จู	ฉันได้เห็นและ
	joo dtèr pá	เตอ พ๊ะ อ่า	นึกถึงสิ่งที่ผ่าน
	àa bpoong	ปุง ทิง มุย จู	มาและปีที่
	tíng mui joo-	กี แย เยอ ปัว	ผ่านมาเรา
	gee-yae-yer-	เกอ ลิ่ง บะ ชู่	ได้รับพระพร
	bpuaa gay à-	จิง	พวกเราชาติ
	lèung-bà-	เกอ ลิ่ง ตุก	พันธุ์ได้รับ
	chôo-gee	ทิง	ความเป็น
	gay à-lèung-	แซ่ แม่ ยัว เกว	อิสระ
	dùk-téung	เกอ บ้อ ท่อ	เราได้รับจัก
	châe mây-	น้อ เกอ	เรื่องราวได้
	yuaa geo-gay	จื่อ มี ต่า จิง	บอกต่อกันมา
	à-bôr tôr nór	จู เต่ จู เลอ อู๋	จะคงอยู่
	gay à-jèu		ตลอด

เพลงทุกคนควรรู้ความจริง

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
ဒီဂီၤတၢ်, ဣၤတၢ်လၢၤသီၣ်ဒီးသီၣ်ညါတၢ်ဒီး သီၣ်တီၤဆူၣ်တၢ်သီၣ်လၢၤဂီၢ် သီၣ်တီၤတၢ်ဒီးလၢၤသီၣ်တၢ်သီၣ်လၢၤဂီၢ်	<i>ger-ler ner-têek</i>	เกอ เลอ เนอ	
	<i>dor sì yâa gee</i>	ทีก ดอ ลี	
	<i>nâe sùng-jùng-</i>	ย่า ก็ แน่ สุ่ม	เธอควรเห็น
	<i>chiia-bà-yuua-</i>	จุง เชีย บะ	และควรได้รู้
	<i>g^ñuay ler ner-</i>	ยัวก้วย เลอ	เลียดบริสุทธ์
	<i>ngôr</i>	เนอ ง่อ	หลั่งมาเพื่อ
	<i>see jòr naa-maa</i>	ชีจ่อ นามา	มาเราทุกคน
	<i>bpung pay naa</i>	ปุง เพ นา	พ้นจากบาป
	<i>ler dtàa-sèung</i>	เลอ	และก่อนตาย
	<i>ler deung làa</i>	ต่ำ สิ่ง เลอ	
ဣၤတၢ်လၢၤသီၣ်ဒီးသီၣ်ညါတၢ်ဒီး သီၣ်တီၤဆူၣ်တၢ်သီၣ်လၢၤဂီၢ် သီၣ်တီၤတၢ်ဒီးလၢၤသီၣ်တၢ်သီၣ်လၢၤဂီၢ်	<i>ger-ler ner-têek</i>	เกอ เลอ เนอ	
	<i>dor sì yâa gee</i>	ทีก ดอ ลี ย่า	
	<i>nâe sùng-jùng-</i>	ก็ แน่ สุ่ม จุง	เธอควรเห็น
	<i>chiia-bà-yuua-</i>	เชียบะยัว	และควรได้รู้
	<i>g^ñuay ler ner-</i>	ก้วย เลอ เนอ	เลียดบริสุทธ์
	<i>ngôr</i>	ง่อ	หลั่งมาเพื่อ
	<i>see jòr naa-maa</i>	ชี จ่อ นา มา	มาเราทุกคน
	<i>bpung pay naa</i>	ปุง เพ นา ฮา	เพื่อเราทุก
	<i>haa wae nêe</i>	แวนี่ มี ยี ชู	คนพ้นจาก
	<i>mee yee soo ae</i>	แอ นา	ความบาป
	<i>naa</i>		และความ
			ตาย ก็
			เพราะว่าพระ
			เยซูรักคุณ

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
	<i>dtèr ler bòr ler</i>	เต่อ เลอ บ่อ	
	<i>túng-jeung yâa</i>	เลอ ทุ้ง	ครั้งหนึ่งบน
	<i>loo mee ler</i>	จิ้ง ย่า ลู มี	ไม้กางเขนก็
	<i>dtaa âe naa</i>	เลอ	เพราะว่าพระ
တဘျီလၢတုၣ်တုၣ်လၢ၊ နၢလၢတၢ်အံၣ်ဒုၣ်အံၣ်	<i>dóo à kóo</i>	ตา แอ์ นา ดู	เจ้ารักคุณลง
ဘလိတုၣ်သံသး ဘလိတုၣ်တၢ်ဒိၣ်နီၣ်	<i>hae lor dtung</i>	อะ	มาเพื่อจะ
	<i>sèu-sà hae lor-</i>	คู่	สละชีพลงมา
	<i>dtùng-dtàa pór</i>	แฮ ลอ ตุง สี่	เพื่อจะทน
	<i>ner ngór</i>	สะ	ทุกข์เพื่อเรา
		แฮ ลอ ตุง ต่า	
		พ้อ เนอ ง้อ	
	<i>sì yâa búng haa</i>	ลี ย่า บุ่ง ฮา	
	<i>ner nâa búng</i>	เนอ	คุณรู้จักไหม
	<i>haa dtàa ae ler</i>	นำ บุ่ง ฮา ต่า	คุณเคยได้ยิน
	<i>ner ngór nêe</i>	แอ เลอ เนอ	ไหมความรัก
၁. သုၣ်ညါတုၣ်နီၣ်ဒုၣ်ဒုၣ်တၢ်အံၣ်လၢနီၣ်နီၣ် လိလိၣ်လိလိ	<i>lor-lúng-lor lá</i>	ง้อ นี	ที่เราได้เห็น
အိၣ်ဒိၣ်နီၣ် လၢနီၣ်အိၣ်ဒုၣ် အဝဲဒုၣ်သုၣ်တုၣ်တၢ်	<i>chú-mù nâe dà</i>	ลอ ลั้ง ลอ	คือรักพิเศษ
	<i>ler ner-dtâa-ù</i>	ละ	จงคิดใคร่
	<i>múng à wáe</i>	ชู้ มู่ แแน้ ตะ	ควรอยู่ในชีวิต
	<i>mee yee soo ger</i>	เลอ	คุณ
	<i>sâa</i>	เนอ ต่า อู่ ม่ง	นั่นคือยูชู
		อะ แว้	พระเจ้า
		มี ยี ชู เกอ	
		ซ่า	

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
	<i>yer ger dtâe naa</i>	เยอ เกอ แต้	
	<i>ler yêe soo âe</i>	นา เลอ	ฉันจะบอก
	<i>naa mée ner</i>	ยี่ ชู แอ้ นา มี	คุณว่าพระ
	<i>gay à-jùng-gee</i>	เนอ เกอ จุ่ง	เยซูรักคุณ
	<i>naa gee or jě-</i>	ก็	คุณจะรักและ
၂. ယကတဲနး လာယုဂ်ဂူးအဲဂ်နး မုဒ်ကတုာ်ကုာ်အဲဂ်ကိးခါ	<i>gŏr haa</i>	นา ก็ ออ จี้	รับเชื่อใหม่
အဝဲကုာ်တဲခါလၢ်မုဒ်ဂီၢ် အဝဲမုဒ်ယုဂ်ဂူးကတုာ်...	<i>à wáe dtùng-</i>	ก่อ	เพราะเขาได้
	<i>dtàa-kâe ler</i>	ฮา	ทนทุกข์ ทุก
	<i>mee ner ngór à</i>	อะ แว้ ตุ่ง ต่า	อย่างเพื่อเรา
	<i>wáe mee soo</i>	แอ้	นั่นคือเยซู
	<i>ger sâa</i>	เลอ มี เนอ	พระเจ้า
		จ้อ อะ	
		แ้ว มี ชู เกอ	
		ซ่า	

เพลงพระคุณเปี่ยมล้นมาจากพระเจ้า

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး	<i>dtàa sung</i>	ต่ำ ซุง จี๋ อ้า	
	<i>ngêe àa hae</i>	แฮ เลอ ป้า ยัว	พระพรมากมาย
	<i>ler bpáa-</i>	เปอ โด่ นี บะ	มาจากพระเจ้าที่
	<i>yuua-bper-</i>	ตา ซุง จี๋ อ้า แฮ	เราได้รับพระพร
	<i>dǎh née bà</i>	เลอ บา ยัว ลี	มากมายมาจาก
	<i>dtaa soo-</i>	ย่า	พระเจ้าคุณควร
	<i>ngêe àa hae</i>	เน ตะ	จะรู้
	<i>ler baa-yuua</i>	โก๋ มิง นิง โก๋	ท่ามกลางคืน
	<i>sì yâa nay dà</i>	มิง น้า ยัว อ่า	และกลางวัน
	<i>góh meung</i>	เบลอ เตอ ลอ	พระพรของพระ
	<i>nīng góh</i>	จา แว้	เจ้าไม่เคย
	<i>meung nâa</i>	เล่อ เปอ จ้อ นี	น้อยลงสำหรับ
	<i>yuua àa bler</i>	ยัว อะ บรือ ออ	เรา ที่เราได้รับ
	<i>dter-lor-jaa</i>	ยัว	และที่เราได้ใช้
	<i>wáe lér bper</i>	อะ บลือ ลี ย่า	จงสำนึกบุญคุณ
	<i>ngór nee-</i>	จิง	
	<i>yuua à breu</i>	ปือ	
	<i>or yuua à-</i>		
	<i>bleu sì yâa</i>		
	<i>jeung beu</i>		
တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး	<i>ner mee sì</i>	เนอ มี ลี ย่า ยัว	
	<i>yaa yuua mí</i>	มิ ตา ตู เกอ ซ่า	ถ้าคุณรู้ว่าพระ
	<i>dtaa dú ger</i>	เนอ มี ลี ย่า ยัว	เจ้าคือพระเจ้าที่
	<i>sâa ner mee</i>	มี ตา อะ จ้อ	ยิ่งใหญ่ ถ้าคุณรู้
	<i>sì yaa yuua</i>	ทีก	พระเจ้าเป็นผู้
တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး တၢ်ဆိၣ်တၢ်ဆဲးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သးတၢ်သး		เนอ มี ลี ย่า ยัว	เริ่มต้น และถ้า

เพลงผู้เป็นนรินทร์ที่ควรได้รับการสรรเสริญ

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
	joo-joo ká ká	จู จู	
ยี่ฮะบงบง ยี่ฮะตองยี่ฮะตอ	jor bpàa	คะ คะ จอ ป่า	ขั้วนิจนรินทร์
	dter-pá jor	เตอ พะ จอ ปา	กษัตริย์ของทั้ง
ยี่ฮะบงบง ยี่ฮะตองยี่ฮะตอ	bpaa	ลอ ฟ่ง ลอ โย่ อู	ปวงกษัตริย์
	lor tũng lor-	เล่อ	ขั้วนิจนรินทร์จะ
	yôh ù lér	ต่ำ ทอ เกอ ตื่อ	อยู่บนที่สูงส่ง
	dtàa tor gay		
	à-dtèu		
	yer jeung	เยอ จิง บลือ นา	
	bleu naa ler	เลอ	ฉันขอขอบคุณพระ
ยี่ฮะบงบง ยี่ฮะตองยี่ฮะตอ	ner-hí yaa	เนอ ฮี ยา จิง	เจ้าที่ยังให้
	jeung-dèuk	ตึก	ร่างกายของฉัน
ยี่ฮะบงบง ยี่ฮะตองยี่ฮะตอ	maa-yaa	มา ยา เนอ ต่า	ได้รับใช้พระเจ้า
	ner-dtàa	มา	ตลอดชีวิตของ
	maa	เตอ จู ตะ ยา	ฉัน ฉันจะ
	dtèr joo dà	เยอ	สรรเสริญและ
	yaa yer gay	เกอ ฮี ต่า อยู่ ย้อ	ถวายเกียรติแด่
	à-hí-dtàa-	ต่ำ ลา ต่า เกอ	พระองค์
	yôo-yór-dtàa	ปอ	
	laa dtàa ger-		
	bpor		

ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง ภาษากะเหรี่ยง (ปกากะญอ)	การออกเสียง คำไทย	ความหมาย
တံးဝဵုကုၣ်လၢတၢ်သီၣ်သီ တၢ်သီၣ်သီၣ်ခံ တၢ်သီၣ်သီၣ်တၢ်သီ	gay à-jèung-	เกอ จิ้ง เปอ	ฉันจะ
	bper-dtreu-	ตริอ เนอ มึง	สรรณเสริญ
	ner meung	เลอ	พระนามของ
	ler dtàa-tór	ต่ำ ทื่อ ท่อ	พระองค์ไว้ที่
	tór	เกอ ยู ทื่อ ท่อ	สูงส่ง ฉันจะเชิด
တၢ်သီၣ်သီၣ်တၢ်သီ တၢ်သီၣ်သီၣ်တၢ်သီ	ger-yoo tór	เนอ	ชูพระนามของ
	tór ner	มึง	พระองค์ให้
	meung	อี นา เลอ ต่ำ	พระองค์เป็นที่
	hí naa ler	ลา	ถวายเกียรติ
	dtàa laa dtàa ger- bpor	ต่ำ เกอ ปอ	ของพวกเรา
ယူၤန့ၢ်ယူၤ အိၣ်လၢတၢ်သီၣ်သီ န့ၢ်ယူၤ ယကၢ် ယိၣ်တၢ်	yuua-ner	ยัว เนอ มี เยอ	เพราะพระองค์
	mée yer-	ยัว อุ เลอ ต่ำ	เป็นพระเจ้า
	yuua ù ler	ทอ	และเป็นกษัตริย์
	dtàa-tór tór	ท่อ	ขอข้า
	naa ner mée	นา เนอ มี ยัว	
န့ၢ်ယူၤ ယကၢ် ယိၣ်တၢ်	yuua-yer ger	เยอ เกอ ซ่า	
	sâa yer-jór	เยอ จื่อ	
	bpaa	ปา	

การลงภาคสนาม

แนวทางการสัมภาษณ์

การศึกษาเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ ของกลุ่มชาติพันธุ์กระเหรี่ยง (ปกากะญอ) ตำบลป่าแดง
อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี

คำถามเบื้องต้น

- ท่านสามารถแนะนำตัวเองและบทบาทของท่านในชุมชนได้หรือไม่?
- ท่านมีส่วนเกี่ยวข้องกับการขับร้องเพลงประสานเสียงในคริสตจักรอย่างไร?

คำถามเกี่ยวกับเพลงขับร้องหมู่

- เพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์มีความสำคัญต่อชุมชนอย่างไร?
- ลักษณะเฉพาะของเพลงขับร้องหมู่ของกลุ่มชาติพันธุ์กระเหรี่ยงคืออะไร?
- เพลงเหล่านี้ถูกใช้ในโอกาสใดบ้าง เช่น งานพิธีกรรมหรืองานเฉลิมฉลอง?
- เพลงขับร้องหมู่มีความเกี่ยวข้องกับความเชื่อหรือประเพณีในชุมชนอย่างไร?

คำถามเกี่ยวกับการถ่ายทอดและอนุรักษ์

- มีวิธีการถ่ายทอดเพลงขับร้องให้กับคนรุ่นใหม่ในชุมชนอย่างไร?
- ปัจจัยใดที่ช่วยสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการอนุรักษ์เพลงขับร้องหมู่?
- มีการเปลี่ยนแปลงหรือปรับตัวของเพลงขับร้องในช่วงเวลาที่ผ่านมาอย่างไร?

คำถามเกี่ยวกับบริบทและเนื้อหา

- เนื้อเพลงที่ใช้ขับร้องมีความหมายอย่างไร และมีความเชื่อมโยงกับคัมภีร์หรือข้อความทางศาสนาหรือไม่?
- การขับร้องมีความเกี่ยวข้องกับภาษาและวิถีชีวิตของชุมชนอย่างไร?

COA No. 123/2025
IRB No. P2-0046/2568

AF 11/6.0

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
99 หมู่ 9 ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก 65000 หมายเลขโทรศัพท์ 05596 8642

หนังสือรับรองโครงการวิจัยครั้งแรก

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ชื่อโครงการ : การศึกษาเพลงขับร้องหมู่ในศาสนาคริสต์ ของกลุ่มชาติพันธุ์กระเหรี่ยง (ปกากะญอ)
ตำบลป่าเต็ง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี
ผู้วิจัยหลัก : นายขจรยศ ทาสา
สังกัดหน่วยงาน : คณะมนุษยศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศศิณัฐ พงษ์นิล
วิธีทบทวน : แบบเร่งรัด
รายงานความก้าวหน้า : ส่งรายงานความก้าวหน้าอย่างน้อย 1 ครั้ง/ปี
เอกสารรับรอง

1. IF01 Research Ethical Application (Non-Intervention Study) เวอร์ชัน 2.0 วันที่ 27 มีนาคม 2568
2. IF02 Conflict of Interest and Funding Form เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 27 มกราคม 2568
3. IF03 สำหรับอาสาสมัครอายุ 13-17 ปี เวอร์ชัน 4.0 วันที่ 21 เมษายน 2568
4. IF03 สำหรับอาสาสมัครอายุ 18 ปีขึ้นไป เวอร์ชัน 4.0 วันที่ 21 เมษายน 2568
5. IF04 สำหรับอาสาสมัครอายุ 30-60 ปี เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 27 มกราคม 2568
6. IF04 สำหรับอาสาสมัครอายุ 12-29 ปี เวอร์ชัน 2.0 วันที่ 27 มีนาคม 2568
7. โครงร่างวิทยานิพนธ์ เวอร์ชัน 2.0 วันที่ 30 มีนาคม 2568
8. IF05 CV Principal Investigator เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 27 มกราคม 2568
9. แนวทางการสัมภาษณ์ เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2568

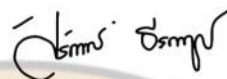
นักวิจัยทุกท่านที่ผ่านการรับรองจริยธรรมการวิจัยต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
2. ใช้เอกสารแนะนำอาสาสมัคร ใบยินยอม (และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัยหรือใบโฆษณาถ้ามี) แบบสัมภาษณ์ และหรือแบบสอบถาม เฉพาะที่มีตราประทับของคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวรเท่านั้น และส่งสำเนาเอกสารดังกล่าวให้กับผู้เข้าร่วมวิจัยจริงรายแรกมาที่คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน
3. รายงานเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นหรือการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมวิจัยใด ๆ ต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ภายในระยะเวลาที่กำหนดในวิธีดำเนินการมาตรฐาน (SOPs)
4. ส่งรายงานความก้าวหน้าต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ตามเวลาที่กำหนดหรือเมื่อได้รับการร้องขอ
5. หากการวิจัยไม่สามารถดำเนินการเสร็จสิ้นภายในกำหนด ผู้วิจัยต้องยื่นขออนุมัติใหม่ก่อน อย่างน้อย 1 เดือน
6. หากผู้วิจัยส่งรายงานความก้าวหน้าหลังใบรับรองหมดอายุ และยังไม่ได้รับรองฉบับใหม่ ผู้วิจัยจะต้องหยุดดำเนินการวิจัยส่วนที่เกี่ยวกับการรับอาสาสมัครใหม่ นับตั้งแต่หลังวันใบรับรองหมดอายุจนกว่าจะได้รับใบรับรองฉบับใหม่
7. หากการวิจัยเสร็จสมบูรณ์ผู้วิจัยต้องแจ้งปิดโครงการตามแบบฟอร์มของคณะกรรมการจริยธรรมในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

*รายชื่อของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (ชื่อและตำแหน่ง) ที่เข้าร่วมประชุม ณ วันที่พิจารณารับรองโครงการวิจัย (หากรองขอลงหน้า)

10. IF06 Budget เวอร์ชัน 1.0 วันที่ 27 มกราคม 2568

ลงนาม

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริลักษณ์ ชีระภรณ์)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

วันที่รับรอง : 24 เมษายน 2568

วันหมดอายุ : 24 เมษายน 2569

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

